

om izhaja ob 4. ure, in

Stane mesečno Din 15.—; za in-
seratstvo Din 40.— neobvezna.

Oglejte se tudi.

Uredništvo:

Ljubljana, Knašova ulica šte. 98.
Telefon šte. 73, ponoči tudi
šte. 34.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravitelj: Ljubljana, Postanova
ulica št. 33. — Telefon št. 34

Inseratni oddelek: Ljubljana, Prešer-
nova ulica št. 4. — Telefon št. 499

Podružnici: Maribor, Baranova ulica
št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta.

Račun pri poštnem odh. zavodu: Ljub-
ljana št. 11.450 - Preko št. 94.180.
Wien, Nr. 105.847.

Današnja številka obsega 20 strani in stane 3 Din.

Ljubljana, 20. novembra.

Vest o razpisu oblastnih volitev je v vseh nacionalnih krogih vzbudila za-
doščenje. Gotovo ne iz strankarskega
egoizma, kajti nacionalne stranke ka-
žajo težki boji v samoupravnih skup-
ščinah, ki jih bodo separatisti zlorab-
ljali kot svoje tribune in kot zavetišča
svojim pristašem. Pač pa iz nesebične
ljubezni do države in ljudstva: Do drž-
ave, ki ji je s tem ena in nedeljiva su-
verenost v rokah Narodne skupščine in
vladarja tudi v praktični izvedbi ustave
priznana in zagotovljena in ki si ureja
je sodelovanje krajevnih faktorjev tak-
o, da ne bo ogrožalo njenega edin-
stva, ki bodi najjačji oslon nacionalne-
mu ujedinjenju. Do ljudstva pa, ki mu
široke samouprave omogočajo razviti
vse sile na njemu znanem terenu.

Dolgo je trajal boj za oblasti. Do kon-
ca 1922. so po zakonu o obči upravi
imeli biti imenovani veliki župani, to
se je sicer zgodilo decembra 1922. a de-
mokrasko-radikalna koalicija, ki je
bila prinesla vse te zakone, je bila že
oktobra 1922. zašla v dejansko, 3. de-
cembra pa tudi v formalno krizo, ki ji
je takoj sledil razpust Narodne skup-
ščine in homogeni radikalni režim. Po
dovršitvi volitev so separatisti, na
čelu jim naša SLS, napeli vse moči, da
zadržijo oblastne volitve. In zgodilo se
je, da je SLS omogočila skupaj s HSS
homogeni režim radikalov samo, ker se
je NRS v znanem Markovem protoko-
lu zavezala, da ne likvidira pokraj-
inskih uprav! Tako je stvar stala do le-
ta 1924., ko so silovite krize z nastop-
om Davidovičeve vlade in na jesen z
razpustom skupščine zaprečile izvedbo
ustave. Volitve pa so odločile za usta-
vo. Kapitulacija HSS je potem prinesla
novo koalicijo, ki se je po drugo leto
trudila zavleči oblastne volitve: radi-
kali, ker jim kot načelnim centralistom
samouprave niso po volji, radičevci,
ker so še vedno upali, da se na kak
način odpre možnost revizije ustave. A
vse zadrževanje ni pomagalo. HSS mora
da rabimo njen izraz: »parcelirati«
Hrvatsko, SLS pa sodelovati na organi-
ziranju obeh oblasti na področju Slove-
nije.

V pravem momentu pokrenjeni pred-
log SDS za razpis volitev v oblastne
skupščine je torej uspel. Čim pa je bilo
to doseženo, je šla SDS na delo, da
oblastni zagotovi zdrav razvoj. Že v
prvi seji odbora za premembo zakona
o oblastni samoupravi je poslanec dok-
tor Žerjav opozoril vlado, da je sedaj
njena dolžnost poskrbeti vse potrebno
za delazmožnost oblasti. Že po samem
tem zakonu morajo veliki župani za-
časno pripraviti vse, česar treba, da se
morejo sestati oblastne skupščine. Mi-
nister za finance da velikemu županu
za to potrebna sredstva iz državne go-
tovine. Minister notranjih zadev pred-
piše začasni poslovnik. Poslanec dok-
tor Žerjav je pozval vlado, naj pripravi
gradivo za ugotovitev bodoče oblastne
imovine. Oblasti sicer niso pravne na-
slednice ne dežel, ne pokrajin, a ni dvo-
ma, da jim bo morala država izročiti
vso ono imovino, ki jim bo služila za
vršenje njihovega delokroga.

Predvsem pa je SDS opozorila vlado,
da treba zagotoviti finančnega sred-
stva oblastim. Med redne dohodke ob-
lasti spadajo po zakonu: dohodki lastne
imovine, napravi in zavodov, samostal-
ni oblastni davki in takse ter oblastna
naklada na državni davek. Samostalne
oblastne davke bo ustvarila šele iznaj-
dljivost voditeljev oblastnih financ. Go-
tovo bodo samouprave posegle po raz-
nih virih, ki jih je država še pustila
na strani. Predvsem pa bo morala drž-
va prepustiti del svojih dohodkov ob-
lastim, saj bodo oblasti od njih prevzele
tudi znaten del delokroga. Že v odboru
je SDS v tem oziru povdarjala, da
postoje trošarine, ki niso uvedene v
vseh državah in se jih, ako druge ob-
lasti odklonijo njih uvedbo v korist državi,
mora vsled načela izenačenja bremen,
ki je izraženo v ustavi, prepustiti samo-
upravam, da z njimi razpolagajo kakor
s samostalnim davki. Nujno bo treba
urediti tudi povračilo takozvanih inkas-
meriranih doklad. Poleg tega pa se bo
do seveda morali dohodki iz neposred-
nih davkov urediti tako, da primeren
del v obliki prirezov pripade teritorij-
alnim in stanovskim samoupravam.

Na tem mestu smo že povdarili, da je
novi zakon o neposrednih porezih, ki
se nahaja pred Narodno skupščino, iz-
delan tako, kakor da nikdar ne bo
oblastnih samouprav. On obremenjuje
ljudstvo že do maksima, in ne bo za
prireze oblasti ostalo nič. Ne samo, da
na dohodarino ne dopušča prirezov,
kar je v stvari utemeljeno, tudi izmera
zemljarine, hišnega davka in obrtnih
davkov je toliko, da ne bodo prenesli
doklad. Zaman je bilo doslej vse opa-
zanje opozicije, zlasti samostalne-
demokraskih poslancev dr. Svetislava
Popovića in Juraja Demetrovića na to
fatalnost, Radičevci in radikali so ostali
gluhi, kakor da jim usoda samouprav
nič ni mar.

Pred podpisom ukaza za oblastne volitve

Ukaz bo verjetno začetkom tedna objavljen. — Rok za vloži-
tev kandidatnih list. — Radič in oblastne volitve. — Akcija
SDS, da se omogoči redno funkcioniranje oblastnih samouprav.

Beograd, 20. novembra p. Vprašanje
ki najbolj zanima politično javnost, je
razpis oblastnih volitev. Kakor izvem,
je bil ukaz o razpisu že včeraj odpo-
slan v Topolo kralju v podpis. Mini-
ster notranjih del g. Maksimović je bil
danes opoldne pri ministru dvora, da
poizve ali je ukaz že podpisan. Smatra
se, da bo kralj podpisal ukaz nocoj ali
pa jutri in da ga prinese minister Ni-
nčić, ki je nocoj odpotoval v Topolo, se-
boj v Beograd. Ukaz bo takoj objavl-
jen, nakar pričnejo teči predvolilni ro-
ki. Od 8. do 25. dne po objavi ukaza
se vlagajo kandidatne liste in je raz-
umljivo, da vlada med vsemi stranka-
mi velika živahnost. Mnogo se govori,
da pojdejo pri oblastnih volitvah SDS
in Demokratska zajednica skupaj. In-
teresančno je opazovati, s kakšnim ne-
zadovoljstvom so radičevci sprejeli
razpis oblastnih volitev. Veleznačilno
v tem oziru je, da Radič na svoji go-
vorniški turneji, na kateri govori o
vsem mogočem in nemogočem, o teh

volitvah ne zime besedice ter sploh ne
pove, da se bodo vršile.

Na inicijativo posl. dr. Žerjava pri-
pravlja klub SDS obširno akcijo, da se
bo funkcioniranje oblastnih samouprav
po volitvah moglo tudi dejansko pričeti.
Zato so potrebna že važna priprav-
ljalna dela glede prostorov za zaseda-
nje oblastnih skupščin, glede uradov,
glede prevežbe enega dela uradništva
v samoupravno službo, zlasti pa bo
treba najti finančnih virov, ne da bi
ljudstvo bilo znova obremenjeno. V
tem oziru bo treba korenito revidirati
predloženi novi davčni načrt in zlasti
tudi preobraziti državni proračun. Po-
sebnosti važnosti bo nadalje vprašanje
povračila bivših avtonomne imovine.
Zdi se, da se vlada sama še ne zave-
da svojih dolžnosti v tem oziru.

Že v četrtek se prične v finančnem
odboru razprava o proračunu za leto
1927-28 ter bo v debati vprašanje go-
spodarstva samoupravnih teles igralo
že važno vlogo.

Radikali se zopet razburjajo

Nad Radičevimi govori. — G. Uzunović meni, da presegajo vse
meje. — Storit se pa nič ne upajo. — Sklicanje seje radikal-
skega kluba?

Beograd, 20. novembra. p. V politič-
nem življenju je nastal popoln zastoj.
Ker so seje Narodne skupščine odgo-
dene do torka, je danes odgodil tudi za-
konodajni odbor svoje razprave do
srede. Poslanci so večinoma odpotovali
iz Beograda.

Radikalni ministri so imeli danes
konferenco, na kateri so, kakor se čuje
iz radikalnih vrst, razpravljali o Ra-
dičevih govorih po Bosni in Hercegovini.
Zlasti razburjen je ministrski pred-
sednik Uzunović, ki je naglašal, da je
treba vendar enkrat najti način, da se
brzda Radičev jezik in onemogoči nje-
govo postopanje. Uzunović je mnenja,
da Radič ne namerava s svojimi izja-
vami nič drugega, kakor rušiti ugled
oblastev in da se roga vsem, najbolj
pa stranki, s katero sedijo njegovi pri-
staši v vladi. Tako ne more iti naprej.
Nekateri ministri so zahtevali, naj vlada
na Radičeve napade odgovori z ena-
kim orožjem, t. j. naj javno razkrinka
njegove laži in demagogije ter ga osme-
ši pred volitvi. Drugi zopet smatrajo,

da tak odgovor Radiču ne bi bil ume-
sten in da bi le še bolj diskreditiral koa-
licijo RR med narodom, zlasti pa med
pristaši NRS. Zopetkrat ne kaže nič
drugega, nego zaenkrat in čakati ugod-
nejšega trenutka. Sklenjeno je bilo
končno ostro protestirati pri radiče-
vskih ministrih ter jih pozvati naj krotijo
svoje goje.

V tem smislu je odgovoril tudi mini-
strski predsednik Uzunović novinarjem,
ko so ga pri odhodu iz predsedništva
vprašali, kaj misli o Radiču: »Njegovi
govori presegajo vsako mejo. No, sedaj
pa presojajte vse to sami v svojih li-
stih.« Potem je šel ministrski pred-
sednik Uzunović na dvor, kjer se je deli
časa razgovarjal z ministrom dvora
Jankovićem.

Zunanji minister dr. Ninčić je odpo-
toval z avtomobilom v Topolo, da po-
roča kralju o zadevah zunanje politike.

Med pašičevci in uzunovićevci se je,
kakor se zatrjuje, dosegel sporazum
glede seje radikalnega kluba, ki naj se
vrši v sredo. Seja pa še ni sklicana.

Debata o zakonu o centralni upravi

Beograd, 20. novembra. r. Danes dopol-
ne je zakonodajni odbor nadaljeval načelno
debato o osnutku zakona o centralni upravi.
Posl. dr. Behmen v daljšem govoru ugo-
tavlja, da je slaba uprava med glavnimi
vzroki naše gospodarske krize. Ko je Radič
kritiziral državno upravo, je imel močno
stranko in so njegovi zbori bili veličastno
obiskani. Danes pa, ko Radič isto upravo
brani, njegovim zborom prisostvuje le po
par ducatov poslancev. Vlada nič zakona
o centralni upravi ne izboljšuje naše
uprave in je ne bo spravil iz strašnega sta-
nja, v katerem se nahaja. Uprava, ki jo mi
potrebujemo, mora biti boljša in cenejša.
Nikakoli štednja se ne doseže s tem, ako se
reducirajo firme ministrstev, ker dejansko
ministrstva ostanejo s celokupnim osebjem.
Ukiniti je treba nepotrebne oddelke in ne-
potrebna ministrstva. Ne potrebujemo n. pr.
ministrstva za vere, ker imamo dobre cer-
kvene zakone. Finančno ministrstvo ni iz-
boljšano s tem, da je finančni minister uki-
nil direktorja, obenem pa pridržal vse oseb-
je itd. Celokupni osnutek zakona je izdelan
slabo in pomanjkljivo.

Zemljoradnik Moskovljević ematra za naj-
nujnejšo potrebo ukinitve — notranjega mi-
nistrstva, ki si je prigrabilo kompetence raz-
nih drugih ministrstev ter dejansko pred-
stavlja celo vlado. Govorila sta še dr. Drle-
vić in dr. Gosar, nakar je bila seja zaklju-
čena. Prihodnja seja bo v sredo.

Podpis trgovinske pogodbe z Anglijo

Beograd, 20. novembra. p. Trgovinska
pogodba, ki je bila sklenjena meseca avgu-
sta med našo kraljevino in Anglijo, bo v
najkrajšem času podpisana. Doslej je bila
le parafirana. Računati je, da bo kmalu
potem ratificirana.

Temboji je vsled tega treba odobra-
vati postopanje SDS, da je uporabila
že prvo priliko, to je moment, ko je no-
tranji minister izjavil, da razpiše vo-
litve, za ponoven in najresnejši opomin,
naj vlada v davčnem zakonodanju in držav-
nem proračunu za leto 1927-28, že upo-
števa oblasti. Oblastna skupščina po
zakonu o oblastnih samoupravah sicer
sme povsem neodvisno od ministra fi-
nančne predpisati sama do 50 odst. celo-
kupnega državnega neposrednega dave-
ka (šl. 75) a premislila si bo to storiti,
dokler je sam državni davek že nezno-
sen in težko vtirljiv. Država mora v ši-
ro svojih neposrednih davkov urediti

Jadranske tarife

Beograd, 20. novembra. p. V Budimpešti
so se začele seje posebne komisije za se-
stavo železniških tarifov za blagovni pro-
met. Te seje, ki bodo trajale do 17. de-
cembra, imajo nalogo izdelati sledeče tarife:
madžarskoitalijanskojadransko, ma-
džarskojugoslovensko direktno tarifo za
blago ter madžarskojugoslovenskojadransko
tarifo za denčno blago in prevoz si-
rovin. Za to konferenco je delegiralo pro-
metno ministrstvo kot našega strokovnjaka
g. Roka Habjana, ki je že odpotoval v
Budimpešto. Po končanju sejah te komisije,
na kateri so zastopane Jugoslavija, Ma-
džarska in Italija, se sestane v Budimpe-
šti dne 20. decembra širša konferenca, ki
je odobriti načrte izdelanih tarif.

Sladkorna cena se dviga?

Osiyek, 20. novembra. n. Tu so nenada-
na zadnje dni poskočile cene vsem vrstam
sladkorja za 60 par pri kilogramu. Vzrok je
iskati v dejstvu, da je osješka sladkorna
tovarna pridelala letos manj sladkorja, ne-
go se je pričakovalo.

Tarifna konferenca med Ju- oslavijo in Italijo

Beograd, 20. novembra. p. V Rimu se bo
29. t. m. pričela konferenca med zastopniki
naše države in Italije, na kateri naj se
definitivno uredijo razna sporna vprašanja
glede tarif za blagovni promet med Ju-
goslavijo in Italijo, ki je bila v glavnem
izdelana že pred letom. Z ureditvijo te za-
dave stopi tarifa takoj v veljavo. Tarifa
novelira nekatere postavke, ki so izredno
važne za naše izvoznike. Za šeta naše dele-
gacije je imenovan načelnik tarifnega od-
seka prometnega ministrstva g. Cugmus.

Iz Vatikana

Rim, 20. novembra. s. »Osservatore Ro-
mano«
objavlja, da se bo 20. decembra vr-
šil tajen, 23. decembra pa javen konzisto-
rij.

tako, da bo poleg njih prostora za ob-
činsko, okrajno, oblastno doklado in
za doklado stanovske samouprave
(stanovskih zbornic). Samouprave ne
smejo postati novo breme.

Polena, ki jih razvoj samouprav
meče pod noge klerikalna stranka že
od nekdaj in tudi ta trenutke, mesto da
bi njih napredek pošteno podpirala, SDS
ne bodo ovirala, da svoje lepo delo
vrši naprej. Pri tem ji bo gotovo ob-
strani stal vsakdo, ki pošteno misli z
našim ljudstvom in ki mu je resnično
za praktično izvedbo zdrave avtono-
mije in decentralizacije državne uprave.

Nova nasilstva nad goriškimi Slovenci

Fašistovska oblastva so razpustila celo vrsto slovenskih kul-
turnih organizacij.

Gorica, 20. novembra. o. Fašistov-
ska oblastva so na podlagi novega poli-
cijskega zakona razpustila na Goriškem
naslednja prosvetna društva: Izobra-
zitelno društvo in Telovadno društvo
v Idriji, Katoliško prosvetno društvo in
odsek Zveze prosvetnih društev v Vi-
pavi, Prosvetno društvo »Prešeren«
in Prosvetno društvo »Mladina«
v St. Petru pri Gorici ter Čitalnico, Prosvetno

društvo »Napredek«
in Sportni klub
»Jadran«
v Vrtojbi. Oblastva niso še
hotela doslej izročiti načelnikom teh
razpuščenih društev razpustitvenih od-
lokov, kakor to določa zakon o javno
varnosti. Računajo, da bo policija v
najkrajšem času razpustila tudi ostala
slovenska prosvetna društva na Go-
riškem.

Notranja slabost Mussolinijevega režima

Senat je odobril na včerajšnji seji smrtno kazen. — Odobritev
zakona bo izzvala maščevalnost. — Mussolini je »neranljiv«,
vendar je potrebna smrtna kazen za atentatorja nanj! — Zna-
čilno Mussolinijevo zagovarjanje.

Rim, 20. novembra. o. Radi razprave o
zakonu za zaščito fašistovskega režima v se-
natu so bile danes vse tribune polne občin-
stava. V Mussolinijevo prisotnosti je pre-
sednik Tittoni otvoril sejo ob dveh popol-
dne, nakar se je takoj pričela razprava o
imenovanem zakonu.

Kot prvi govornik je nastopil senator
Pais, ki je povdarjal, da ima država sicer
pravico do samoodrambe, toda pozval je
Mussolinija, naj ne izsili odobritve zakona,
ki bo povzročil prelivanje človeške krvi v
Italiji. Za njim je govoril senator Tomassia,
ki je strastno kritiziral zakon ter sestavo iz-
rednih fašistovskih tribunolov. Govornik je
povdarjal, da bo ta zakon izval maščeval-
nost. »Vi, Mussolini!«
je nadaljeval govornik, »bi morali delati za pomirjenje dežele. Ne
izjavljate nereda s takimi odredbami!«
Senator Crispoli je odobral zakonski načrt
ter izjavil, da nudi edino le taki ukrepi
uspešno sredstvo za udusenje nadaljnih
atentatov na Mussolinija. Ob koncu svojega
govora je izrazil željo, da bi božja previd-
nost ščitila tudi v bodoče fašistovskega vo-
ditelja.

Za senatorjem Crispolijem je povzel besedo
pravosodni minister Rocco, ki pa je proti
pričakovanju podal le malo pojasnili k po-
sameznim določbam zakonskega načrta. Nje-
gov precej dolgi govor je sploh polemično-
političen. V začetku svojih izjav je zav-
nil Rocco očitke, ki so jih delali zunanji zbor-
nice in v se večji meri v inozemstvu, čes da
predstavlja novi zakon o zasliči fašistovskega
režima nov dokaz negotovosti in šibkosti fa-
šistovske vlade in njene priljubljenosti med

narodom. Minister je dejal, da ni bil faš-
istovski režim še nikdar postavljen na tako
skladno temelje in da ni fašistovska vlada
uživala še nikdar toliko zaupanja in sogla-
snosti kakor sedaj. Govornik je pripomnil:
»Mi dobro vemo, da zločinski atentati doslej
niso uspeli. Gotovi pa smo tudi hkrati, da
ne bodo nikdar uspeli v bodoče. Zakaj Be-
nito Mussolini je bil in ostane neranljiv, ker
je tako določila božja previdnost. Minister
je potem dokazoval, da je bil zakon nujen
potreben že radi neprijetnih posledic, ki jih
povzročajo atentati v Italiji in pa radi velike
pošastnosti sedanjega sodnega postopanja v
Italiji. Rocco je priznal ob sklepu svojih iz-
jav, da predstavlja predloženi zakonski
načrt zares izredne mere, toda to izrednost
je treba pripisati pomanjkljivosti zastarele
italijanske zakonodaje. Ko bo ta zakonodaja
reformirana, odpade izrednost tega ukrepa
sama po sebi.

Rim, 20. novembra. s. Senat je po kratki
debati s 183 proti 49 glasovom sprejel v taj-
nem glasovanju izjemni zakon o uvedbi smrti
ne kazni. Tik pred glasovanjem je izjavil
Mussolini, da se izvor tega zakona ne sme
iskati pri zadnjih atentatih, radi katerih je
popolnoma ravnodusen. Izjavil je, da bo
ostal na svojem mestu in naj se zgodi kar-
koli, ker je to njegova misija. Vendar pa, je
nadaljeval Mussolini, narod ne ostane ravnodu-
šen. Po vsakem takem dogodku nastopi
je dnevi motenja v življenju naroda. Narod
zahteva te izjemne odredbe. V zakonu dolo-
čena izjemna sodišča ne bodo maščevalna,
temveč strogo pravna. Nato se je senat od-
godil do 7. decembra.

Ječe v Italiji prenapolnjene!

Skoraj vsi opozicijski poslanci v zaporih. — Celo hodniki
jetnišnic so polni aretirancev. — Fašisti koncentrirali svojo
akcijo na Sardinijo.

Pariz, 20. novembra. d. »Paris Soir«
poroča iz Rima, da so fašistovska
oblastva aretirala vse poslance soci-
jalistične, maksimalistične in komuni-
stične stranke, v kolikor so jih mogla
dobiti.

Curih, 20. novembra. a. Med množi-
co aretiranih poslancev nefašistovskih
strank so tudi Rovita iz Torino, Biotto
iz Brescije, profesor Momilano iz Co-
ma in republikanec Morca iz Rima. Po-
licija išče z vso vmo socialistična Tre-
vesa in Nennija. V Milanu so bili že
skoraj vsi znani socialistični zapužniki
prijeti. Tamkajšnje policijsko ravnanje-
stvo je izdalo o aretacijah poročilo, v
katerem pravzaprav ničesar ne pove.
Kakor se čuje z zanesljivimi strani, je bi-
lo do 14. t. m. oddanih v zapore San
Vittore že 5000 političnih aretirancev,

tako da so celo hodniki polni aretiranc-
cev, med katerimi je mnogo invalidov.

Berlin, 20. novembra. s. Kakor poro-
čajo iz Italije, se na Sardiniji nadaljuje
boji med fašisti in protifašisti. Po-
slanec Lussina, ki je pri napadu na nje-
govo hišo ustrelil člana milice, so are-
tirali. Odvetnik Marcello, kateremu je
Lussu poveril svojo obrambo, je dobil
poviz, da ga ne sme zagovarjati. Ker
se temu pozivu ni odzval, je bil areti-
ran. Skupno je bilo aretiranih približ-
no 90 oseb, med njimi več odvetnikov
in bivši državni tajnik v pravosodnem
ministrstvu posl. Sanna. Več odvet-
niških pisarn ter tiskarn katoliških li-
stov je bilo uničenih, ravno tako vsi
duševni domovi katoliških organizacij
v Cagliari. Cagliariški knezoškof je po-
slal papežu protestno pismo.

Vojaška konvencija med Rusijo in Turčijo

Rusija se je baje obvezala, da pomaga Turčiji, ako bo napade-
na. — Turška mobilizacija.

Bukarešta, 20. novembra. »Vitorul«
poroča iz Odese, da sta Rusija in Turčija
sklenili vojaški dogovor na sestanku na-
čelnikov zunanjih uradov obeh držav, Ci-
čerina in Ružič bega. Cičerini je poslal stro-
kovnjake v Angoro, da stopijo v stike z
merodajnimi vojaškimi krogi v Turčiji.
Baje se nanaša dogovor tudi na vojno mo-
narico obeh držav. Zato se je odpeljal v
Angoro tudi poveljnik ruskega črnomo-
rskega brodogra. V smislu tega dogovora

ima Rusija, ako bi bila Turčija napadena,
prihiti svoji pogodbenici z vsemi silami
na pomoč. Nekateri sodijo, da so s to vo-
jaško konvencijo v zvezi tudi nedavne ve-
like pomorske vaje ruskega črnomo-
rskega brodogra.

London, 20. novembra. d. Kakor poroča
jo iz Carigrada, je odredil vojni minister,
naj bodo vsi vojaški obvezanci od 20. do
45. leta pripravljani, da jih vsak trenutek
vpokličejo k izrednim vojaškim vajam.

Demanti bolgarske vlade

Sofija, 20. novembra r. »Demokratski«
Zgovor«
prinaša članek, v katerem se bavi
s pisanjem beograjskega časopisa in zatr-
juje, da so nekateri beograjski listi pri-
nesli izmišljene in tendenciozne vesti, ki ima-
jo le namen, obrekovati bolgarski narod,
čes da ima napadalne namene. Tako trde
beograjski listi, da namerava Bolgarija
skleniti zvezo z Italijo in Turčijo, ki naj bi
imela namen, da se na ta način čimprej ma-
ščuje nad »Srbijo«. V beograjskih listih je
tudi bilo te dni objavljeno ponarejeno pismo
zunanega ministra Burova, ki ga je baje
poslal svojemu poslaniku na Dunaju. V tem
pismu priporoča Burov poslaniku, naj sku-
ša poravnati nesporazumljenja med dele-
gati makedonskega odbora in nemškimi na-
cionalisti, da bi mogli ob organizaciji za-
čet skupno akcijo. »Demokratski«
Zgovor«, pravi, da so vse te vesti tendencioz-
ne. Zato ji demantira in pravi, da ga v to
poblaščajo oficijelni krogi.

Mussolini povabljen v Ženevo!

Pariz, 20. novembra. s. Kakor poroča
»Petit Journal«, namerava Chamberlain
razumno z Briandom predlagati Musso-
liniju, naj osebno zastopa Italijo na prihod-
njem zasedanju Sveta Društva narodov.
London, 20. novembra. (pr.) Tu so raz-
širjeni glasovi, da namerava Chamberlain
in Briand povabiti Mussolinija k pri-
hodnjemu zasedanju Sveta Društva narodov
v Ženevi.

Angleška rudarska stavka

London, 20. novembra. (pr.) Rudarji so s
520.000 proti 286.000 glasovom sklenili, ta-
koj začeti krajevna pogajanja v vseh okra-
jih. Računati je, da bo izvrševalni odbor
rudarske zveze že danes oficijelno proglasil
stavko v premogovnikih za končano.

Osemletnica izjalovljene italijanske okupacije Ljubljane

Danes teden je minulo 8 let, odkar je podpolkovnik Stevo Švabič s svojo srbsko četo rešil Ljubljano, Trbovlje in sploh Slovenijo pred italijansko okupacijo.

Slovenci bi danes bržčas ne imeli svoje države, da se ni takoj po prevratu pojavil med nami Stevo Švabič, takratni konjeniški podpolkovnik kraljeve srbske vojske, ki je s svojo odločnostjo pri vrhniški junaško zastavi pot prodirajoči italijanski vojski, ki je bila na tem, da okupira Ljubljano, Trbovlje in sploh vslo Slovenijo. Zlasti trbovlski premogovni revir je bil eminentno važen okupacijski cilj, kojega bi Italijani — ako bi ga kdaj dobili v svoje roke — bili je težko zapustili in za katerega bi dajali na drugih graničah vsako koncesijo, samo da bi ga obdržali.

Bilo je 5. novembra zjutraj, ko je dospel v Ljubljano okoli 6. ure s precejšnje zakasnitvijo po gorejski železnici z razbitimi vagoni vlak, ki je pripeljal iz ujetništva v Solnogradu okoli 500 srbskih oficirjev in 300 vojakov. Ljubljana je tedaj mirno spalvala ter uživala sladkosti zavesti, da je osvobodjena izpod avstro-ogrške jarma. Le mala gruča Slovencev je pričakovala na kolodvoru prihod vlaka s srbskimi ujetniki, ni bilo pa nikogar, ki bi v imenu takratne Narodne vlade sprejel in pozdravil srbske zarobljenike. Ker je bil vlak namenjen za direktno pot v Zagreb, je ustavil daleč od kolodvorskega perona in se naprej od kolodvorskega tovarnega magazina. V mučni situaciji, da ni bilo nobenega uradnega sprejema bratske vojske, je poiskal takratni deželni poslanec R. B. nikar komandanta ujetniškega transporta g. Steva Švabiča v vlaku, ga v imenu Ljubljane in Slovencev pozdravil, obenem pa tudi naprosil, da naj s svojimi oficirji in vojniki ostane v Ljubljani, ker je sicer opasnost, da Slovenci ob pomanjkanju domače vojske ter ob brezglavosti in nediscipliniranosti onih, ki so predstavljali to vojsko — v očigled povratka avstro-ogrške armade ter prodiranja Italijanov — zabredejo v anarhijo in pogubo.

Po daljšem razgovoru se je podpolkovnik Švabič odločil, da se njegovi oficirji in njegovo moštvo izgovorijo. Temu je sledil na sklaščeni rampi pozdrav g. Ribnikarja na zbrano dospelo srbsko vojsko ter zahvala nekega srbskega oficirja. Kakor je bilo v tistih dnevih vse brez glave, je Ribnikarju pripadla tudi naloga, da poišče par zasebnih avtomobilov za prevoz komandantov v mesto in tudi to, da je v domobranski vojašnici preskrbel možnost nastanitve.

Par dni nato, 10. novembra, se je vršil pred domobransko vojašnico slovesen pozdrav iz ujetništva dole srbske vojske. V imenu Narodnega veča SHS v Zagrebu je bil navzoč generalni tajnik za Slovenijo g. dr. Albert Kramer, slovenski Narodni svet je zastopal g. Ivan Hribar. Narodna vlada je ta dogodek popolnoma prezrla. Imela je še »svojo« vojsko ... Šele par dni na-

to so vladni gospodje začeli uvidevati pomen in važnost prihoda oddelka srbske vojske. Italijani so pričeli prodirati proti Ljubljani, a nikogar ni bilo, ki bi se jim upal z izgledom na uspeh postaviti nasproti. Ljubljana je bombardirala Narodno vijeće: Pomagajte!

Medtem se je podpolkovnik Švabič s svojimi oficirji in moštvo že organiziral in za silo tudi mobiliziral. Dobil je od takratne srbske vojaške delegacije pri N. V., sestojee iz podpolkovnikov Simovtja in Antonijevića (sedanjega komandanta ljubljanskega artillerijskega polka) dovoljenje in nalogo, da se za vsako ceno zoperstavi Italijanom. Italijanske čete so medtem že korakale preko Logatca proti Vrhniki. Podpolkovnik Švabič je postopal energično in hitro. Na cesti proti Logatcu je vrgel svoje maloštevilne čete, komandant italijanskih čet v Logatcu pa je 14. novembra poslal sledečo noto:

«Čete kraljevine Srbije so po doseženem sporazumu z vladno Narodnega Vjeća v imenu antantnih sil prevzele oblast v Ljubljani. Imam ukaz, da preprečim vsak prihod zaveznikih Italijanskih čet v okupirano območje. Bilo bi mi jako neprijetno, ako bi moral v izvrševanju dana ukaza rabiti orožje, za kar imam pooblastilo. Ako bi moralo priti do prelivanja zaveznikove krvi, bi srbske čete za sebe odklonile vsako odgovornost.

Prosim g. komandanta naj odredi, da zavezniki Italijanske čete ostanejo na razvodju med rekama Sočo in Savo, dokler kraljevska srbska vlada ne uradi tera vprašanja s kraljevsko italijansko vlado.

Podpisal komandant poikovník Stevan Švabič.

Srbski parlamentar je opozoril Italijanskega poveljnika tudi na to, da morajo Italijani na okupiranem ozemlju ustaviti vsako revizijo.

Ko je italijanski zapovednik prečital Švabičovo noto, je izrazil začudenje, odkod naenkrat srbske čete. Izjavil je, da ni vedel, da je prekoračil demarkacijsko linijo ob razvodju Soče in Save in da bo takoj ukazal, da ostanejo italijanske čete na svojem mestu. Tudi je pristal na to, da ne bo vršil revizije. S tem je bila rešena Ljubljana in velik del Slovenije pred italijansko okupacijo.

V znak velikih zaslug, ki si jih je stekel podpolkovnik Švabič za Ljubljano in Slovence, je pozneje ljubljanski občinski svet imenoval Trnovsko ulico z njegovim imenom. Umestno pa bi bilo, da bi se zasluže g. Švabiča med nami še mnogo višje cenile. Neizbrisno mora ostati v naših srcih ime podpolkovnika Švabiča in njegove srbske vojske kajti samo njemu in njegovim četam se imamo z-nhvaliti, da nas ni zadel katastrofa laške okupacije. Bogve, kako žalostno bi se bila razvila usoda Ljubljane in cele Slovenije, da ni 14. novembra podpolkovnik Švabič pri Vrhniki rekel svoj odločni: »Stoj!»

žefa do neke mere klerikalno konservativna, v kulturnem pogledu, dasi se je vmes, če je kazalo znal pokazati nasprotnega tudi katoliški cerkveni politiki. V narodnem oziru je njegov režim nasprotoval vsem nacionalnim stremljenjem, tako slovenskim, kot italijanskim, madžarskim ali nemškim; vsa so mu bila neprijetna in nesimpatična. S tega stališča je presojal tudi nacionalne težnje v Italiji in Nemčiji. Zato si je Avstrija Franca Jožefa zaslužila naslov žandarija Evrope. Kadar ni šlo več samo z negacijo, je napravil režim Franca Jožefa zvezo z najprikladnejšim nasprotnikom, da si je na ta način zagotovil vladno nadostali.

Taka politika je grobi državni ali točneje: dinastični egoizem, ki ne smatra za potrebno utemeljiti ga s kulturnimi argumenti. Taka vlada je etično neosnovana, posala je tudi časovno anahronizem in kmalu je popolnoma veljal izrek, da je Avstro-Ogrska država samo radi Habsburgovcev. Toda to je mnogo preslahe osnovna za moderno pojmovanje države in njenih življenjskih nalog.

Tako se je dopolnila usoda Franca Jožefa in z njim stari Avstrije. Nista razumela časa, čas pa ju je dobro razumel in ju je zanikal popolnoma.

Grško-rumunsko razmerje

Atene, 20. novembra. d. Kondylis je izjavil nekemu novinarju o odnosih do Rumunije, da so prisični. Za sodelovanja v svetovni vojni se je razvilo čustvo solidarnosti med obema državama in se se poglabilo vsled izvršitih diplomatskih zmožnosti rumunskega poslanika v Atenah. Kondylis je nadalje naglašal, da posveča vlada rumunskim občinam v Makedoniji vso pozornost, ki jim gre kot rumunskim manjšinam. Vladi je izredno mnogo na tem, da nič ne moti dobrih odnosov med Grčijo in Rumunijo.

Kriza v češkoslovaški tekstilni industriji

Praga, 20. novembra. s. Pogajanja glede zahtev tekstilnih delavcev so se izjalovila. Radi tega je bilo delavstvo z današnjim dnem odpušeno. V praškem okrožju po čem delo v petih tvornicah.

Francoski socijalisti za 9mesečno vojaško službo

Pariz, 20. novembra. (be.) Socijalistična frakcija je predložila v zbornici resolucijo, po kateri naj se vojaška služba zniža od 12 na 9 mesecev

Državna hipotekarna banka noče v Zagreb in Ljubljano

Beograd, 20. novembra. p. Kakor znano, sta posl. Žerjav in Budisavljević nedavno s posebno interpelacijo opozorila ministra trgovine na nujnost ustanovitve podružnic Državne hipotekarne banke v Zagrebu in Ljubljani. Povdarjala sta posebno, da poteče spomladi 1927 rok za vlaganje pupilarnega denarja in javnih fondov v Državno hipotekarno banko. Ta denar se je smel dosedaj v teh krajih nalagati v takov. pupilarnovarnih denarnih zavodih, po preteku tega roka pa bo šel ves v državni hipotekarni zavod. Nemogoče je, da bi v teh okolišnih Državna hipotekarna banka ostala omejena le na srbijske kraje, priti mora marveč tudi v Slovenijo in na Hrvaško, da ostane pupilarni in javni denar doma in da bo mogel služiti domačemu prebivalstvu. Akcija SDS je dala ministru povod, da pri Državni hipotekarni banki pritise glede ustanovitve slovenske in hrvaške filijale. Toda Državna hipotekarna banka se je postavila po robu. Poslala je ministru trgovine pismo, v katerem pravi, da nima zadostnih sredstev za ustanovitve filijal v Ljubljani in Zagrebu in za razvite poslov v Sloveniji in na Hrvaškem. Ona zahteva, da se ji najprej izročijo pupilarni denarji in javni fond iz teh pokrajin, nakar bo šele mogla pristopiti k ustanovitvi podružnic. Ustanovitev podružnic Državne hipotekarne banke v naših krajih je v zakonu predpisana. Stališče ravnateljstva banke je torej povsem zgrešeno in je nemogoče, da bi ga minister mogel odobriti. Ustanovitev podružnic v Ljubljani in Zagrebu je, ako se zakon pravilno razume, predpogoj za izročitev pupilarnih denarjev in javnih fondov Drž. hipotekarni banki. Ako banka podružnic ne ustanovi pred iztekom gori naznačenega roka, potem mora vlada ukiniti določbo glede izročitve omenjenih fondov. SDS bo to zadevo obdržala strogo v evidenci ter ne bo dopustila, da postane tudi to važno gospodarsko vprašanje predmet kakšne radikalno - radičevske kravje kupčije.

Interesantno vprašanje poslanca Vilderja ministru Puclju

Beograd, 20. novembra. r. Narodni poslanec SDS Večeslav Vilder je postavil ministru za poljedelstvo in vode g. Puclju naslednje vprašanje:

G. minister, s svojim rešenjem z dne 28. oktobra br. 1721 ste doznali preko finančnega ravnateljstva v Beogradu vsoto 30.000 Din kot podporo »Hrvaškemu seljaškemu gospodarskemu društvu kot združenju v Bjelovaru«. Ta podpora je bila nakazana »za pravečanje gospodarskega programa« omenjenega društva.

Med tem pa je to društvo docela propadlo — se preden mu je bila doznačena ta vsota. Od l. 1921. se Hrvaško seljaško gospodarsko društvo ne drži niti svojih pravih niti propisov trgovinskega zakona. Z odločitvijo kr. sodnega stola v Bjelovaru z dne 5. decembra 1925. br. 8482 gr. je bilo društvo — po številnih urgenceh — pozvano, da tekem 14 dni predloži seznam članov upravnega odbora in seznam društvenih članov, nadalje da v najkrajšem roku skliče glavno skupščino in da na njej prouči bilance za leta 1919, 1921, 1922, 1923 in 1924. Temu sodnemu nalogu do danes ni udeleženo. Od julija t. l. ko je društvo prodalo svojo prodajalno, so vsi njegovi prostori zaprti in vse blago razprodano ter društvo vobče ne posluje.

Zato vprašam: 1.) Ali Vam je znano stanje tega društva, ko ste mu nakazali podporo v znesku 30.000 Din?

2.) Kako opravičujete dodelitev tolike vsote iz državne blagajne društvu, ki vobče ne obstaja in ki je za seboj ostavilo dolgeve ter upropastilo narodno imetje, ki mu je bilo poverjeno?

3.) Ali naj teh 30.000 Din posluži samo zato, da se predsednik tega društva, narodni poslanec Jostip Čizmeković, ki nosi glavno krivdvo za propast društva, podpre in da se izvleče iz menjenih dolgov?

4.) Ali boste, gosp. minister, po vsem navedenem odredili, da vsoto 30.000 Din vrnejo oni, ki so jo neopoblaščno prejeli?

Prosim za ustmeni odgovor v Narodni skupščini.

Narodni poslanec V. Vilder.

Afera generala Gajde

Praga, 20. novembra. s. Ob velikem navalu občinstva, ki so ga po večini tvorili fašisti, se je danes nadaljevala razprava radi tobe, ki jo je vložil general Gajda proti bivšemu majorju Kratočvilu in proti oficirskemu slugi Solovjevu. V razpravi je, kakor znano, trdil, da je general Gajda dal proti plačilu na razpolago važne vojaške dokumente Rusiji. Kot prvi je general Čeček, ki ga je ministarstvo za narodno obrambo oprostil uradne molčečnosti, izpovedal zelo obremenilo za generala Gajdo. Izjavil je, da je v ministarstvu videl dokumente, iz katerih jasno izhaja, da je bil Gajda leta 1921. v nedovoljenih zvezah s sovjeti in da je za izročitev vojaških dokumentov, ki se se tikali tuje države (Francije), dobil plačilo. Sedanjí šef generalnega štaba general Stryov je izpovedal, da je Gajda že v Sibiriji bil v stikih z boljševiki. Soprog obtoženega Kratočvil je baje ališala, da je ruski častnik Molodkovskij prišel k njemuemu možu ter mu ob tej priliki izjavil: »Podkupili smo češkoslovaškega generala, in sicer zelo poceni«. Ta pripomba se je mogla nanašati samo na Gajdo. Po izpovedi soproge generala Gajde, ki je hčerka znanega ruskega generala Kolčaka, je branitelj predlagal, naj se dobiše določa dokumente, ki jih je omenil general Čeček. Sodišče se je pridruživlo temu predlogu ter odgodilo razpravo na nedoločen čas.

Kulturni odnošaji med Francijo in Nemčijo

Pariz, 20. novembra. (be.) Po izbruhu vojne se je ustavila izmenjava znanstvenih publikacij med Francijo in Nemčijo. Sedaj se je to odpravilo in te znanstvene publikacije so se zopet začele izmenjevati.

Politične beležke

Interesanten molk glasila SLS

Navedi smo, kako lepo je g. Korošec pričel govoriti o g. Paščinu in kako mu je v očigled razpravam anketnega odbora dal spričevalo integritete, mlademu g. Paščiu pa priznal za objektivne okoliščine. »Slovenec« je radi logičnih zaključkov, ki smo jih iz tega interesantnega dejstva izvajali in podprli z informacijami se iz drugih virov (n. pr. s citatom iz Pol. glasnika, ki je še nedavno užival vse simpatije SLS) silno hud in piše članke in notice o programatih in načelni doslednosti SLS ter o vihravosti — SDS. To je vse lepo in za naivneže v klerikalni stranki morda tudi dobro. Toda ona javnost, ki zna ceniti dogodke, se pri vsem tem zašudeno vprašuje: Zakaj »Slovenec«, ki z vneto citira vsako besedico klerikalnega voditelja in servira svojim čitateljem v debelih telegramih celo to, kar klerikalci anonimno napišejo v zakoniti beograjski listi, zakaj torej ta »Slovenec« ne objavi, kaj je dr. Korošec v naravnost senzacionalnem intervjuju v zagrebških »Novostih« povedal ne le o reviziji ustave, temveč tudi o g. Paščiu? Baš ta molk je nalkatantnejše priznanje, da so bili našli zaključki povsem točni.

Nepoboljšljivi falzifikatorji

»Slovenec« piše, da SLS ne bo iskala volilnih gesel v zakonu o samoupravah, češ: »Zastoj tam iščemo načela samouprave... Skupščina naj dela načrte, pobira nove davke, potem pa čaka na milost velikega župana in finančnega ministra, kdaj bosta blagovolila sklepe potrditi in dovolila uporabiti v ta namen nabrane zneske. To je vloga in naloga samouprav po misli centralistov. Nepoboljšljivi falzifikatorji so ti klerikalci; kajti resnica je le, da daje zakon o oblastnih samoupravah oblastnim skupščinam baš v pogledu financ mnogo večjo avtonomijo, kakor pa so jo imeli v Avstriji deželni zbori. Oblastne skupščine imajo pravico po svoji volji in brez vsake odobritve uveljaviti določke do 50% celokupnih državnih neposrednih davkov v državi. Le, če sklenejo višje obdavčitev, jih mora finančni minister odobriti. Deželni zbori so morali za vsako najmanjšo doklado čakati odobrenja vlade. Prav tako ne potrebujejo sklepi oblastnih skupščin, ki postanejo uredbe z zakonsko močjo, nobene odobritve in tudi ne velikega župana. Deželni zbori so morali, ako so hoteli, da je njihov sklep dobil zakonsko moč, moleodaviti Dunaj za predskančijo in pozneje za sankcijo in so torej smeli sprejeti le to, kar je bilo nemškimi ministrom všeč. Veliki župan ima pa pri nas le pravico odlaganja razglasitve uredb oblastne skupščine, ako smatra da se protivijo obstoječim državnim zakonom, a mora predložiti slučaj v razsodbo Državnemu svetu. Ako Državni svet pritožbe velikega župana v zakonito določenem roku ne reši, postane uredba avtomatično veljavna. Veliki župan nima razen pritožbe na Državni svet nobene možnosti, da bi se utikal v sklepe oblastnih skupščin. Če torej »Slovenec« piše, da zastoji išče v zakonu o samoupravah načela samouprave, je to najgrši falzifikat, ostudna laž, ki je vredna laži, ki smo jo že opetovano brez uspeha očitali »Slovenčevemu« izdajatelju, katoliškemu duhovniku g. dr. Kulovcu.

Ignoranci in lažniki

Kadar škofovemu listu zmanjka argumentov, poseže po laži. Tako trdi zaupač, da čitatelji ne bodo zasledili laži, »da je zakon o oblastnih skupščinah bil sprejet leta 1922 in da je v prehodnih določbah rečeno, da se imajo volitve izvršiti že v šestih mesecih. Takrat so bili do lanske Radičeve kapitlacije samostojni demokrati skoro neprestano v vladi, a so molčali o oblastnih volitvah.« Resnica je, da je prvi možni termin volitev v oblastne skupščine padel v dobo homogenega radikalnega režima in po ostavki demokratsko-radikalne koalicije 3. decembra 1922. Od tega so klerikalci do pomladi 1924 podpirali homogeno radikalno vlado, in sicer od maja 1923 pod pogojem, da ne razpiše oblastnih volitev. L. 1924 so bili člani SDS štiri mesece na vladi in so takoj predlagali razpis oblastnih volitev, a separatistom je uspelo jih preprečiti in vreči vlado PP. Druga vlada PP je izvedla skupščinske volitve, ko pa je hotela razpisati oblastne volitve, je HSS kapitulirala in je nastopil sedanji režim.

«Rudimentarna samouprava»

»Slovenec« piše o rudimentarni samoupravi, ki jo po njegovem pojmovanju dajejo oblastne skupščine. Nimamo nič proti temu, da se rudimentarna samouprava, v kolikor bi bila taka, izpolni. Menjaja pa smo, da klerikalci še za to rudimentarno oblastno samoupravo niso zreli. Tisti možje, ki so vodili deželni zbor in deželni odbor kranjski so izranžirani, njihovi epigoni so pa le gostobesedni in širokoustni zagarji, ki dosedaj še v nobeni korporaciji niso pokazali nobenih upravnih sposobnosti. Klerikalna delegacija v Narodni skupščini je med tistimi, ki nima od štetnega sedenja v parlamentu pokazati za javnost niti najmanjšega uspeha. Najbolj zaničniki in nesposobni občinski odbori pri nas so oni, ki so v klerikalnih rokah. V ljubljanskem občinskem svetu je klerikalna delegacija radi svoje nesposobnosti doživela popoln debacle. Ista je s klerikalci v cestnih odborih. Treba bo še precej let pametne vzgoje, da bo v tem pogledu boljše in klerikalci bodo lahko Boga hvalili, če bodo v desetih letih vsaj polovico tega izvršili, kar bi lahko v okvirju dosedanj »rudimentarne samouprave«. Torej več pameti in dela, pa manj goberdanja!

Viharji v južni Franciji

Pariz, 20. novembra. (pr.) V južni Franciji so večerj divjali silni viharji, kjer so zlasti v dolini reke Rhone napravili veliko škodo. Železniški promet je na več krajih prekinjen.

Madžarske volitve

Politični razvoj Madžarske je v primeri z ostalimi evropskimi državami vsekakor nekoliko abnormalen. Tak je bil že pred vojno in enak je ostal po velikih pretresljajih svetovne vojne.

Pred l. 1914. se je Ogrska odlikovala pred vso Evropo po svoji aristokratski vladi. Lahko se trdi, da je ni bilo v Evropi države, kjer bi imelo plemstvo tako neomejeno moč kot med Madžari. Meščanstvo je moglo sodelovati le v omejeni meri; bogatejši del je aristokracija pritegnila k poslom, siromašnejši del je ostal brez političnih pravic. Demokratični elementi so vršili dolgo hudo borbo za razširjenje volilne pravice, a zaman. Madžarska aristokracija se je izgovarjala na nacionalno nevarnost, ki nastane za Madžare, ako se demokratizira volilni red, ker bi s tem prišle narodne manjšine do večje veljave.

Ob času katastrofe leta 1918. je bila podoba, da je odklenalo madžarski oligarhiji; čez noč je imela Budimpešta levičarsko vlado, iz katere se je brž razvil komunistični režim. Tako je bila Madžarska prva in hkrati edina država poleg Rusije, ki je dobila sovjetski režim. S tem se je znova uresničilo pravilo, da najbolj reakcionarna država dobi ob času revolucije najbolj levičarski režim.

Toda sledil je brz prevrat in od one dobe, ko so Rumuni vkorakali v Budimpešto in pomagali vreči komuniste, se je smer madžarske notranje politike obračala vedno bolj na desno. In naposled je grof Bethlen pritiral stvar do viška; Madžarska je znova dobila gosposko zbornico domačim povsem v starem stilu, s čemer se najjasneje kaže pravce notranjega razvoja. Grof Bethlen je srečno prebrel težave, ki so ipak nastale zanj v dobi falzifikatorske krize in potem je v momentu, ki ga je smatral za prikladnega, razpustil parlament in razpisal nove volitve. Zanje je odredil zelo kratek rok; vršijo se že sredi decembra in na dan 8. januarja so določene tudi že volitve v gornjo zbornico.

V volitve gre vladna koalicija z veliko samozvestostjo in napoveduje se, da dobi do 190 mandatov, a opoziciji prisloja samo 50 poslanskih mest. Če je ta presoja položaja dovolj točna, se ne da seveda soditi. Gotovo pa je, da so šance za opozicijo zelo neugodne. Že volilni red je za opozicijo skrajno neugoden; zakaj se vedno je v večini volilnih okrajev določeno — javno glasovanje! Pač za l. 1926. znamenit volilni red. Glasovanje se vrši tedaj še vedno v stilu slavnoznanih madžarskih volitev, ko je volilni komisar »volil« v imenu volilcev, bodisi po njihovi ali proti njihovi volji.

Kako misli vlada vršiti volitve, se vidi tudi iz sledečega. V Budimpešti se je določil volilni akt na torek, 14. in sredo 15. decembra. Opozicija je proti temu ogorčeno protestirala z zahtevo, naj se volitve vršijo na nedeljo 12. decembra. Seveda je samoobsebi umljivo, da vladni faktorji ne bodo odnehali, saj se dobro zavedajo, zakaj je zanje bolje, da se glasuje v delavnik nego v nedeljo.

Opozicija gre v volilno borbo razcepljeno. Najmanj s štirimi do petimi listami se bo opozicija borila za mandate, kar je brez dvoma za uspeh slabo znamenje. Socijalna, gospodarska in politična nasprotja med opozicijskimi strankami so prevelika, da bi se dala sestaviti volilna koalicija. Mnogo več enotnosti je na vladni strani, dasi nastopajo tudi tu poleg vladne enotne fronte stranke posebej, dasi sicer podpirajo Bethlena.

V celoti tedaj od predstoječih volitev ni pričakovati niti notranjih niti zunanjih sprememb. Reakcije ne bodo oslabele.

Budimpešta, 20. novembra, s. Večerni listi poročajo, da se pri prihodnjih volitvah potevuje 699 kandidatov za 245 mandatov. Teh 699 kandidatov je razdeljenih sledeče: Oficielni kandidati vladne stranke 218, samostojni vladni kandidati 76, skupno torej 294, krščanskosocijalna gospodarska stranka (vladi naklonjena) 84, fašisti (vladi naklonjeni) 84, opozicijskimi mali podelci 8, legitimisti 8, demokrati in liberalci 72, Kossuthova stranka 20, socijalni demokrati 76. V volilnih okrajih 40, ostale stranke 13. V volilnih okrajih v pokrajini imajo kandidati vladne stranke absolutno premoč, v mestnih okrajih pa so izgledi opozicije in vlade precej enaki.

Anglija in kolonijalna vprašanja

Zeneva, 20. novembra. d. Kakor znano, je odbor Društva narodov za proučevanje mandatov nad kolonijami, svojčas sprejel predlog, po katerem naj se sestavi vprašalna pola z 230 točkami, po kateri naj bi se v bodoče ravnale mandatne države v svojih letnih poročilih. Anglija je sedaj odgovorila na ta sklep z noto, v kateri pravi, da mora sklep mandatnega odbora Društva narodov odkloniti. Ravnotako se Anglija nikakor ne more strinjati s stališčem mandatnega odbora, ki prav, da si pridržuje pravico, po potrebi priložiti one, ki so sestavili prošnje ali pritožbe iz mandatnih pokrajin. Anglija razvija v notri svoje naziranje o mandatih teoriji in kompetenci mandatnega odbora, da sam ali preko mandatnega odbora proučuje in nadzoruje vse podrobnosti uprave mandatnih pokrajin. Po njenem mnenju gre vprašalna pola preko onega, kar potrebuje mandatni odbor na informacijah in sploh preko svojega okvira.

Desetletnica smrti Franca Jožefa

Pred desetimi leti, na dan 21. novembra, se je dopolnila življenska usoda cesarja Franca Jožefa. Takrat je bila to velika senzacija za vso črnozelo državo, pa tudi za tedanje inozemstvo. Zakaj po pravici se je stari cesar smatral kot pravi izraz betežne dvojne monarhije: avtokrat, konservativen, nezaupen napram vsemu, kar je prihajalo z novim časom, nasproten vsemu, kar je bilo krepkega in doslednega. In smrt Franca Jožefa se je — po pravici zdelo hkrati smrt monarhije same; vsi nasprotniki Avstro-Ogrske so vzprižili tega čutili kot olajšanje, ko so vesti iz Dunaja sporočile cesarjev konec.

To pojmovanje pa je bilo do neke mere hkrati tudi pojmovanje širokih mas. Stari cesar ni šel mnogo med ljudi, mase ga niso poznale od blizu l. to za vladarja ni slabo. Pri konservativnem cesarskem vzgojenem prebivalstvu je imel velik nimb; bil je cesar v patriarhalnem pomenu, ne toliko Franc Jožef — dolga doba vladanja je ta nimbus še povečala. Oni je bil v precejšnji meri pravičen oniz izrek, da se bo protidržavnost raznih narodnosti nehala takoj, čim sede stari cesar na božjeja konja.

No, stari Franc Jožef ni sedel več na božjeja vranca; vloga, ki jo je igral ob prisku svetovne vojne, je bila kakor je razvidno iz raznih memoar in objavljenih dokumentov, zares zelo klavna. Ali na zunanji se klavnosti ni pokazala dovolj, in notranji in vnanji svet je imel nekako spoštovanje pred starostjo. Zato so zastopniki radikalne rešitve avstrijskega problema pozdravili spremembo na prestolu kot dobro znamenje za bodočnost, ko se bo teh tala vrednost nadaljnega obstoja dvoine monarhije.

Danes se je figura Franca Jožefa že močno oddaljila v preteklost in človeku se kar čudno zdi, da je minilo šele deset let od onih čv, ko se je še bleščal FJI na vseh koncih in krajih. Tako daleč je že ta doba od nas, zato lahko na življensko pot starega cesarja gledamo s povsem mirnimi očmi.

Njegov življenski lik, kakor ga je sprejela zgodovina v svoje anali, nima na sebi ničesar tragičnega. Nastopil je v burni dobi l. 1848. kot kandidat najreakcionarnejše klike na dvoru, med plemstvom in med generali, ki s se smatrala dovolj močna, da izvede boj zoper moderna stremjenja časa, demokratični liberalizem in narodni preporod. Tej reakcionarni vlogi je ostal zvest do kraja, ne morda iz kakih globokih idejnih osnov, marveč enostavno kot dinast, katerega posestno stanje je prišlo v opasnost, tedaj iz samega grobeza egoizma. Ves čas je ostal režim Franca Jo-

Naši kraji in ljudje

40 letnica državne kmetijske šole na Grmu

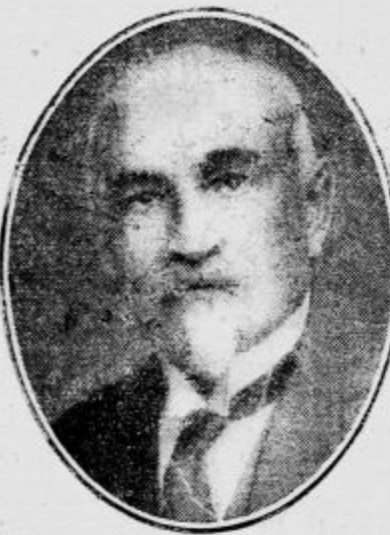
Danes praznuje grmska kmetijska šola 40letnico svojega obstanka. Bilo je l. 1886, ko se je preselila po 13letnem delovanju iz Slapa pri Vinavi in otvorila dne 18. novembra na Grmu. Ravno

† Rihard Dolenc, prvi ravnatelj šole na Grmu od 1886 do 1907.

takrat je na Dolenskem pričela trtna uš pustošiti vinograde in se je vedno bolj čutila potreba, da dobi tudi naša Dolenska svojo kmetijsko šolo. Zavzemali so se zanj zlasti tudi rajniki dr. Poznik kot uradnik kmetijske podružnice, prof. Šuklje in pokojni Anton Ogulin, ki je bil priznan veščak v vinarstvu. Saj pa je imela tudi Dolenska devetkrat toliko vinogradov kot Vipavska dolina. Zato so se vedno bolj množili glasovi, da se šola na Slapu premesti na Dolensko. Slednjič je deželni odbor kranjski na svoji seji dne 14. oktobra 1884 sklenil, da se ima namesto slapske šole na Dolenskem ustanoviti vinarska in sadjarska šola.

Deželnemu odboru se je naročilo, da poišče v ta namen pripravo posestvo in zaprosi kmetijsko ministrstvo za prispevek k vzdrževanju te šole. S skupno pogodbo z dne 18. marca 1886. je deželni odbor kranjski kupil od Antona Vincenca Smoleta graščino Grm

Kmet. svet. Viljem Rohman, ravnatelj šole na Grmu od 1907. — 1919.

za 30.442 gld. 50 kr. Staro grajsko poslopje so takoj popravili in primerno preuredili, prezidali gospodarska poslopja, zlasti hlev, svinjake itd., deloma pa tudi na novo zgradili. Posestvo okoli gradu obsega 35 ha in 54 a in prpada k njemu tudi vinograd v Smolenji vasi v izmeri 2 ha 56 a. Kasneje se je dokupilo od dr. Rozine še vinograd v Trški gori in več gozdov, tako da obsega danes vse posestvo 61 ha 97 a 89 kvadratnih metrov in sestoji iz vseh kultur, ki so šoli potrebne.

Sola na Grmu je kmalu razširila svoj program in se je uredila kot dvoletna vinarska, sadjarska in poljedelska šola. Pozneje je dobila naslov Kmetijske šole. L. 1909. so zavod temeljito preuredili. Iz dvoletne šole sta nastali dve šoli z enoletno učno dobo, in sicer letna šola, ki traja celo leto, za učence iz vinorodnih krajev ter zimska šola, ki traja dve zimi po pet mesecev, za učence iz nevinorodnih krajev. S to preuredbo se je število učencev takoj dvignilo, tako da jih šteje sedaj po 50 na leto. Po svoji sedanjosti ustreza šola vsem potrebam, ker se ozira na gospodarske in posestne razmere slovenskih kmetovalcev. Najbolje se izuče letni učenci, če nadaljujejo še drugi zimski tečaj, kjer se izuče še v vinoreji, v mlekarstvu, v živinozdravniški pomoči itd. V poldrugem letu si pridobijo na ta način vse potrebno kmetijsko izobrazbo

Kmetijska šola na Grmu je v 40. letih svojega obstoja odgojila nad 500 mladencev. Poleg tega se je na šoli izšolalo lepo število (okrog 80) gospodarstvenikov, zlasti obiskovalcev kmetijsko-nadaljevalnih tečajev za ljudskošolske učitelje (okrog 100). Mnogo absolventov zavzema danes važna mesta kot ravnatelji in upravitelji privatnih in državnih posestev itd. Pretežna večina absolventov pa deluje doma kot vzgledni kmečki gospodarji, ki uživajo tudi v javnem življenju splošen ugled.

Glede absolventov šole v letih 1910. do 1922. se je dognalo, da se jih peča s kmetijstvom 85 odst., od tega 5 odst. v državni službi, 4 odst. v privatni službi in 76 odst. na domačem posestvu. S kmetijsko šolo na Grmu v zvezi stoji tudi gospodinska šola za kmetiska dekleta na zavodu šolskih sester v Smihelu, 5 minut od Grma, kjer poučuje strokovni učitelj grmske šole.

Z reorganizacijo šole se je l. 1910. pomnožilo tudi stalno učno osebje. Danes delujejo na zavodu poleg ravnatelja trije stalni strokovni učitelji, en

Inž. Albert Vedernjak, ravnatelj šole na Grmu od l. 1921. — 1921., sedaj referat pri agrarni reformi v Mariboru.

strokovni suplent, en stalni učitelj pomožnih predmetov ter trije pomožni učitelji (za verouk, živinozdravstvo in gozdarstvo).

Sola na Grmu je vodil od leta 1886. do 1907. pokojni ravnatelj Rihard Dolenc, ki je šel po 34letnem delovanju v pokoj. Od leta 1907. do 1919. je bil ravnatelj g. Viljem Rohman, ki je deloval 35 let na zavodu, bil pozneje referent za kmetijsko šolstvo v Ljubljani in je sedaj kmetijski svetnik. Od 1919. do 1921. je bil ravnatelj inž. Albert Vedernjak (sedaj referent pri agrarni reformi v Mariboru), od leta 1921. naprej pa vodi zavod sedanj ravnatelj kmetijski svetnik g. Bohuslav Skalický, bivši dolgoletni vinarski nadzornik za Kranjsko.

Med vojno se je moral pouk na zavodu ukiniti, ker so odšle strokovne moči na vojno. Po prevratu l. 1918. je postala prej deželna šola državna kmetijska šola.

Po vsej svoji uredbi in po svojem učnem gospodarstvu je nudila kmetij-

Kmet. svet. Buhoslav Skalický, sedanj ravnatelj šole na Grmu.

ška šola na Grmu v teku dolgih let ves čas lepo priliko, da so se kmetijski mladenci v svojem poklicu izvežbali.

Ko čestitamo zavodu na dosedanjih uspehih, mu želimo tudi za naprej mnogo uspeha. Naj bi ustrezal tudi nadalje potrebam kmečkega stanu in mu vzgojil mnogo vrlih in naprednih kmečkih sinov!

Podpolkovnik Stevo Švabić,

ki je pred osmimi leti s srbskimi četami rešil Ljubljano, Trbovlje in sploh Slovenijo pred italijansko okupacijo. (Glej k temu članek na drugi strani.)

Novinarski penzijski fond

Po prevratu je z državnim ujedinenjem dobilo tudi jugoslovensko novinarstvo novega razmaha, stopile pa so predenj tudi nove, mnogo večje naloge od predvojnih. Nujna posledica je bila, da se je novinarstvo razvilo v samostojen poklic, ki je postal eden najvažnejših v našem javnem življenju. Dočim je bilo novinarstvo pred vojno le nekaj stranski, začasní poklic, zahteva danes celega človeka in to tako temeljito, da se novinar ne more posvetiti nobenemu drugemu poslu.

Naša časopisna podjetja so z malimi izjemami žal preslaba, da bi mogla preskrbeti svojim urednikom brezskrbno starost, ko se v delu izčrpajo. Zato si je jugoslovensko novinarsko združenje, ki se je osnovalo kmalu po prevratu in ki združuje novinarje vse države brez ozira na stranke, narodnost in vero, stavilo kot glavno nalogo, da osnuje za svoje člane pokojninski sklad, ki naj jim omogoči brezskrbno starost. Z nedavno izišlo novinarsko uredbo je bil pokojninski sklad, v katerega so novinarji že doslej zbrali nad pol milijona dinarjev, postavljen na zakonito podlagi. Od 1. januarja naprej bodo morali vanj vplačevati redne mesečne prispevke vsi novinarji in vsa novinarska podjetja. Oni novinarji, ki so še tako mladi, da bodo lahko plačevali svoje prispevke predpisanih 30 let, bodo s tem za starost vsaj skromno preskrbljeni.

Je pa v novinarskih vrstah tudi večje število starejših mož, ki so svojo energijo iztrošili že v predvojnem težavnem novinarskem delu in ki ne morejo čakati 30 let na penzijo. Da tudi tem zaslužnim narodnim delavcem olajšamo starost, moramo poleg rednih penzijskih prispevkov zbrati še posebno glavnico. V to svrhu prirejšo novinarji po vsej državi razne humanitarne prireditve, pri katerih radevolje sodeluje vsa javnost. Ljubljanski novinarji prirejšo že pet let na l. decembra velik koncert v Unionu, letos pa prirede istočasno koncert tudi mariborski novinarji v mariborskem gledališču. Pri obeh prireditvah sodelujejo najodličnejše in največje slovenske glasbene organizacije, občinstvo pa ju bo gotovo tudi letos posetilo v tako rekordnem številu, kakor je dosle še vsako leto posetilo ljubljanski koncert.

Povodom prvoedecemskih prireditev so doslej darovali za novinarski pokojninski fond: Ljubljanska kreditna banka, Mestna hranilnica ljubljanske, tovarna mila «Zlatorog» in neimenovana trgovina v Ljubljani po 1000 Din; Ciril Majcen, kolo-dvorski restavrater, Zidani most 500 Din; M. Martinović, zdraviliški restavrater, Rogaska Slatina, 400 Din; Strojne tovarne in livarne, Gaspari & Faninger v Mariboru in občinski urad v Murski Soboti po 200 Din; odvetniki dr. Franjo Lipold, dr. Orosel & dr. Blanke v Mariboru ter dr. Karl Grossmann v Ljutomeru, tovarnar Viljem Bizjak v Rogški Slatini, R. Bunc & dr., stavbna družba «Obnova», stavbno podjetje Tónies Komercijalna banka, tiskarna Blasnikovič naslednikov, veletrgovca Karel Soss in A. Volk v Ljubljani, sedlar Ivan Kravos, Maribor, Hranilno in posojilno društvo v Ptujju ter županstvo mesta Kranja po 100 Din; Aloma Company, kavarnar Jan Fiala in tovarna «Pekate» v Ljubljani, Anton Koder, notar v Murski Soboti ter veletrgovca Viktor Meden v Ljubljani po 50 Din. Vsem podpornikom prisrčna hvala!

Danes zadnji dan sreče za one, ki bodo izvoljeni za Hollywood.

Včerajšnje predstave razprodane!

Ljubljanci sodelujte pri danasnjih predstavah ljubkega vefilma

Moja ljubica iz Pariza

da bo uspeh našin tekmovalk sigurnejši!

Danes ob pol 11., 3., pol 5., 6., pol 8. in 9. uri.

Kino „Dvor“ Telefon 730.

ga bi se v slučajih elementarnih nezd, poplav, požarov, toče, plazov in potresa delila prizadetim, kjer bi bila beda in stiska najhujša, prva denarna pomoč. Priprave za ustanovitev tega sklada so že v polnem teku in je upati, da bo v l. 1927 že oživitoren.

Ker je krog interesentov za ta sklad posebno velik, naj bi imel svoje prispevatelje v prvi vrsti med našimi samoupravnimi občinami, katerim je ta ustanova, zgrajena na principu vzajemnosti, predvsem namenjena. Z ozirom na to bi morala vsaka občina postaviti za ta blag in dobrohotno zamišljen namen v svoj letni proračun primeren znesek, ki bi odgovarjal njeni gospodarski moči in številu prebivalstva, ker le na ta način je mogoče ustvariti fond, ki bo v čim večjo pomoč in uteho vsem onim, katerim so višje sile uničile dom in sredstva za preživljanje.

„Cariev vlasnik“ Mihael Strogov

Kralj ptičarjev in žabarjev

Franc Marinko, najstarejši trnovski fant — dobro znani ptičar, žabar in zelerezec — je praznoval minule dni, čim in zdrav, šestdesetletnico rojstva. V mlajših letih je pogajal tiskarske stroje ter bil v ljubljanskih tiskarnah sluga, pozneje pa se je posvetil povsem ptičem in žabam, ki jih lov v Trnovem. Nekaj zanimivega je Skandrovi protokol iz leta 1877., ki ga je prevzel po Skandrovi Francu, ter ga hrani kot

svetlino. To vedo zlasti dobro trnovska in krakovska dekleta, katerim obeta France, da jih bo vpisal v protokol kot «stare device», če si ne preskrbe pravočasno ženina-moža. V protokolu so opisana trnovska dekleta in njih doživljaji v stilih. N. pr.:

Oj, Mici ti Skandrova, daleč si vandrova, noter pod Mirno peč, tja, kjer so ti fantje vseč.

Trnovska dekleta so lahko lepé, ko solnce posveti, pa v senco zbeže.

Trnovska dekleta so lahko lepé, ker imaste hlače za pirhe dobé.

In kaj pripoveduje France o sebi! Enkrat se je šel ženit. Vprašal je neko mater, če je pri volji, dati hčerko za ženo. Ko ga je vprašala mati, čemu mu bo nlena hčerka, je odgovoril France: «Če bom kihnil, bo rekla Bog pomagaj. Če bo padla odeda s postelje, jo bo pobrala, če ne bom mogel spati, se bom z njo igral, kakor se igra mačka z miško.» Ker hčerke ni dobil, se je poslovil od matere ter ji rekel:

Če je meni ne daste, pa jo imelte sami, jo v dimnik obesite, da se posuši.

Spričo tega dogodka je sklenil, da se nikdar ne bo oženil!

K ljubljaju Francu čestitamo ter mu ključemo: Naj živi najstarejši trnovski fant!

Po 40 letih zopet spregledal

V selu Ermenharu v Volvodni je živel Gregor Horvat, oženjen, po poklicu zidar. Nekoč si je pri delu z živim apnom oškropil obraz. Skušal se je hitro umiti, a apno mu je izšlo obraz in oči. Nesrečni zidar je popolnoma oslepel. Te dni pa se je pripetilo nekaj izrednega. Ko se je mož pri vodnjaku sklonil, da bi zajel vodo, se mu je zazdelo, da je počila na očesu neka kockica. Ves presenečen je po štiridesetih letih zopet zadobil vid. Ta čuden slučaj je vzbudil v Volvodni veliko senzacijo.

Pozdravni večer senatorju Johnsonu

Včeraj zvečer se je vršil v brezalkoholni restavraciji «Pod lipo» pozdravni večer prvoboritelju protialkoholnega gibanja v Ameriki, ki je po metodah brata Johnsona končno dosegel velik uspeh: popolno prepoved produciranja, prevažanja in prodajanja alkoholnih pijač, prohibicijo. Prostori restavracije «Pod lipo» so bili mnogo preozki za veliko množico zastopnikov raznih abstinentnih organizacij, ki so navdušeno pozdravljali br. Johnsona.

Pozdravili so: v imenu društva «Treznosti» br. Rudolf Horvat st., v imenu abstinentne sekcije zdravnikov društva «Treznosti» br. dr. Pirc, v imenu «Sv. vojske» in «Brezalkoholne produkcije» g. Lindič, v imenu slovenskih skavtov «Bistro oko», v imenu slovenskih gozdnikov «Beli medved», v imenu «Društva za gojitve treznosti» br. Puhar, v imenu Jugosl. Sokolskega Saveza g. profesor Jeraš in v imenu akademskega društva «Treznost» v Ljubljani br. Kristan.

Vsem se je zahvalil br. senator Johnson, ki je poudarjal, da mu je Jugoslavija dobro znana, da se počuti med nami prav domače in prijatelje. «Angleški jezik ima 300.000 besedi, je dejal, a vendar pre malo, da bi Vam mogel povedati vse, kar je potrebno povedati o prohibiciji.» V Ameriki živi okrog pol milijona Jugoslovencov, ki so deležni vseh pravic v tej deželi, ki pa so tudi mnogo pomagali pri grajenju ogromnega kulturnega kolosa Zedinjenih severoameriških držav — pomagali so tedaj tudi kot soborci za prohibicijo. Če je prohibicija kaj slabega, tedaj se morajo Amerikanci deloma zahvaliti tudi Jugoslovenom.

Br. dr. Miklič se je zahvalil vsem zastopnikom za pozdrave, prav posebno pa bratu Johnsonu za pobudo, ki nam jo daje s svojim obiskom.

Več pa bo g. senator Johnson povedal vsem, ki želijo kaj vedeti o uspehih in neuspehih prohibicije danes ob 10.45 v veliki dvorani Mestnega doma.

Ustanovitev bednostnega sklada za mariborsko oblast

Izkušnje letošnjega leta z mnogimi vremenskimi in drugimi nezdodami, ki so napravile ogromno škodo na vsem narodnem imetju, so pokazale nujno potrebo, da se osnuje na ozemlju oblasti denarni sklad, zgrajen na principu samopomoči, iz katerega bi se mogla črpati sredstva za prvo takojšnjo pomoč.

Ta sklad naj bi postajal brez ozira na to, da se ob elementarnih nezdodah stalno pojavlja denarna pomoč od države, Rdečega križa in drugih dobrodelnih ustanov. Postojal bi naj, ker ti čimtelji v večini slučajev ne morejo priskočiti na pomoč s tisto naglostjo, s katero bi bilo želeli in ker njihove podpore v posameznih slučajih ne morejo doseči višine, v kateri bi bila podpora potrebna.

Radi tega je veliki župan mariborske oblasti sprožil vse hvale vredno delo, da se ustanovi za ozemlje mariborske Slovenije poseben »Bednostni sklad« iz katere-

Rdeči križ za poplavljenice

Zadnje dni je občinski odbor »Rdečega križa« razdeljeval že drugi izdatne zneske poplavljenicem v okrajih Logatec, Kranj in Ljubljana-okolica. Delitev so izvršile posebne komisije po seznamih, izgotovljenih na podlagi uradnih ugotovitev in predlogov ter s pomočjo lokalnih čimteljev, ki so tudi prevzeli odgovornost, da je prišla podpora v roke potrebnim poplavljenicem.

Dne 16. t. m. je šla komisija, sestavljena iz gg. okrajnega glavarja, okrajnega ekonoma in odposlancev občinskega odbora Rdečega križa v Polhov Gradec, kjer je razdelila znanje zneske in nekaj obleke med poplavljenice občine Črni vrh in Polhov Gradec. Ljudje so s hvaležnostjo sprejemali darove Rdečega križa ter kazali veliko zanimanje v to človekoljubno organizacijo.

Slovenska javnost je po večini umevala stremiljenje in akcijo Rdečega križa ter pripomogla z lepimi prispevki. Vendar jih je pa mnogo, ki v svojem sijajnem gmotnem položaju niso mogli pojmovati bede poplavljenic in niso razumeli ogromnega človekoljubnega dela Rdečega križa. Odprite roke, odprite srce! Nihče nima pravice uživati blagostanja, ako nima v svojem srcu čuta ljubezni do trpečega brata. Pisarna Rdečega križa je v Wolfovi ulici št. 5., položnica št. 11.862.

ZBRAJTE MILODARE ZA POPLAVLJENCE!

Rusko-poljski vefilm:

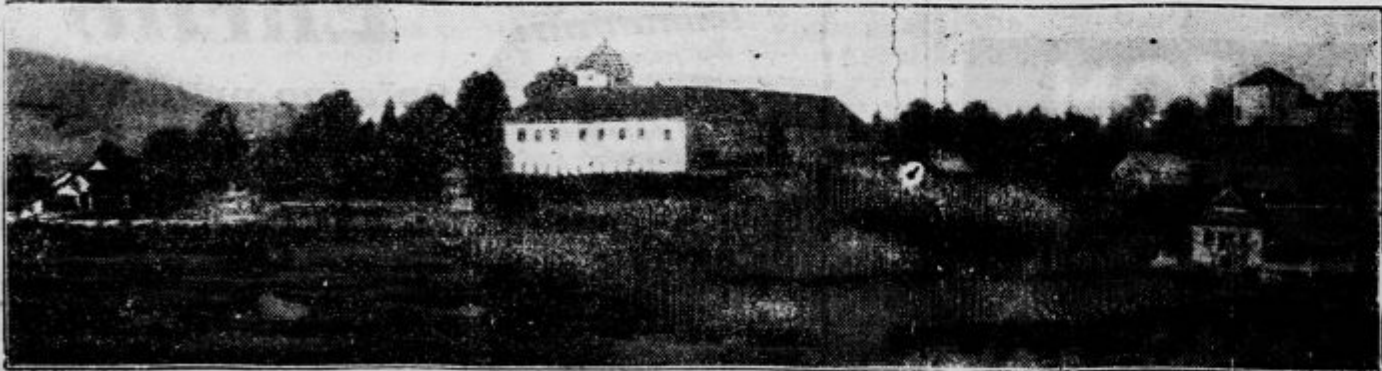
Rusko-poljski vefilm:

„Vohunka črnih oči“

Tragedija mlade nedolžne devojke.

Balkan film Zagreb

Pride v KINO „DVOR“.

Državna kmetijska šola na Grmu

Na levi vrt s cvetličjakom, na desni gospodarska poslopja.

Domače vesti

Pošta contra sodišče

Nogomet dveh moštvo? Ne, ta gol je pošta zabila z glavo, ne z nogo: Kakor znano, uživajo pogodnost pavšalne poštne (Postarina plačana u gotovini) novine in druge periodične publikacije, ki so obkulturnega pomena, poleg leposlovne in političnih torej najrazličnejša strokovna glasila in druga periodna izdavanja, — kar je seveda prav in v redu.

Zagrebska pošta direkcija je mesečno izhajajočim sodbam najvišjega sodišča — oz. založništvo te publikacije — sedaj odvela to poštinsko ugodnost, ter je v odloku zapisala trditev, da «presude najvišjega kasacionog suda nemaju opštega kulturno-prosvetnoga značenja».

Kakšna je razlika med glavo in nogo? Včasih je sigurneje, če misliš z nogo.

M. A. C.

Vojaške vesti. V naši vojski so imenovani: Brigadni general Aleksander Daskalović, doslej komandant mesta v Splitu, za komandanta Savske pehotne brigade; polkovnik Vojislav Kostić za komandanta 21. pešpolka; major Marko Nikolić za komandanta 2. bataljona 40. pešpolka »Triglavskega«; podpolkovnik Ljudevit Kozel za komandanta 2. divizije Vrbanske artiljerijske brigade; podpolkovnik Milutin Vukotić za komandanta 5. divizije Dravske artiljerijske brigade; dr. Leopold Mejač, doslej privatni zdravnik za sanitetnega poročnika; magister farmacije Miha Tomic za apotekarskega poročnika. V našo vojsko sta sprejeta: prejšnji major avstroogradske vojske Josip Jaklič v čin pehotnega majorja in prejšnji sanitetni oficir avstroogradske vojske dr. Fr. Pestotnik v čin rezervnega sanitetnega poročnika. V naši vojni mornarici sta imenovana: kapetan bojne bode Bernard Jeločnik za poveljnika mornarske komande kapetan fregate Rihard Kubin za mornarico v vojnem ministrstvu. Trajno so upokojeni: žandarmerijski podpolkovnik Ivo Luštin ter žandarmerijski poročnik Ivan Lavrič in Josip Tomšič.

Odlikovanja v naši vojski. Odlikovani so: avlijski kapetan Pavel Cencič in Ferdo Gradinšek z redom Belega orla 5. razreda; avlijski poročnik Fran Pirč z redom Sv. Save 3. razreda; avlijski narednik Stanko Drnovšek z zlato medaljo Eger z medaljo za vojaške vrline podnarednik Stanko Drnovšek z lato medaljo žandarmerijske narednika Ivan Javornik in Ivan Remic pa s srebrno svetinjo.

Oseba vest. Iz Skopja nam pišejo: Naša rojaka inž. Viktor Kladnik in inž. Leopold Stibljil sta dodeljena: prvi sekciji za trasiranje železniške proge Veles-Prilep, drugi pa sekciji Bitolj-Prilep.

Učiteljske službe v Dalmaciji. Učiteljski novinci (še), ki se niso dobili službe in zamre in izgleda, da jo dobe v Sloveniji, a bi hoteli službovati v Dalmaciji, naj pošljejo pravilno opremljene prošnje na ministrstvo prosvete, odeljenje za osnovne nastave, za osek za Dalmacijo.

Minister prosvete in sklepi kongresa Narodnega ženskega saveza na Bledu. Minister prosvete je izjavil deputaciji Narodnega ženskega saveza, da pridejo v srednje školski zakon vse resolucije kongresa, ki se je vršil pretekli mesec na Bledu, v kolikor se tiče vzgoje srednješkolske mladine v naši državi.

Znatno znižane cene

za BSA motocikle in bicikle do 31. decembra 1926

nudi

JUGO-AVTO LJUBLJANA

Duajska c. 36, telefon 30

Izrabite ugodne priliko!

Izredna skupščina jugoslovenskih skavtov v Beogradu. Dne 14. t. m. se je v Beogradu vršila izredna skupščina skavtov. Namen skupščine je bil pomirjenje med nasprotnoizlozima si skupinama. Ker sta obe pustili, se je ta cilj tudi lahko dosegel. Bivši starešina dr. Popović je postal naš učitelj skauts, novi starešina glavnega stana je g. Zečević, načelnik v ministrstvu za socijalno politiko, starešina saveza pa vojvoda Bojović. Vzgoja skavtov se bo vršila tudi v naprej po dosedanjih zakonih in ena glavnih nalog bo tudi v bodoče delovati na pomirjenju med narodi. V prihodnjih poizkušajih bo ob Plitvičkih jezerih velik skupen tabor, v katerem se bodo spoznali skavti vse države in kjer se bodo vršile tekme. Odslej bo izhajal skupen skavtski list »Krina«, ki bo prinašal članke v slovensčini in srbohrvaščini. Za enotni krog in druge potrebščine bo skrbela nabavilačka zadruga. Skupščina je zaključila dr. Popović, želeč novemu glavnemu stanu mnogo uspeha in pozivajoč vse članstvo, da služi v prvi vrsti drugim.

Novi železniški most na Sušaku. Iz Sušaka poročajo, da bo še pred novim letom izročen prometu novi železniški most preko Rečine, ki bo vezal Sušak z Reko.

Izpremembe v železniškem prometu. Z 20. novembrom je uveden za brzovlake št. 1 na progi Zagreb gl. kolodvor — Novska in obratno v promet restavracijski vagon

(W R). Istotako za brzovlake Zagreb gl. kol. — Rakek in obratno. W R Zagreb gl. kol. — Celje in obratno pri brzovlakih št. 2/3 ostane še nadalje v prometu. W R Zagreb — Novska in Zagreb — Rakek ter W L Zagreb — Split bo vozil do 15. januarja na polkušno, po potrebi pa se bo potem promet podaljšal. Od 1. decembra dalje bode v prometu W L (spalni voz) Zagreb gl. kol. — Monakovo pri brzovlakih št. 2/3 namesto štiri — samo trikrat na teden. Pri brzovlakih št. 4 in 5 se ustavijo direktni vozovi AB4 Beograd-Trst in obratno, mesto njih pa pride v promet na teh vlakih en AB4 Beograd-Ljubljana in obratno.

Električna centrala v Fali ponuja Zagrebu električni tok. Kakor doznajajo zagrebške »Novosti«, je električna centrala v Fali predložila mestni občini zagrebški konkretno ponudbo glede električne centrale, ki bi omogočila, da bi se gradnja električne centrale pri Krškem lahko za več let odložila. V tem času pa bi Fala dobavljala potrebno energijo mestu Zagrebu ter bi se obvezala, da zgradi na svoje stroške potrebne naprave. S to ponudbo bi se Zagrebu omogočilo, da priključi na svojo mrežo vso industrijo v Zagrebu, ki danes še dela z lastnimi kaloričnimi napravami. Javno mnenje v Zagrebu se izjavlja za sprejem ponudbe Falske centrale in to tembolj ker bi se čez nekaj let dobilo za gradnjo centrale pri Krškem potrebno posojilo ob povoljnejših pogojih kakor sedaj in bi se na ta način zagotovila rentabilneta centrale Krško.

Amerikanski rojaki za naše poplavljenice. Uprava lista »Glas naroda« je nabrala med našimi amerikalnimi rojaki za poplavljenice v Sloveniji znesek 106.50 dolarjev katere je izročil g. Rems oblastnemu odboru »Rdečega križa«. Kakor vsi ostali pri nas nabrani prispevki, se porazdeli tudi ta znesek med najpotrebnejše poplavljenice iz Slovenije na podlagi uradnih ugotovitev. Amerikanski rojakom izrekamo najpriščnejšo zahvalo za njih požrtvovalno pripomoč in jih prosimo nadaljne naklonjenosti. Njihovo darilo nas veseli tembolj, ker so pokazali, da tudi dolgoletna odsotnost iz domovine in velika oddaljenost nista izprebilo iz njihovih src ljubezni do domače grude in do svojih rojakov. — Oblastni odbor »Rdečega križa«.

Usljed preselitve trgovine

v Selenburgovo ulico št. 1.

Prodajam vse blago

za moške oblike, damske kostume, površne, suknje, raglane, kakor tudi izgo ovčene oblike površne raglane, pelene itd.

z velikanskim popustom

posebite trgovino in prepričajte se!

JOSIP IVANČIČ

Ljubljana, Miklošičeva c. sta 4

»Jadranska plovnica« kupila dva nova parobroda. Uprava »Jadranske plovnice« je v Angliji sklenila pogodbo za izgradnjo dveh velikih parobrodov po 5000 ton. Kakor se doznava, bosta naročena parobroda že letos dograjena in preskušena in bosta kmalu po novem letu prispela v naše vode. Oba parobroda bosta vršila službo na progi med Jadranskim in Črnim morjem.

Večerni vlak ob nedeljah in praznikih iz Kamnika. Slov. planinsko društvo v Ljubljani je meseca oktobra napravilo na direktno državnih železnic v Ljubljani prošnjo, naj vozi večerni turistični vlak ob nedeljah in praznikih iz Kamnika tudi v zimskem času. Na to prošnjo je prejelo od direktorje drž. železnic sledeči odgovor: Generalna direkcija drž. železnic je pooblastila ljubljansko direktno, da sme vpeljati imenovani vlak od slučaja do slučaja, ako so podani pogoji za gojenje zimskega športa in ako se priključi za vlak dovoljno število izletnikov. Vlak je treba vsakokrat posebej naročiti pri direktni vsaj dva dni prej in prijaviti približno število udeležencev. Direkcija bo v vsakem slučaju zainteresirala tudi široko publiko za ta vlak potem dnevnega časopisa. Slovensko planinsko društvo prosi torej vse tiste, zimске športnike in ostalo občinstvo, ki misli ta vlak uporabljati, da se vsakokrat do četrtka v obilnem številu oglasi v njegovi pisarni, Selenburgova ulica 7-II. hiša Jadranske banke in tako osigura vlak.

Prve dijaške čepice so se pojavile te dni na zagrebških ulicah. Čepice so temnomodre s srebrno porto in je na njih z rimsko številko označen razred šolskega zaveda.

»Savinske Alpe«. V petek smo priobčili o cenovni Fr. Kocbekove knjige »Savinske Alpe«. V članku je ostalo mnogo tiskovnih napak, ki kvarijo smisel. V 14. vrsti v prvi koloni od zgoraj mora stati »ob 50 letnici«, ko je napisal dr. Frischhauf. »in ne »ki« v 22. vrsti v istem stolpcu nima smisla glagol »povdarja«, glagol bi se moral glasil »spodaja«. v 26. vrsti bi se moral pravilno glasil stavek, »da spada Storžič v skupino Savinskih Alp«, ne »s skupino«; v drugem stolpcu v drugi vrsti bi se moral glasil glagol »pojavi«, ne »zjavila«, v 17. vrsti pa »K. je napisal izbrano razpravo«, ne »izrečno« v 13. vrsti od zgoraj pa »ne da bi ga (narodni zaklad) kdo skušal »dvigniti« ne dvigniti«. Druge manjše napake naj si čitatelji sami popravijo.

5 milijonov kokosovih palm

daje vsako leto svoje orehe za izdelovanje čiste, zelo higijenske rastlinske masti za jelo

KUNEROL

100% čista mast iz kokosovih orehov.

Danes zadnji dan se lahko od srca nasmejete, razvedrite in izborno zabavate pri filmu

Pat in Patachon kot mlinarja.

Predstave dop. ob pol 11., pop. ob 3., pol 5., 6., pol 8. in 9. uri. Pride: Veliko seksualno vprašanje »Ali smemo molčati« s Conradom Veidtom. Kino »Ideal«.

Vsem cenjenim odjemalcem vljudo naznanjam, da sem se razdružil s tvrdko C. Fürst und Söhne v Ptuj in da bodem vodil veletrgovino z vinom sam naprej. Zagotovljam cenj. odjemalce pošteno potrebe s pristno kapljico. — V. Baeber, posestnik in vinogradnik v Ptuj. 1488

Proti slabokrvnosti, bledici in slabemu teku izbornu deluje Kolaferrin (železna aromatična tinktura z kolo). Izdeluje lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana »Zvezda« Kongresni trg 12. 1483

Kadar kupujete note, obiščite Matično knjigarno na Kongresnem trgu (Kino Matična), kjer boste našli največjo izbero not za vse instrumente in petje po najnižjih cenah. 1485

Zanimanje pri reševanju uganke katero je razpisala tovarna čokolade »Mirne« je nadvse živo. Da pa pride čim več izdelkov te tvornice med srečne rešilce razpisane uganke, sklenila je prava število dobikov povišati. Na 200 rešilcev pride namreč 11 dobikov in ne kot je bilo že sporočeno na 500. Torej ugankarji na delo, čaka jo Vas dobiki.

Pri debelosti, gihtu in sladkorni bolezni vam Franco-Jožefova grenčica izboljša prebavo želodca in črev. Znanstveni raziskovalci na polju prebave so ugotovili, da so dosegli s Franco-Jožefovo grenčko grenko vodo najboljši uspehe. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Iz Ljubljane

Mr. Johnson v Ljubljani. Z beograjskim brzovlakom, ki prihaja ob 11.06 je prišel včeraj v Ljubljano znani vodja ameriških abstinentov in propagator protialkoholnega gibanja, mister Johnson. Dasi ravno so društva, ki goje pri nas treznostno misel in protialkoholni pokret, izdala v listih poziv, naj se sprejema udeležiti članstvo v častnem številu, je poziv ostal brez odmeva. Odličnega gosta, kateremu je odšel dr. Miklič nasproti do Zidanega mosta, je na kolodvoru sprejela samo peščica članstva in odborniki društev: g. Lindič za sveto Vojsko g. Puhar v imenu Društva za gojitve treznosti in g. Pengov v imenu skavtov. Mr. Johnson se je po pozdravu odpeljal v družbi dr. Mikliča z izveščkom v mesto. Opoldne se je vršil na čast odličnemu gostu v brezalkoholnih restavraciji »Pod Lipom« Borštnikovem trgu obed, ki so se ga udeležili mnogi pristaši protialkoholnega gibanja. Danes dopoldne ob 10.45 bo imel Mr. Johnson v dvorani Mestnega doma predavanje. Odličnega gosta v beli Ljubljani toplo pozdravljamo, želeč da bi njegova misel in njegovo delo i pri nas rodilo sadove.

Porotno zasedanje v Ljubljani. Jutri se prične v Ljubljani zimsko zasedanje porotne sodišča. Prva razprava bo zelo zanimiva. Vršila se bo proti Ivani Trebušakovi iz Toplice pri Zagorju, ki je ubila s sekiro svojega spečega moža. Predsedoval bo podpredsednik dež. sodišča g. Keršič.

Snočna akademija srednješkolskega dijaškega društva »Preporoda«, ki se je vršila v »Naprednem dijaškem domu«, je v vsakem oziru uspešna jako dobro. Spored je obsegal 15 koncertnih točk, ki so jih izvajali orkester »Preporoda«, broječ okrog 15 članov, pianist Lipovšek, baritonist Lado Hribar, pevski zbor »Preporoda« pod vodstvom pevovodje Premelča in deklamatorji Engelmannova, Stupica in Kovič. Vse točke so bile dobro naštudirane in so žele mnogo aplavza. Posebno pozornost je vzbudil nastop komaj enajstletnega violinista Uroša Prevoršaka, ki je z velikim pogumom in z njegovo starost nadpovprečno tehnično izurjenostjo zaigral na baš lahko Singelejevo fantazijo »Faust«. Pianist Lipovšek je zno va dokazal svojo muzikalnost in tudi orkester je pod Pestotnikovim vodstvom krepko zasiral svoje komade in končno dodal še državno himno. Veselje je gledati, kako se v mladini vedno bolj širi ljubezen do kulturnega dela in napredka in do glasu. Da pa tudi ostala publika in posebno srednje-

školsko dijaštvo ve ceniti trud in prizadevanje nastopajočih, je dokazal zelo velik obisk in aplavz, ki ga je izzvala vsaka točka.

Merkurjev jour fix. V Ljubljani o lepah družabnih večerih, ki se vrše preprosto, neprisljano in brez pravega programa le redko kaj čujemo. Zato moremo idejo trgovskega društva »Merkur«, da prireja družabne večere pod imenom »Jour fix«, kar najskrenejšje pozdraviti. Prvi tak večer se je vršil v četrtek zvečer v restavraciji »Zvezda«. Udeležba je bila tako s strani g. trgovcev in njihovih namestencev, kakor tudi povabljenih obrtnikov zelo lepa. V prav lepem številu je bil zastopan tudi učni spol, kar je dalo večeru tem prijetnejše lice. — Otvoril je večer Merkurjev predsednik g. dr. Fran Windischer, ki je izrazil svoje zadovoljstvo nad lepo udeležbo, pozdravil vse navzoče, osobito pa številne zastopnike obrtniških organizacij in stare borce za procvit našega gospodarstva g. dvornega svetnika dr. Marna in urednika »Trgovskega lista« g. dr. Piessa. Naglašal je, da društvo želi, da se članstvo spoznava, zori med seboj čim ožje stike ter stopi v čim ožje stike tudi z drugim važnim čimteljem našega gospodarstva, to je z obrtništvo. G. predsednik je nato predstavil udeležencem društveni pevski zbor ter izrazil svoje obžalovanje, da je stari pevec-kralj g. Ignacij Novak, dolgoletni načelnik pevskega zbora, vsled prezaplenosti svoje ništo odloži. Pozdravil je nato novega pevca-kralja, novega načelnika pevskega zbora g. Frana Mellicerja in novega pevovodjo g. Premelča. Večer je pridno izpolnjeval pevski zbor, ki je zapel več prav mičnih pesmic. »Večni mornar«, ki ga je zapel pevovodja g. Premelč, je bil predvajan dan vsako pričakovanje. Proti koncu se je imenom navzočih obrtnikov zahvalil pred sednik Obrtniškega društva g. Rebek za ljubeznivi sprejem in izjavil, da bodo obrtniki večer obdržali v najlepšem spominu in drugi prišli še v večjem številu. Vabil je zajedno, da se tudi trgovstvo obrtnišku prireditve udeležuje v čim večjem številu, ker je s tem dan temelj vzajemnemu delu.

Predavanja v društvu »Pravnik«. Prihodnji teden prične društvo »Pravnik« z rednimi predavanji, na katera vabi članstvo, akademično mladino in vse, ki jih zanimajo pravni problemi. Vrsto predavanj otvori dr. Milan Škerlj: »O najnovejši redakciji načrta za edinstven trgovski zakonik«. Predavanje se bo vršilo v sredo, dne 24. novembra 1926 ob 18. uri popoldne v sodni palači, dvorana št. 79.

Vič. Danes v nedeljo, ob 20. uri gostujejo v Sokolskem domu na Viču Sentjakobci s Cankarjevo petdelnsko dramo »Hlapci«. Upamo, da bo občinstvo tudi to pot napolnilo dvorano ter s tem ponovno dokazalo simpatije do naših vrlih Sentjakobčanov.

Predprodaja vsipnice za dr. Čerinov simfonični koncert se vrši tudi danes od 10. do 12. dop. v Matični knjigarni na Kongresnem trgu. 3004

Aspirinove tablete

»Bayer«

se mnogokrat ponarejajo. Da se obvarujete pred ponarejenimi izdelki, zahtevajte vedno le originalni zavo »Bayer« (ploščasti kartoni s 6 ali 20 tabletami) s modro-belo-rdečo varstveno znamko. Odklanjajte vse druge zavoje.

Popolna razprodaja

tudi na obroke

vseh predmetov damske, moške in otročje konfekcije, dežnih plaščev, klobukov itd. se vrši pri tvrdki O. Bernatovič. Mestni trg 5. Le v prvem nadstropju. Vhod samo skozi vežo. Prodaja se pod nakupno ceno

Iz življenja in sveta

Giuseppe Garibaldi

Čprav je Riciotti Garibaldi z umazaniam izdajstvom onečastil staroslavno ime Garibaldi, bo ostal spomin na Giuseppea Garibaldi, velikega borca za svobodo, še vedno lep in svetel.

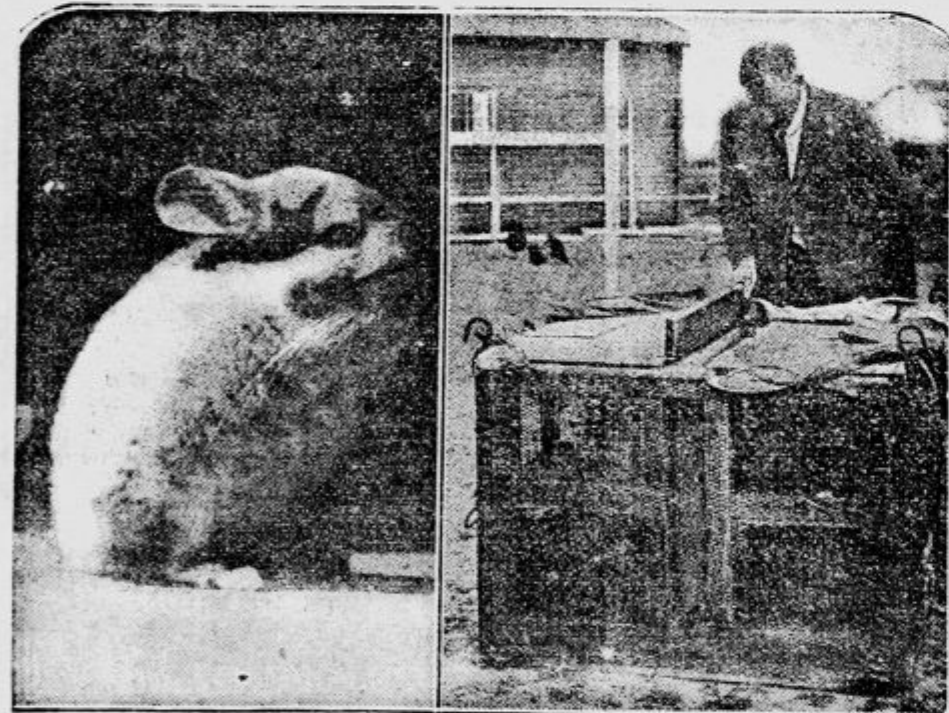
Stodvajset let bo, kar se je rodil veliki Garibaldi. Bog zna, da-li se mu je v mladih letih kdaj pojavila vizija bodočnosti, ko bo zgodovina in pripovedka postavljala njegovo ime v isto vrsto z d'Artagnanom, Valjemom Telom, Bolivarom in drugimi pravično-historičnimi junaki romantičnega srednjega veka? ..

Garibaldi je imel dvajset let in je služil v trgovski mornarici, na veliki genovski ladni, ki je opravljala redno službo med Genovo in južnimi ameriškimi državami. Bil je drugi poročnik in že takrat je mnogo raje razmišljal o svobodi narodov kakor o pomorskih zadevah.

Nekega dne, ko je ladja baš pristala v savonskem pristanišču, je obiskal njegovega kapetana poznani industrijec porcelanastih izdelkov, po imenu Galliani.

»Privedel sem vam,« je dejal patronu, »svojega mladega nečaka. Njegovi starši bi hoteli, da ga na svojih velikih potovanjih izurite v spretnega mornarčka. Njegova dva brata sta že služila takisto na vaši ladji. Evo fantička, dvanaest let mu bo.«

Ukažljivi mornarček je bil majhen droben dečko živahnih črnih oči.

Cincila, mala glodavka iz Čila

v Južni Ameriki, od koder uvažajo njene kožuške v Evropo, kjer izdelujejo iz njih najdragocenejše damske kožuhe.

Vladimir Levstik:

K poglavju o mlinskem kamnu

Ko je Gospod Jezus izrekel svoje pravične besede o pohujšanju, si je — kakor pri malone vseh ostalih naukih — težko da predstavljaj, kaj utegne svet napraviti iz njih v dveh tisočletjih nerazumevanja, izkrivljanja in ponarejevanja. Kaj mislite, kaj bi storil in kako bi razdelil grajo, če bi se danes vrnil med nas? Ali bi obesil svoj mlinski kamen res samo ubogim nagcem in nagotam v življenju, in umetnosti in v leposlovju, za katerimi zdrevi zdaj tu, zdaj tam ves divji lov njegovih prego-rih slug? Ali ga ne bi rajši prisodil tistim, ki uganjajo pohujšanje na debelo in pridijo življenje pri koreninah, ne najnazadnje tudi onim, ki so človekove moralne pojme tako zmešali in tako otrovali njegov prirodni pogled na prirodne stvari, da kmalu ne bo več umel ne misliti, ne govoriti, ne gledati, ne poslušati, ne živeti, ne umreti brez greha? Ali ne bi morda rekel, da je za te krive proroke mlinski kamen veliko prelahak in da je zanje vsa skalna gmota Libana jedva dovolj težka?

Zakaj mlinski kamen jih očitno ni

»Kako ti je ime?« ga je vprašal kapetan, ki se mu je fant že na prvi pogled prikupil.

»Joseph Gambetta.«

»Dobro, je vzamem te na ladjo za mornarčka.«

Tednji mornarček je bil oče Léona Gambette, vojnega ministra v revolucionarni francoski vladi »narodne obrambe« nesrečnega leta 1870...

Čudna so pota usode...

Na isti ladji se je tudi nahajal mlad kapitan aristokratske krvi, ki ga je Vatikan poslal kot adlutusa mgr. Mazziju, apostolskemu delegatu Svete stolice v Chile.

Abhé se je imenoval Mastai, poznejši papež Pij IX.

Ko se je Garibaldi vrnil iz Južne Amerike, kjer je položil temelje ustanovi južnoameriških držav, so se njegovi prijatelji čudili, da je sprva s toliko gorečnostjo podpiral papeža Pija IX. Saj je bilo vendar naravno; na dolgi vožnji je mnogo občeval s tedanjim kapitanom Mastajem, spoznal njegove ideje in nazore... in se i sam ogrel zanje... Skupno sovraštvo do Avstrije in z njo združeno sovražstvo je vzklikala ona velika misel, ki je vodila Giuseppea na pot osvoboditve domovine in njenega ujedinjenja!

Da se je potopila ladja, ki je vozila Garibaldija, bodočega papeža Pija IX. in očeta Léona Gambette — bogzna, kaka bi bila zgodovina devetnajstega in našega veka!

Moderna slika

Spričo omotično visokih cen, ki so jih na zadnjih dražbah v Parizu dosegle nekatere ultramoderne slike, je neki pariški list priobčil sledečo zgodovino, ki se je v resnici pripetila.

Neka Španka se je mudila v Franciji ter se je dala portretirati nekemu surrealističnemu slikarju. Na povratku domov je seveda vzela sliko seboj. Toda na meji so ji povedali, da ni dovoljeno umetnine izvažati, razen kakopak, če plača primerno visoko carino.

Španka se je razburila ter protestirala proti temu da ne bi smela vzeti lastnega portreta seboj.

Tedaj šele je carinik natančneje pogledal sliko. Obračal jo je na vse strani, primerjal jo s potnico, slednjič pa se je obrnil h Španki ter ji je dejal v službeno-resnem tonu:

»Prevara carinskih organov je kaznjiva. To ni nikak portret! Plačali boste kazen, ker ste pod goljufivo pretezo hoteli iztihnati pristen umetniški proizvod, sliko pa vam moram zapleniti v korist države.«

Sovjetske nravi

»Krasnaja gazeta« prinaša sledečo sceno izpred sodišča v Petrogradu:

»O! Saj sem vedela, da bo državljani Zvezincev prekal mojo tožbo za alimente!« govori suha črnolaska in pogleduje ironično na mladega inženjerja, ki si dela sapo s čepico. »Ojoj Bog! Saj je to čisto razumljivo. Oženjen je in se boji priznati grehe mladosti.«

»Niti najmanj!« hiti zatrjevati toženec. »Ne zanikam, da sem imel z vami razmerje, ko sem bil študent politehnike. Toda sklepati iz tega na moje očetovstvo je precej smelo. Saj bi bili lahko očetje vašega otroka tudi drugi študentje.«

»Na primer?«

»Na primer: Andrejev, Hajdukevič, Stepanov... Saj so oni sedaj tudi inženjerji in nimajo manjši plače kot jaz.«

»Z Andrejevim sem živela v oktobru, z vami pa v decembru...«

»Motite se, Jelizaveta Ivanovna. Zivel ste z njim in z menoj istočasno v marcu.«

»Laž. Vprašajmo Andrejeva.«

»Vprašajmo!«

»Najino razmerje se je začelo ali koncem marca ali začetkom aprila,« izjavi inž. Andrejev. »Ko pa sem zvedel, da me vara s Hajdukevičem, sem jo zapustil.«

»Laž! S Hajdukevičem je bilo samo enkrat.«

»Vprašajmo Hajdukeviča!« hladnokrvno izjavi toženec.

»Jelizaveta Ivanovna je živela istočasno z menoj in s Stepanjukom!« izpove Hajdukevič. »Zivel smo prav prijateljsko. Nekega nesrečnega dne pa pride k meni Stepanjuk ves razburjen in ogorčeno vsklikne:

»Hajdukevič! Kakšen razvrat! Vara naju z Averinom! In ločil smo se.«

»Da. Zivel sem z Jelizaveto Ivanovno,« prizna Averin. »Ko pa sem zvedel, da ima razmerje z vso politehnico, sem prekinil z njo znanje. Najbrž je otrokov oče Jegorov.«

Pa tudi Jegorov, ne da bi zanihal razmerje s tožiteljico, navaja drugega študenta.

»Največ se je nahajala v sobi Kalugin!« izjavi. »Kalugin je bil kot pilež nagnjen k stalnosti. In ničesar ni nemogočega, da je baš on oče otroku...«

»Zagotavljam vas, državljani sodniki, da sem bil tako zaverovan v svoje račune, da mi je Maravjov brez porabe uma in energije prevzel Jelizaveto Ivanovno.«

Nastopi premor. Bivši študentje hrume ob spominu na dijaške zveobice.

»Pogum, Zvezincev!« bodre toženca nekatere priče. »Baba se je sama zamotala glede očetovstva.«

Toda sodišče objavi sklep, da se razprava preloži in da se kot sotoženci pritegnejo tudi priče, med katerimi nastane zmeda in strah.

»Heureka!« zakliče eden. »Pozabili smo na Pankratjeva. Le-ta je živel z njo ves semester!«

»Razen tega« pristavi drugi. »pa dobiva še osebno doklado! Ura! Živio papa Pankratjevič!«

Babična hvaležnost

Na »Titanicu«, ki se je potopil 14. aprila 1912 z 2358 potniki, se je na dan katastrofe nahajal tudi mornar John Janes. Bil je eden izmed redkih, ki se mu je posrečilo rešiti se strašne smrti. Rešil pa ni samo sebe, nego tudi malo dekletce, enoletno Phylis Ayrs, ki sta ji oče in mati poginila v vodi.

Nekaj tednov pozneje je Janes izročil rešenko njeni babici, ki je takrat živela v Londonu, in je od nje za svoje dejanje dobil plačilo v denarju.

Po končani vojni, ki se je je Janes

Za Miklavža in Božič

nudi trdka DRAGO SCHWAB, ljubljana, najazličnejše poročnice za male in velike otroke. Čepice, oblike, sukije, raglane, kravate, novavice, rokavice, perilo. Pošljite Miklavža!

udeležil v ameriški armadi, je ostal nekaj časa v Evropi. To priliko je porabil, da je obiskal mistres Ayrs. Babica je bila zelo vesela, da je po dolgem času zopet videla rešitelja svoje vnukinje, ter mu je ob slovesu izročila dar 900 funtov sterlingov.

Ta denar mu je prišel ravno prav, da se je lahko vrnil v Kanado, kar je že dolgo bila njegova želja. Te dni pa je dobil iz Londona sporočilo, da je mistres Ayrs umrla in mu je v oporoki zapustila en milijon funtov sterlingov (270 milijonov dinarjev). Vrh tega ga je hvaležna babica izbrala za varuha svoje vnukinje Phylis, ki je baš dopolnila svoje petnajsto leto.

Pridna učenka

Švedska princezinja Astrid, ki se je pred kratkim poročila z belgijskim prestolonaslednikom, obvlada sicer prav dobro poleg materinščine angleščino, ne razume pa. vsaj v govoru, francoščine.

Ali odkar se je poročila, se je stvar spremenila. Belgijska kraljica se namreč vsak dan po tri ure uči francoščine. In ko so se vršili sprejemi na dvoru, so gostje z začudenjem opazili, da je princezinja na vse čestitke odgovarjala v francoščini. Le kadar govori z vojvodo Brabantskim, svojim soprogom se poslužuje še vedno angleščine...

Dramatičen boj z morskimi roparji

V ponedeljek popoldne se je pripetil v Kitajskem morju dogodek, ki nikakor ni osamljen, ker se v tistih vodah dogaja vedno kaj takega. Vendar zasluži po svojem obsegu in dramatičnih scenah, da se z njim nekoliko obširneje bavimo. Gre namreč za morske roparje, ki jih ob kitajski obali še vedno niso mogli iztrebiti. Skoraj ne mine mesec, da se ne bi tu in tam čulo, da so kitajski pirati napadli in izropali to ali ono ladjo. Zadnje čase se lotevajo celo večjih modernih parnikov, ki pridejo nanje navadno z zvijačo.

Tako se je zgodilo tudi v ponedeljek popoldne. V Amoyu ob Kitajski obali se je vkrcala skupina kakih 40 Kitajcev na angleški parnik »Suning«, ki je

Princ Leopold poljublja princezino Astrid, ob prihodu v Anvers.

prihajala iz Šanghaja in ki je že precej velika. Občleni so bili dostojno in se vedli mirno in vse prej kot sumljivo. Ko je plul parnik na višini Swatowa, so Kitajci nenadoma napadli častnike in zasedli poveljniški most in prostor s stroji. Na ladji je bilo kakih 80 potnikov tretjega razreda, večinoma Kitajci in samo dva Evropana sta se paljala v prvem razredu. To sta bila nek Rusinja in Anglež Lepsley. Pirati so takoj prisilili potnike, da so jim izročili svojo imovino, kakih tisoč funtov. Ko se je eden potnikov upiral, so ga roparji kratkoma ustrelili. Tolvajji so potem preiskali ladjo, da bi se polastili dragocenosti, pa niso mogli dobiti ničesar. Iz jeze so vrgli široke pomočnike ladijskega komisarja v morje, kjer so utonili ali pa so jih poržli morski psi, ki jih v tistih vodah kar mrgoli. Častniki so morali vršiti

Razvoj razsvetljave v karikaturi

Zgoraj na levi: Zruga stearinove sveče nad voščenko in lojevko (po dunajski karikaturi 1835). — Na desni: Petrolejka in plinovka (avstrijska karikatura 1881). — Spodaj: Razvoj razsvetljave in odgovarjajoči razvoj človeške fiziognomije («Kikeriki», Dunaj).

ugnal. Drugače jih ne bi bilo toliko in tako neznošnih... Nisem študiral ne teologije ne moralne in ne lastim si končnoveljavne sodbe o teh stvareh. Premišljam pa o njih veliko; toliko, da bi rad zapisal nekaj opazk na rob debate o morali in nemorali, o pohujšljivosti in nepohujšljivosti, ki se bo vlekla, kakor vse nepotrebne pravde, bržkone do konca sveta.

Kdor hoče, da bi ga ljudje razumeli, mora govoriti poljudno. Začnem tedaj pri kinu. Bolj poljuden skoraj že biti ne morem!

Z domotožjem se spominjam filmov predvojnih let. Ne samo zaradi viteških dram, v katerih so jih pobili na vsak meter po tri ali štiri (ta »mesarska klanja« so bila, vsaj za moj okus, v svoji smešnosti še veliko bolj učinkovita od komika Harolda Lloydja); tudi ne zaradi ljubavnih tragedij s strahovitim mrdanjem primadone, kadar je v velenetkih ponazarjal višek obupa; nitine zaradi Maksa Linderja, čeprav je bil siromak časih tako milo neroden in tako divno pijan... Vse to je bilo veleblagodejno za oči in za prepono, toda še veliko bolj blagodejno so bile druge stvari. Bili so poučni filmi, pogledi v skrivnostno delavnico prirode, izpreho-

di med čudesa industrije in tehnike, potovanja po tujih deželah in z eno besedo vse tisto, česar dandanes več ni. Kadar ni bilo drugega, so bili vsaj kaki rdeči-kožci in mustangi...

Dandanes pa vlada v kinu milijonarsko in milijardarsko razkošje, paralično zabuljenost in sijaj bajeslovnih »upper ten«, božjastni hopsa in idiotki ringaraja brez konca in brez kraja. V to carstvo ponarejenega bogastva, v ta sijaj sadrenih dvorcev in papirnatih kulis »buržuskega velekapitalizma« strmi nesrečna truma ubogih z duhom in ubogih z mošnjo ter prekipeva od čuvstev... od katerih že...

Ne čital se nisem ne čul, da bi se bil kdo spotaknil ob tej resnično nemoralni plati kinematografa. Uradni in dobrovoljni čuvarji javne pravnosti ne vidijo, da so fatemorgane sodobnega filma desetstičem siromakov visoka šola razredne mržnje; oni ne vedo, da odhajajo stotine bodočih zločincev in blodnic iz te razkazovalnice materialističnih užikov potrjene v svojem temeljnem svetovnem nazoru. Oni ne razumejo nauka, ki ga bliska vsaka projekcijska leča vsak večer v tisoče dvojic oči:

»Bogastvo in pusto rajanje sta višek življenja! Kakor sta edina vredna vklometritve, tako sta edina vredna želja!...«

Vse to naših moralistov in cenzorjev ne bode. Ne bode jih niti prisutni ameriški »happy end«, blag opomin za nezkušeno poludozorelo žensčad:

»Vsak moški ima pošteno nameno, vsak je vreden brezmejnne vdanosti!« — kar pomeni že za prvim vgovalom po koncu predstave: »Obrtni zapeljivci in luetiki so izmišljotina butcev, ki ne zahajajo v kino, da bi si tam razširili obzorje...«

Moralist in cenzor sta v teh pogledih nedolžna kakor sneg in prizanesljiva kakor animerke. Zakaj, Bogu bodi potoženo: obča razboritost moralista in cenzorja se največkrat presenljivo ujema z obzorjem večine filmske publike in z nivojem večine filmskih programov.

Čemu je po tem takem treba filmu nprastvene cenzure? Piši in reci: zato, da lovi nedolžne nagce.

Primer:

Pred nekaj meseci sem v nekem drugem mestu iz dolgega časa stopil v kino. Vrtili so »V harem«. Film boljše vrste, godi se v Tunisu, ni brez ideje in scenerije ne brez mikavnosti. Med drugimi nomeni sem si zapomnil dva. Prvi: pri kopanju v haremu sedi lep, izredno estetski ženski akt v absolutno dostojni pozi dve, tri sekunde na robu tasena. Drugi: majhna

zamorčica, služkinja v haremu, oblečena v kratko krilce okoli pasu — figurica, kakršnih vidiš po geografskih in celo po mladinskih knjigah na stotine! — se nagne k haremskemu hlapčku in mu pove kaj vem kaj brezpomembnega. Dve sekundi, ne delj. Prvo kakor drugo je bilo v vsakem pogledu čisto, ne glede na to, da napeto zanimanje za fabulo, mik scenerije, mnogokratna povečava in nagla menjava podob onemogočajo koncentracijo na predmetnost. Če bi bilo v prvi ali drugi sliki ka pohujšljivega, bi bil moral opaziti, ker (skesano priznam!) nisem dovolj nedolžen, da bi mi ostalo skrito.

In: ko je prišel ta film v ljubljanski kino »Matica«, je tukajšnja cenzura točno kakor stroj pohrustala obe nedolžni drobtinici. Zakaj? Zato, da ne bi otrovali publike, ki se čuti z aprobacijo iste cenzure v vsakovečernem dolarsko-aristokratskem veleblodišču »kakor doma«...

Nu da, mi poreče cenzor ali njegov zagovornik; vse to bi utegnili biti pretirano, ako bi živel na svetu samo zdravi, normalni ljudje. Toda...! Tod so pod sočnem na žalost tiči vsake sorte. So celo originali, ki jim že pogled na zarjavelo ključavnico vznemlja napačne m li. Vprašanje je le, oča

službo na poveljniškem mostu, kjer sta jih stražila dva roparja z nabiti samokresji v rokah. Strojnik pa je druga skupina stražila v spodnjih prostorih. Na pritisk piratov je moral kapitan spreminiti kurz in pluti proti Hongkongu.

Okrog polnoči pa se je položaj nenadoma preobrnil. Kapitan Pringle in drugi častniki sta bila na poveljniškem mostu pod varstvom dveh roparjev, ki sta vprašala poveljnika, kje se ladja nahaja. Drugi častniki jima je s prstom pokazal mesto na karti. Ko je bila njuna pozornost obrnjena na zemljevid, je hitro pograbil kapitan vrh svinčenim koncem, ki mu je bila pri rokah in udaril z njo od zadaj roparja parkrat po glavi, tako da sta se onesvestila. Hitro sta nato oba častnika segla po revolverjih v poveljniški kajuti in začela streljati na roparje. Hitro sta osvobodila štiri mornarje, ki so bili v bližini zaprti, na kar so se vsi za barikadirali v kajuti na poveljniškem mostu.

Ko so pirati slišali strele, so takoj pritekli na palubo in jeli napadati poveljniški most, hoteč se ga polastiti. Nekaj jih je takoj padlo pod kroglaste častnikov. Potem so tolovaji privlekli prvega strojnika in ga držali pred seboj, ko so prodirali proti mostu, računajoč, da častniki ne bodo streljali na lastnega tovariša. Osičirji pa v temi niso spoznali strojnika in so streljali tudi nanj, pri čemer je bil hudo ranjen. Ko so razbojniki videli, da tako ne morejo ničesar opraviti, so se umaknili in pustili na stopnicah poveljniškega mostu ranjenega strojnika, ki so ga tovariši hitro potegnili v kajuto in ga za silo obvezali. Pirati so še parkrat poskusili napad, pa niso ničesar dosegli. Častniki so jih vsakokrat s strel odabili. Roparjev je deset obležalo mrtvih na krovu.

Iz jeze, da jim uide plen, ki so ga smatrali za varnega v svojih rokah, so roparji zažgali parnik, računajoč, da bodo tako prisilili posadko, da se uda. Ko pa je požar postajal vedno huji in so pirati videli, da ga z ladijskimi sredstvi ne bodo mogli pokasiti so pomudili posadki premirje. Ali oficirji so jih zavrnili. Sedaj so uvideli Kitajci, da je igra zanje izgubljena. Zato so spustili čoln v morje in odveslali. Pri tem so vzeli seboj nekaj talcev. Najbrže je bil med njimi tudi angleški potnik, ker manjka o njem doslej vsaka sled.

V bližini je vozila druga ladja, ki je na posadka ni mogla poklicati na pomoč, ker so pirati pokvarili brezžični brzojav. Ostal je še en rešilni čoln. V enem so pobegnili Kitajci, ostale pa je uničil požar. V tega so stopili mornarji in se odpejvali, računajoč, da morajo kmalu srečati kako ladjo. In res so kmalu našli na norveški parnik, ki jih je vzel na krov.

Na goreči ladji so ostali častniki in del posadke, ki so do jutra naporno delali, da bi omejili požar, kar se jim je deloma posrečilo. Šele proti jutru so dobili pomoč. S pomočjo drugih ladij so končno privlekli »Sunning« v Hongkong. Ali ladja je strahovito poškodovana in najbrže ne bo več za rabo. Pri bojih je bilo ubitih pet Evropejcev in deset kitajskih roparjev. Devet so jih kasneje vjeli na morju. Vojne ladje iščejo sedaj ostale po Kitajskem morju.

Nova družabna igra

V Italiji skušajo sedaj po možnosti vse producirati doma in fašistovski režim se trudi, da kolikor možno omeji uvoz iz Anglije, Nemčije, Francije. Italijani so tako vestni, da skušajo izumiti celo lastne nove efektivne družabne igre, ki so poleg vsega drugega lahko tudi pikantne. Tu se godi čisto, kakor s Kolumbovim jajcem. Navaden slučaj da povod in zabava se razvije.

Milanski trgovec Giulio sreča na ulici vsakega Giovannija in mu pravi: »Veš kaj? Izumil sem novo družabno igro. Pojdi z menoj, zaigramo jo skupaj z Emilijo!«

Giovanni uboga od srca rad, kajti Emilija je lepa Giulijeva soproga, ki očitno tudi njemu ni postranska stvar. Stopita v hišo, sedeta za mizo in Giulio

razloži, v čem obstoja njegova nova originalna družabna igra ... Stvar je neznansko enostavna. — Gre samo za to, pravi Giulio, da na vsa moja vprašanja pritrđiš: Res je! Sledilo bo čudno presenečenje.

Igra prične.

Giulio: Ali je res, da sem popeval s pevko Tetracinijevo? — Giovanni: Res je!

Ali je res, da sem nabil Girardenga? — Res je!

Mar ni res, da sem z enim samim udarcem potolkel Bosisija? — Res je! Pazi, ali je res, da si ti ljubimec moje žene? ...

Preden je ljubeznjivi svak mogel izustiti svoj odporni »ne!«, mu je Giulio že prisilil dve močeni zausnici. Nato je navalil nanj s kuhinjskim nožem. Emilija je z vikom in krikom pobegnila in tudi Giovanniju se je komaj posrečilo, da je ves krvav pobegnil iz hiše.

Te dni se je zanimiva družabna igra nadaljevala pred sodiščem s tem, da je pretor vprašal napadalca Giulia: Ali je res, da ste tako nesramno oklali svojožga svaka? ... Giulio je moral pritr-

diči, res je, izgovoril pa se je z okolnostjo, da je nedavno presenetil Giovannija in svojo žensko Emilijo. Pretor, ki je uvidel, da je izumitelj nove družabne igre obsodil samo na mesec dni zapora in še to le pogojno. Navzlic temu pa nova družabna igra menda ne bo našla obilo posnemovalcev. Treba bo jo izpolniti v kaki originalnejši formi.

najboljše, najtrpežnejše, zato najcenejše

Zdravstvo

O prehladu

V zimskih dneh, ko ostra burja brije čez poljane in dež premoči ljudi do kože, se pojavijo tudi prehladne bolezni in marsikdo bo primoran že radi nahoda, influence, angine za nekaj dni leči v posteljo. Pa tudi marsikateri gram aspirina, piramidona, espičenina in kakor se že vsa ta sredstva imenujejo se bo zaužil za olajšavo teh neprijetnih dogodiljev. Pozna se promptni učinek teh sredstev, vendar bo malokomu znano, s kakim mehanizmom zmanjšajo temperaturo telesa.

Smatra se, da se regulira telesna temperatura po nekem gotovem centru, ležečem v možganih. In sicer učinkuje ta potom center, ki regulirajo na eni strani preosnovo, na drugi strani cel aparat žil. Kemična regulacija toplote izhaja iz preosnove hrane; tempo in obseg, v katerem se preosnuje hrana v telesu, je merodajen za proizvajanje toplote. Na drugi strani ima aparat žil nalogo, razširjevati in zoževati žile, proizvajanje pota, torej fizikalna oddaja toplote. Oboje — proizvajanje in oddajanje toplote — stoji pod vplivom proizvodnje toplote.

V vročini pa je centrom toplote ohranjen. Takojšnja posledica je, zmanjšanje vpliva na preosnovo, katerega tempo se zviša in obseg poveča; t. j. proizvod toplote se poveča, temperatura telesa se zviša. Na drugi strani pa se ohromenje centra izrazi na ta način, da zamore s protisilami proti zvišanju temperaturi početi šele, kadar temperatura doseže gotovo stopnjo. Čim močnejše je center vsled strupa hakterij oškodovan, tem večja bo vročina, dokler ne odgovori center s protisilami. Smatra se, da sredstva za vročino aspirin (Bayer), Pyramidon (Hoechst) učinkujejo najprvo na centru, ki regulira žile, in s tem povzročijo povečano oddajo toplote. Istočasno vplivajo pa tudi na center za preosnovo s tem, da ga ohromijo in s tem zmanjšajo tempo in obseg preosnove, t. j. zmanjšajo proizvodnjo toplote.

Sredstva za vročino tvorijo torej nekako nadomestilo za manjkajočo regulacijo centra, ki so v vročini oškodovani.

Dr. L. Trauner

Desničarji in levičarji

Kolikor daleč seže pisana kulturna zgodovina, prednjači pri vseh narodih desničar pred levičar. Tudi v njihovih jezikih je to dejstvo pustilo svoje sledove, v katerih je desnica obenem tudi prava, levica pa kot neokretna, nerodna, nezanesljiva, tudi nepravna in manjvredna. Pa tudi če pogledujemo prastara orožje iz kamenitih dob in dobe mostičarjev, opazimo na njem, da je pripravljeno tako, da se prilaga večini desnici. Dosti drgače tudi ni z orožjem in orodjem divjakov. Vendar je levičarstvo tako pri prazgodovinskih ljudeh, kakor pri nekulturnih narodih dosti bolj razvito, kakor pri nas. Neolitna strgala so pogosto prirejena za levičarje in sekire severoameriških indijanskih plemen se prilagajajo večini levičar bolj kakor desničar. Leva roka ali podpira desnico, ali pa ima ob njej opravljati bolj groba neatančna dela. Z levičarjem lovci primitivno

drži lok, z desnico nateza tetivo, meri in spuša v pravem trenutku puščico.

Pa tudi pri živalih opazujemo, da pogosto desna stran po gibčnosti, živahnosti in razvisti prekaša levo. O papigah je znano, da navadno raje prijemajo z desno, kakor z levo nogo. Ogle je našel med opicami 86 odstotkov desničarje.

Navadno se misli, da je mnogotisoletna vzgoja in navada napravila iz človeka desničarja. Toda že dejstvo, da »desnica« tudi v živalstvu presega glede uporabe »levico«, da misliti na to, da koreniti pojav v ustroju. Pretežna večina otrok, tudi če jih ne vadijo prijemati z desnico, uporablja večinoma pri svojih pravih desnico. To »veda« napravila zopet desnico gibnejšo in priročajšo in tekom kratkega časa razvitejšo in krepkejšo. Kosti in miškulatura desnice s napram leviči ojačajo, kar se posebno pozna pri ročnih delavcih, ki svojo desnico bolj zastavljajo, in pri podobnih ljudeh n. pr. sportnikih, borcih itd. Tudi arterije so pri takih ljudeh simpatične bolj razvite na desni kakor na levi.

Z nogami ul dosti drugače. Tudi desna noga je navadno krepkejša razvita, je pripravnost in večja. Zato dober čevljar vzame mero po desni in ne po levi nogi.

Razlag za pojav desničarstva je dokaj, tako anatomskih kakor fizioloških. Vseka, kor je istina, da je pri ogromni večini ljudi leva možganska poluta odličnejše razvita od desne. Kakor pa vemo, se pozneje živčne proge, ki prihajajo iz možganov v posamezne dele telesa, križajo. Če smo torej levo-možganski, moramo zato biti desničarji.

O tem dejstvu se da seveda z anatomskimi in s stališča razvojeslovja na široko razpravljati. Kakor pri vsem živalstvu je tudi pri človeku prvotna ustrojna usporjenost simetrična. Stoprav v teku razvoja se izpremeni simetrija v glavnem žilju tako, da premine polagoma enakost obeh telesnih polovic v anatomskem in funkcionalnem smislu. Ako ni žilje, vodeče v glavo, obojestransko enakovrstno razvito, nastanejo različice v preskrbi krvi v tlaku, v prepregi itd. med obojema možganskima polutama. Zato se misli, da je baš to dejstvo vzrok boljšemu razvitku in funkcionalni premoči leve možganske polute, zaradi nje pa kvantitativne in kvalitativne premoči desne strani telesa. Boljše bi torej bilo govoriti mesto o desničarstvi o desničarstvu. Tako je znano, da ljudje, ki so n. pr. izgubili na veliki snežni poljani v megli misleci da gredo naravnost v izbrani smeri naprej, kretno radi slabotnosti pešajoče leve noge na levo, da napravijo nezavestno s tem krog in se vrnejo proti svoji volji na vzhodno točko.

Če temeljito torej desničarstvo na pravilnem ustroju našega organizma, mora pa levostranstvo temeljiti na razlikah od te norme. Abn. maliteta je torej in nekateri psihijatri jo prištevajo med takozvane degeneracijske znake.

Številno lov strancev razne statistike različno visoko navajajo. Pri kulturnih narodih je najti to anomalijo približno v dveh do štirih odstotkih. Drugi preiskovalci so našli 6, da celo 9 in 10 odst. Razlike se daje deloma razložiti tudi iz raznih naziranj preiskovalcev, ki različno postavljajo mejo navzdol in navzgor. Za presojno roko same prihaja v prvi vrsti v poštev uporaba noža, žlice in vilic in vikanje niti v šivanki, nadalje lučanje kamenja, pokanje z bičem, mešanja kart itd. V nemški armadi je bilo ugotovljenih 4,6 odst. levičarjev, pri arabskih do 14 odst. Degeneracijskih zna-

kov, osobito pa govornih motenj je bilo dokaj več opaziti na levičarjih kakor na desničarjih. V splošnem je po raznih raziskavah upravičen sklep, da je levostranstvo telesno, socialno in psihično napram desničarjem smatrati za manjvredno. Med »cavimi in brbljavimi otroki je trikrat toliko levičarjev kakor desničarjev. Izredno velik odstotek levičarjev je najti med epileptiki in histeri ki. Seveda pa so posamezni levičarji ne samo v vsakem pogledu polno vredne osebnosti, ampak prekašajo celo zlasti v posameznih duševnih darovih normalo. Kakor znano, je bil Leonardo da Vinci levičnik.

Kadar je desna možganska poluta tako razvita, kakor pri navadnih ljudeh leva, se mora pojaviti »levostranstvo«. Iz tega sledi, da je nesmiselno smatrati levičarjenje za slabšo navado, katero se da otrokom s palico in drugimi podobnimi vzgojevalnimi sredstvi izbiti iz — rok, ki so povsem nedolžne na privajenem ustroju možgan. Če je torej levostnost ugotovljena, naj se ne dela sile naravi in naj se s pretriranimi vajami ne ovira otrok v njihovem zanje naravnem razvoju ter naj se dovoli, da se levičar v svojih poslih do skrajnosti razvije. Tudi levičar lahko v gotovih situacijah pomaga kakor vsak desničar, včas pa tudi tam, kjer desničar odroče.

Funkcionalni diferenciaciji obeh možganskih polut se začne stoprav v sedmem mesecu detinstva. Dotlej grabijo otroci enako zobema ročicama, od tu naprej pa prične prednjačiti desnica.

Da se pa z vajo in osobito pri ljudeh, katerih možganske polute so v imenovitih ozirih enako vredne, da veliko, da celo izredno veliko doseči, dokazujejo med dru-

gmi vojni invalidi, ki so v relativno poznih letih oropani desnice, se v kratkih letih navadili uporabljati levičo, da jim sedaj streže tako kakor nekdanja desnica. O virtuozu na klavirju grofu Zichyju je znano, da z levičarjem obvlada svoj instrument do občudovanja vredne virtuoznosti.

Mnogo ljudi ima kakor rebeno možganske polute, ki so si enakovredne in ki bi brez velikih težav prenesli funkcije desnice na levičo. Slavni slikar Menzel je kot otrok uporabljal pretežno svojo levičo, pozneje je šele izužil desnico, je pa s pridom uporabljal obe.

Iz takih opozoranj se porodi samoposebi vprašanje, če ne bi kazalo skušati odgojiti otroka za enakovredno uporabo obeh rok, kajti dvoje pripravnih rok ima orednost pred eno samo. Anatomsko fiziološke študije na možganih na so pokazale, da je navzle vsej diferenciaciji obeh polut »levostranstvo« delo skupno in da sodeluje — seveda individualno inko različno — poleg nasprotno polute vedno tudi istostranska. To uče tudi lahko močnje v govorici pri okvari prizadetih središč tudi v desni poluti, daji je normalno nameščeno v levi. Kakor sicer v naravi pa tudi tukaj ni ostro zadržan mej. Pri strogih preizkušnjah je tudi najti, da strogo vzeto ni nobenega človeka, ki bi bil veskokozi dosleden desničar in narobe.

Nikakor pa bi se ne izplačalo prijeti z vzgojnimi metodami, ki bi hotele tudi levičo pripraviti do njenih »pravice«. Na podlagi desničarskega ustroja je vsa kultura samo pospeševala razvoj desničarstva in jo izpopolnila do sedanje višine. Poskus uveljaviti levično kulturo bi ne pomenil drugega kakor brezplodno in nepotrebno atavistično revizijo, ki bi bila nedvomno odveč. B.

Moči se vračajo.

Polagoma od dne do dne, korak za korakom okreva. To je čas, da se pomaga v njegovem napredovanju davač oslabljenemu organizmu one sestavine, ki so potrebne, da se obnovi in preporodi telo po bolezni.

Rekonvalescenta je treba intenzivno hraniti, ali dobro paziti, da se mu ne otešča želedec, ki je še slab, in ne prenese težke prebave.

OVOMALTINE

koncentrirana hrana sestavljena iz glavnih hranilnih snovi jaje mleka, slada in kakava služi popopoma in v vsem dvoiesransko. Ona hrani organizem v zelo veliki meri, ter mu prinaša najhranilnejše prirodne jedi. Nadalje očuva želedec vseh prebavnih naporov ter vsebuje erment — diestazo, ki istočasno pospešuje prebavo in asimilacijo jedi.

Ovomaltine se dobi v vsaki aptoteki in drogeriji po ceni 218

100 gr 18-50 Din, 250 gr 36-25 Din, 500 gr 63-25 Din

Zahtevajte poskusno pošiljatev sklicujoč se na ta list, od

Dr. A. WANDER d. d. tovarna farmaceutskih in dietetnih preparatov ZAGREB Jurjevska ul. 37

cenzor in kum moralist, ali naj imamo zaradi takih ekscentrikov vrata brez ključavnice in morda celo hiše brez vrat?

In tako ni samo pri filmu. Kakih viharjev sila je brila svoje dni okoli »kumnih« bokov nesrečne Prešernove Muze! Koliko jih je že preslišala uboga književnost in koliko jih še bo!

Baš književnost je in punci pohujšljivosti največja sirota, čeprav bi se lahko sklicevala na slavne in kredita vredne prednike. Tako morda na kraljevskega pevca, ki imenuje v izvirniku svojih ljubavnih himen neke stvari z vsemi tistimi ganljivo pravimi imeni, ki jih sveta Nevesta po pravici prepoveduje za izvenoteloško rabo. Toda Salomon je že davno prirejen za ljudstvo in mladino z vidika tartufske morale je kdaj že ustanovljeno, da bodi leposlovnio delo zlagana slika življenja...

Honoré de Balzac — bil je politično klerikalec in kot tak, — bil je politično ne paradira na indeksu — pa piše o tej zadevščini takole:

»Očitke nemoralnosti, s katerim niso prizanesli še nobenemu pogumnemu pisatelju, je posledenje, kar ostane, ako nimajo poetu ničesar več očitati. Če si v svojih slikah življenja resničen, ti brusijo v obraz, da si nemoralen. Ta

manever je sramota za one, ki se ga poslužujejo.«

Veliki Honoré se je urezal. V Sloveniji je ta očitek prvo, kar ostane, ako te je pisatelj v svoji slikli resničnosti predobro pogodil. S to pripombo naj si vtaknejo naši »pornografozerci« Balzacovo mnenje za klobuk.

Sicer pa je pornografska diploma časih zelo poceni. Na um mi prihaja resnična zgodbinka, ki se je pripetila... a čemu bi pravil, kje in kdaj? Mislim, da bi se lahko primerila v vsaki »kulturni« deželi.

Bilo je pa takole:

Neki pisatelj je prevel slavni Flaubertov roman »Gospa Bovaryjeva«. Ro kopsis je šel v tiskarno, linotypeke so zarožljale in pisatelj je v vne mo opravljaj korekture. Kdo popiše začudenje mladega moža, ko stopi nekega dne v pisarno tiste ugledne oficine ter opazi na vseh obličjih izraz skrivnostnega ogorčenja in zaničevanja! Gospod ravnatelj mu je brž razložil zakaj.

»Lepo reč ste nam napravili!« je zavpil vrli mož. »Ali mislite, da bomo res tiskali takšno pornografijo? Mi, ki zalagamo mladinske knjige! Mi, ki tako rekoč živimo od svojega moralnega ugleda!«

Pisatelj toliko da ni sedel na svoje tri pike...

»Kakšno lept reč?« je ostrmel. »Kakšno pornografijo? Menda ne mislite »Gospa Bovaryjeve?«

»Kaj pa drugega! Ustavili bomo tisk in... z eno besedo...«

Diven skandal. Hrupne izjave »zajemnih simpatij s strani pisatelja« in ravnatelja. V kritičnem trenutku se pojavi gospod faktor s telovdsko izbočenimi prsi in s svežo korekturo v rokah. »Vsa tiskarna se zgraža,« pravi, »od vajenca in vlagalke pa gori do nas. Seveda smo takoj opozorili načelstvo, da ne bi ta umazanost...«

Pisatelj, irhovina prvega reda, kadar ne gre drugače, je s polno muziko ponovil svoj skok iz kože. Toda faktor mu je pomolil inkriminirano mesto prav pod nos. Bilo je v opisu Emine svatbe:

»Kadar so bili naveličani sedenja, so se izprehodili po dvoriščih, ali pa so stopili na skedenj da so se šli »zamaške« nato so se vrnili k mizi.«

»Nu kaj?« je zazijal nesrečni literat. »Kaj je tu takega?«

V francoščini se glasi tisto mesto: »Jouer une partie de bouchons.« »Bouchon« je po kranjsko zamašek; tedaj neka igra z zamaški, ki je pri nas ne poznamo. »Jouer aux bouchons« — iti se zamaške. Pisatelj je zapisal tako. Bog pomega! Toda faktor je bil drugačnih misli.

»Zamaške!« je zagrmel. »Zamaške! Ali mislite, da smo tako neumni? Ali menite, da ne razumemo!« In njegov kosmati prst je kazal na »pornografsko« besedo kakor arhangelov žareči meč...

Ni važno, kako se je zmota pojasnila. Važno je, kako je mogla nastati. Bržkone je nastala takole:

Faktor je vedel o vsem Flaubertu to, da je bil Francoz. Vedel je tudi, kaj meni mar, odkod in kako, da je vsak Francoz neizogibno packa in vsak francoski pisatelj neizogibno pornograf. Zato je z umevno napetostjo izkazoval tisku »Gospa Bovaryjeve« čast svojega osebnega zanimanja. V potu obličja je prebiral vrstico za vrstico, noč za noč, je morda prečul, iščoč skritih pomenov, potuhnjelih namigljajev in drugih takih kazipotov v paradiz. Že je bil razočaran, že mu je bilo žal izgubljenega truda, ko je zdajci zapičil oči v »smiljive zamaške...« Tedaj se je radostno oddahnil in zaklical: »Heureka!« Ali pa: »Thalassa!... Morda tudi: »Hvala Bogu!« — saj vidimo, da ni bil stari Grk...

O asociacijah, ki so priskočile vrlu možu na pomoč, da je napravil iz zamaške phallum impudicum in iz kmečke družabne igre babilonsko orgijo, mi je v javnosti mučno razpravljati...

Tedaj ne samo zarjavela ključavnica: tudi zamašek. A to je bilo pred vojno. Med tem smo zelo napredovali: danes bi morda učinkoval aeroplanski propeler, okvirna antena ali ščetka za zobe...

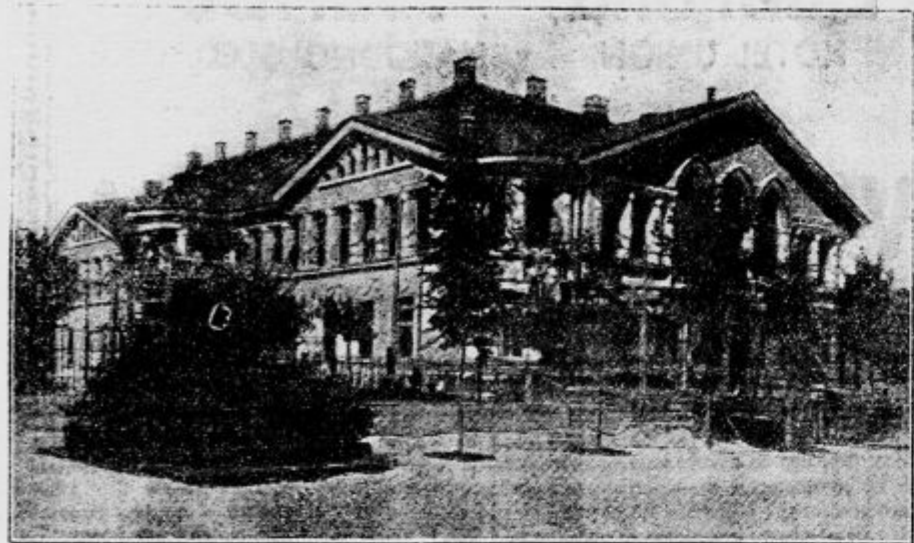
Nočem, da bi me kdo napak razumel. Niti besedice ne rečem proti pravi svetosti in zdravi prirodni sramčljivosti: niti z besedico ne branim pornografije, če v sliki, bodi v besedi — kadar zanjo resnično gre!

Toda bistva pravde se to ne tiče. Moralno pregorečnost in cenzurni drakonizem sta vzlic temu konvencionalna burka, ki si jo igra ubogo človeštvo najrajš »akuraj, kadar postane najbolj nevedno umetnosti in resnice.«

Iz tega razloga in iz premnogih razlogov javne varnosti in javne morale bi predlagal, opirajoč se na občo smer sodobnega javnega življenja, temeljito poenostavljenje cenzurnih metod ter osredotočenje vesoljnega moraloborskega truda na proklete zamaške... Ali mar niso prijazni, okrogli in pripravi v vsakem pogledu? Ali jih ni veliko na svetu? Ali ni prebito vse eno, kam gniš jalovc lisko?

Tedaj: »Zamašek gre po cestil... Stražnik! Držite ga!...«

Otvoritev glavne dvorane na Taboru

Ljubljana, 20. novembra 1926.

Pogum in vera sta jo vodila, brezprimerna požrtvovalnost v delu in zbiranju gmotnih sredstev ter zaupanje v dobro in premišljeno gospodarstvo sta dajala rast in življenje ponositi, umetniškimi vidikoma in praktičnim potrebam dobro odgovarjajoči stavbi Sokolskega doma na Taboru.

Naše skrbi so bile posvečene velikim idealom, ki jih nosi v sebi pravi Sokol, pravi narodnjak, dober jugoslovanski patriot in Slovan. Pogledi in želje v bodočnost so bili za nas notranja moralna gonilna sila. Sokolski dom na Taboru bodi šola in vzgajališče za sedanje in bodoče rodove v sokolskih načelih: telesno in moralno zdravje, ljubezen do domovine, bratstvo in pravo socialno razpoloženje v duhu demokratizma, red, ljubezen do dela — temelj za srečo naroda, za varno in močno državo.

Sokolske dvorane v visokem pritličju in prvem nadstropju otvorimo slavnostno 27. novembra za Ljubljano. Otvoritev celotnega Sokolskega doma za široko slovensko javnost, vse jugoslovensko Sokolstvo sledi v Vidovih dneh prihodnje leto. V decembru bodo izročeni omenjeni prostori svojim namenom.

Vabimo Vas vse brate in sestre naše sokolske družbe, z občutkom posebne iskrene in tople hvaležnosti želimo pozdraviti ob otvoritvi na Taboru Vas dobrotnike Tabora, ki ste nam pomagali z delom ali darili, denarnimi zbirkami, z jamstvi, z besedo utehe in poguma ali z naklonjenostjo v katerikoli obliki. Pridite Vi čuvarji javnih interesov, da Vas pozdravimo, Vas, ki znate ceniti brezprimerno prostovoljno žrtve v prid celokupnih občinskih in državnih koristih, ki jih funkcijo upravlja avtonomna in državna oblast.

Sokolski Tabor je delo stoterih glav in tisočero src, zaslug vseh prijateljev Tabora. Zato bodi veselje skupno, častitke vzajemne. Sokolski Tabor je večni spomenik zdravega nacionalnega in naprednega navdušenja, ki nam ga je dala moč narodne osvoboditve v novi narodni državi. V tem tiči svetost in veličina tega Sokolskega doma.

Tabor se dograjuje, dramatsko dejanje živčne napetosti se zaključuje, gospodarske skrbi pa imajo še svojo dolgo trdo pot pred seboj — morda polovično delavno dobo sedanjega pokolenja. Zato kličemo Vam, ki ste v delu vztrajajte, veliko delo zahteva velikega dolgotrajnega dela. Vam pa, ki spremljate grajenje Tabora s čuti simpatij in z gmotnimi naklonitvami: ostanite dobri in naklonjeni dobri stvari tudi nadalje, Tabora nismo gradili za nas in iz osebnih ambicij, temveč globoka ideja je bila osnova, uspehi pa naj služijo vsem, celokupnosti, izpopolnjevanju in lepem in plemenitem v smislu klasične kalozgije vseh.

Zdravo!
Odbor za zgradbo — Odbor Sokola I.
Jos. Turk dr. P. Pestotnik.

Kako je Sokolski dom na Taboru urejen

Kot majhen neškodljiv plamenček se je poročilo pred pol stoletjem naše Sokolstvo. Vroč nacionalizem in reakcija proti avstrijskemu robstvu sta mu bila roditelja. Velika misel je rodila velike ideje in mogočne cilje. Plamenček, dasi pritiskan k tlom, je dajal dovolj toplote vsem zdravim koreninam. Dobre ideje ni mogoče uničiti z nobenim nasiljem. Sokolstva ni uničil obupni udarec Avstrije ob pričetku svetovne vojne. Plamenček se je zdrbil v tisoče isker, ki so tilele dalje, ogrevale in se spajale, grozile in požigale — ter zmagale. Sokolstvo je z ujedinjenjem svoje domovine končalo del svoje naloge. Prosta mu je bila pot za svojimi cilji in ideali: Telesna in нравstvena vzgoja naroda, prosveta in napredek naj bi utrđile našo s krvjo in mukami zgrajeno domovino. Sokolstvo je krenilo na nova pota, porajale so se nove naloge in cilji, pa tudi nove in večje potrebe. Kakor plamen svojega ognjišča, kakor religija svojega sve tišča potrebuje Sokolstvo svojih zavetih, da mu ne bodo ovirali razmaha neprimerne zasilni prostori. Tudi te naloge, ki je dosedaj bila komaj načeta, se je svobodno Sokolstvo lotilo z verno in požrtvovalnostjo, ki mora voditi k uspehu. Sokolski domovi so rasti in rastejo po mnogih krajih naše domovine. Ljubljana, ki ji dosedaj pripada vodstvo Jugosloven. Sokolstva, pač ne bi mogla ostati brez reprezentativnega doma. Izvršitev te naloge je usoda dodelila Sokolu I., ki gradi svoj in naš Tabor. Malokatera zgradba Sokolstva je naša to-

liko umevanja in odziva v javnosti, kakor Tabor, in to s polnim pravom, saj mora po svoji legi postati središče Sokolstva naše pokrajine. Velik del dela je že izvršen, a do konca je še daleč. Treba bo še mnogo požrtvovalnosti in energije, da bo končano zunanje vidno in notranje nevidno delo. Vendar smo srečni, da moremo danes javiti Vam vsem, ki ste z delom in materijelnimi žrtvami potrdili in posvetili upravičenost te zgradbe, vsem, ki ste z zadovoljstvom in simpatijami v srcu opazovali rojstvo tega doma od blatnih temeljnih jam do današnje impozantne oblike. Tebi, bela Ljubljana, ki Ti bo Tabor z najlepših okrasov, da se zunanje delo bliža h koncu.

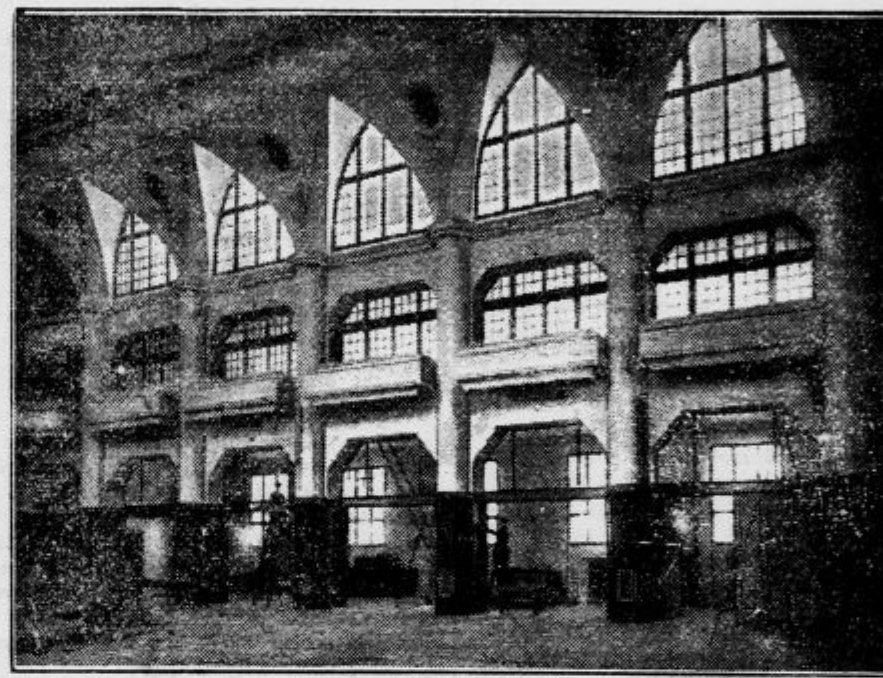
Dne 27. t. m. bo slavnostna otvoritev prizemnih prostorov!

Nekaj podatkov o tem delu zgradbe naj podpre razumevanje in zanimanje za Sokolski Tabor:

Srednji in večji del stavbe zavzema od prizemlja do strešne konstrukcije velika slavnostna dvorana, velikost 31x16 m visoka 13 m. Na severni strani meji na njo stanovanjski, na južni strani simetrično vhodni trakt z malo intimno dvorano nad vhodom v I. nadstropju. Po obeh slavnostne dvorane sta dve telovadnici dvorani, 21x6 m, leva za moške, desna za ženske; nad njima v I. nadstropju dve podobni dvorani, iste velikosti kakor spodnji. Glavni vhod na južni strani vodi skozi razsežen atrij, odkoder je pristop k vsem omenjenim prostorom, v slavnostno dvorano. Od stranskih dvoran jo delijo visoki, vitki stebri, med njimi v pritličju temnopleskana zložljiva vrata, v nadstropju steklene medstene in nad njimi od podstrešja visoka podstrešna

Velika dvorana na Taboru z galerije pred dovršitvijo.

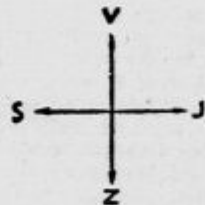
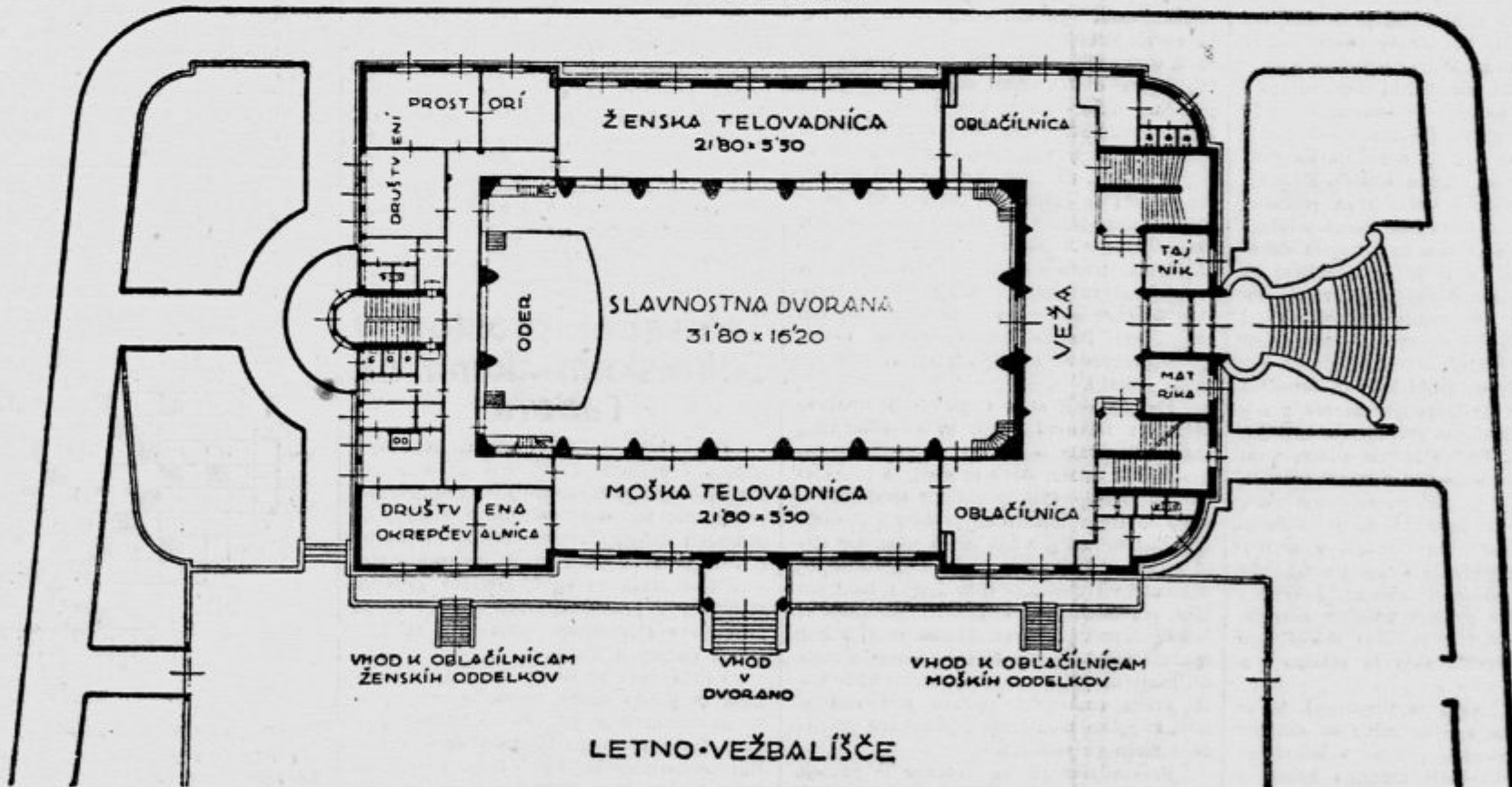

Pogled iz velike dvorane z ložami v žensko telovadnico novega Sokolskega doma.

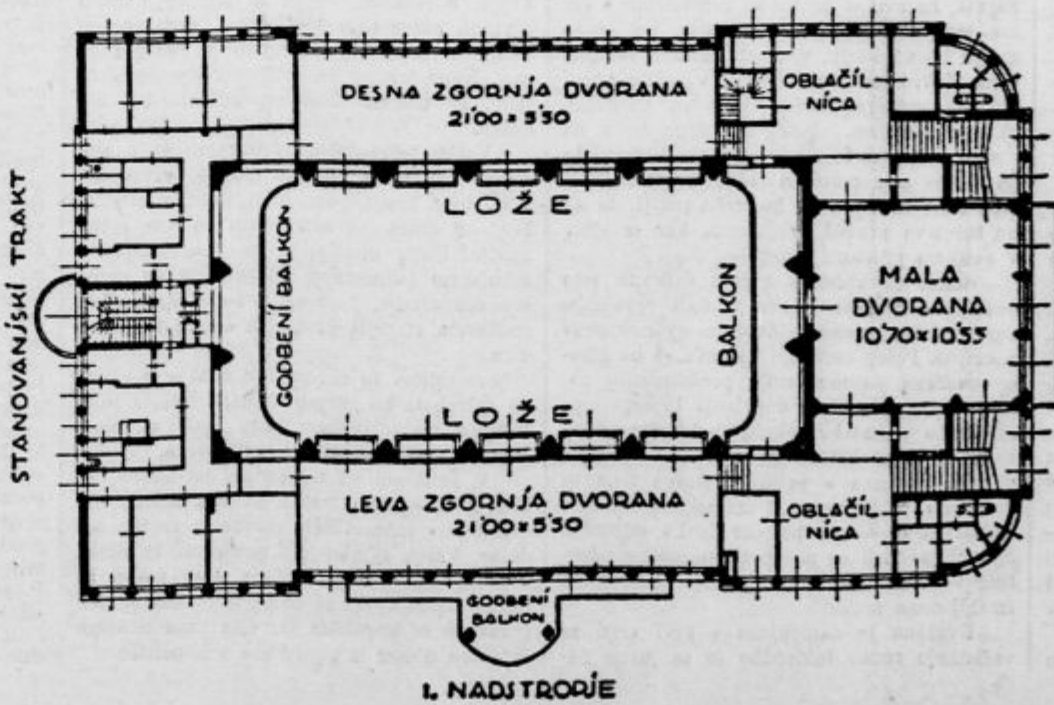
DOM SOKOLSKI NA TABORU

LJUBLJANA

PRITLIČJE

LETNO-VEŽBALIŠČE

storu registriralo stanje toplotne v stavbi. Ta priprava omogoča hitro regulacijo in racionalno izrabo toplote.

Omeniti treba še moderno urejeno električno signalizacijo ter interno avtomatsko telefonsko centralo, ki veže med seboj vse prostore.

Iz teh podatkov je ravnidno, da je društvo za zgradbo Sokolskega doma na Taboru opremilo dom z najmodernejšimi sredstvi, upoštevajoč zdravstvene in praktične razloge.

Stavba učinkuje estetično po svoji izredni zunanosti, podobna starodavnemu templju. Bogato detajlirano zunanje stebrovje med gostimi visokimi okni nosi lahko stresno konstrukcijo. Dom, združen z lepim letnim telovadiščem, v enem najlepših delov mesta Ljubljane, predstavlja neprecenljivo bogastvo za Sokolstvo, zlasti za deca in naraščaj.

Veliko poguma, energije in vztrajnosti je zahteval izvršitev tako velikega projekta v naših malih razmerah. Kako potrebna je bila zgradba, bodo razumeli vsi oni, ki poznajo društveno delo v tujih, nepriljubljenih prostorih; to bodo priznali vsi oni, ki bodo uživali svetlobo in zrak teh sijajnih prostorov. Ena glavnih zahtev Sokolstva, okrepitev telesnega zdravja, bo lahko v njih našla svoje pravo točišče. V njih bo imelo mesta vsako stremiljenje po napredku in izobrazbi našega naroda.

Sedanji delni otvoritvi bo spomladaj sledila proslava dograditve in celotne otvoritve tega sokolskega svetlišča, zvezana s pokrajinskim zletom.

Toplih besed priznanja zasluži društvo,

Nekaj besed k otvoritvi Sokolskega doma na Taboru

V vrsti velikih stavbinih nalog, ki so bile postavljene po vojni, profesorju arhitektu Ivanu Vurniku, je poslopje Sokolskega doma na Taboru najpomembnejše rešitev današnjega problema. Po svoji estetični obliki in po smotnosti predstavlja višek njegovega dela, ki se je začelo pri Anatomskem inštitutu, nadaljevalo pri novi zgradbi v invalidskem sanatoriju na Golniku pri Trzinu, dalje z močnejšo stavbo Zdravne gospodarske banke na Miklošičevi cesti in z lani otvorjenim Narodnim domom v Kranju. Če pa upoštevamo izredne razmere, ob katerih je nastala ta zgradba, je arhitektova zasluga, da je znal tako zadovoljivo rešiti stavljeno mu nalogo, tem večja navzlic do skrajnosti kratkemu roku za izvršitev načrtov in kljub neugodnim, kasneje se pojavivim terenskim neprilikam, se je posrečilo ustvariti vzoren dom, ki naj služi tolikim namenom: pred vsem telesni kulturi in zdravstvenim ciljem, dalje pa prosvetnim prireditvam najrazličnejšega značaja in končno kot zbirališče množice o priliki društvenih zabav in veselice. Naloga torej ni bila enostavna. V naslednjem hočemo na kratko premetriti, kako je arhitekt rešil njeno estetsko in praktično stran.

Sokolski dom je dvonadstropna stavba, ki s svojimi na vse štiri strani odprtimi, živahno razčlenjenimi pročelji napravlja na gledalca zelo slikovit vtis. Posebno ugoden je pogled, ki se iz škofove ulice nudi prišlecu. Prvotni načrt, ki je za pročelja predvideval pestro štukaturno ornamentiko, deloma celo kiparsko okrasje, se je iz umljivih vzrokov premenil. Vendar ta pomenstavitve celotnemu tlu ni na kvar, nasprotno: zgradba je pridobila na mirnosti in impozantnosti.

Slogu, v katerem je izvršena zgradba, bi težko našel primerno, šablonsko oznako. V posameznosti se zdi, da spominja na gotiko, drugod spet na iztočne motive. Najbližji se mi zdi, posebno v detajlih na pročelju, severni in vzhodni slovanski leseni arhitekturi, na katero spominja tudi bogata dekoracija. Vendar so vsi ti motivi izrabljeni čisto svobodno in individualno ter tvorijo novo celoto, ki je kompromis med zahtevami naročnika, željami avtorja in omejenimi možnostmi materiala.

Ker se je šele o priliki kopanja temeljev pokazalo, da je stavbišče pravzaprav z odpadki zasuta globel, se je pojavila neprilika, da se izogne silnim stroškom, se je stavbni gospodar moral odločiti, da položi temelje na nižjem, solidnem nivoju, s čimer se je dogodilo, da je poslopje prišlo globlje, nego nameravano, v zemljo. V estetičnem pogledu je s tem res izgubilo do neke mere svojo dovršenost, praktično pa to dejstvo ne pomeni posebne nesreče, ker so vsi prostori v pritličju zidani zelo visoko, so popolnoma suhi in izdatno razsvetljeni.

Značilni za fasado so timpanoni, ki se večkrat ponavljajo (zanimiva so skupine oken raznih velikosti, ki se v trikotnem okvirju nahajajo), dalje množina bogato z dekorativnimi elementi pokritih stebrov, med katerimi se odpirajo vrste oken in pa prav tako s stebri podprtani trije glavni vhodi. Kot dekoracija sten, kjer se je povsod uporabljal dolomitni pesek, se ponavlja oblika solnce z vencem žarkov in pa kolobarji, izvršeni v štuku. Posebno noto daje vsej stavbi visoko ostršeje, ki je živahno razgibano. Z ozirom na veliko širino poslopja, se seveda strešna konstrukcija razmeroma masivna in precej visoka. Glavna dvorana je pokrita s svojo, višjo streho, ostali stranski prostori pa s posebnimi nižjimi strehami. Pokrite so vse z močno bakreno pločevino. Kadar se ta prevleče z zeleno patino, bo efekt strehe šele prav posebno originalen in slikovit.

Glavni vhod se nahaja v ožjem pročelju, obrnjenem proti jugovzhodu. Po odprtem, lepo izpeljanem stopnišču pridev v vestibul. Za to stopnišče so projektovane dekorativne mozaične vaze. Iz prostorne vestibule vodijo vrata naravnost v glavno dvorano, ob straneh pa v obe stranski dvorani, ki ležita vzporedno z glavno. Dvoje stopnic vodi v gornjo, pravzaprav drugo nadstropje. Poleg glavne veže so še garderobni prostori, toalete in druge pritlikline. Odtod vodijo tudi stopnice v pritličje, ki je pa že deloma pod cestnim nivojem. Ta vestibula so izvršena v večbarvnem terazo - tlaku.

Glavna dvorana je pravzaprav osrednja

ki izvaja tako veliko nalogo. Upamo, da ne bo omagalo, dokler ne vrže zadnjega finančnega bremena s svojih ramen. To stremiljenje in delo bo spremljala gotovo vsa naša napredna javnost s svojimi simpatijami.

Posvetitvene plošče iz marmorja na Taboru

V visokem pritličju pred vhodom v glavno slavnostno dvorano prideta dve marmornati plošči, kamor pridejo vklesana imena posebno zaslužnih sokolskih delavcev in darovalcev za Tabor. Ena od teh bo že do 27. novembra gotova, toda brez ornamentalne okvira in brez simbola umrlega Sokola (ptica Sokol v znaku, stremeča v solnčni jasnini v višini tik pred smrtjo — spuščajočo ročko, znamenje moralnega in fizičnega prizadevanja na poti sokolovanja.) Plošča bo iz rdečega marmorja z napisom: Sokolski Tabor svojim dobrotnikom in zaslužnim sokolskim delavcem.

Poleg glavnega vhoda nad vrati, ki vodijo v moške telovadne oddelke, pride na belem marmorju kot testament sedanje generacije, ki je Tabor gradila, bodočim sokolskim pokolenjem naslednji napis:

Borci, Sokoli! Gofite v tem hramu dela in sile bratstvo in svobodo!

Prapor navdušenja, ogenj srca, plapolajta visoko!

Sokolski Tabor. Zgrajen v ljubezni in žrtvah, bodi živ v večno mladega življenja, Studenec lepote in vrlih za ves naš rod!

točka vse zgradbe in njen pglaviti prostor. Zato je bilo za njeno izgraditev potrošeno toliko truda in skrbnosti. Dvorana je največja med vsemi sličnimi dvoranami v Ljubljani. Dolga je 31 metrov, široka 16 in visoka 13 metrov. Na vsaki podožni strani je zvezana po petih zaklopnih in zasteklenjenih prehodih s stranskimi dvoranami. Pri odprtih vratih tvorijo vse tri dvorane en sam, res ogromen prostor. Gledalca nehoti prevzame vtis, da je povečana dvorana pravzaprav kvadratičen in ne podolgovast prostor. Stranski dvorani sta s svojimi 21 metri dolžine in 6 metrov širine povsem lahko uporabni kot rezervni telovadnici, ali v slične svrhe. Celota vseh treh dvoran tvori skupnost, ki spominja na cerkevno notranjost s tremi ladjami, ki jih loči dvoje vrst stebrov.

Dvajset velikih, v dvorani do polovice vidnih stebrov daje osnovni ton celemu prostoru. Temu močnemu navpičnemu podvarku tvorijo protiutež vodoravni veni, ki opazujejo stene dvorane in pa horizontalni zidici zelo mirnih lož in galerijskih probov. Stebri nosijo na vrhu zrcalni obok z ravnim stropom. V trikotnih ošiljenih lunetah nad stebri so na podožnih stenah vdelana okna, ki dobivajo luč skozi strešne svetlobne odprtine. Vendar je ta zrcalni obok samo navidezen: v resnici ga nosijo oporniki strešne lesene konstrukcije, ki tvorijo s svojimi prečnimi tramovi tudi svodne kapice.

Na vsaki položni steni je po pet lož, ki so medsebojno čisto ločene in dostopne le iz stranskih prostorih kuluarjev in od teh ločene s steklenimi vrati. Nad vhodom je nekaj nižja, šest metrov široka galerija, na nasprotni strani pa balkon za godbo z dohodom. Iz levega zgornjega šetališča se odpira pokrit, na dveh slopih sloneč polkrožen balkon za glasbo. Na galerijo nad glavnim vhodom prideš po dvojnih stopnicah iz vestibula, mimo garderob in skozi manjšo štiriglatno dvorano s pendentivno kupolo. Iz te prijazne in lepo dimenzionirane slavnostne dvorane se odpira balkon nad odprtim stopniščem. Posebno ugoden pogled v močno dvorano se nudi gledalcu, ki se nahaja na galeriji.

Spodnji deli sten v glavni dvorani so obdani z lesenimi oboji, ki so pobarvani, enako kot vrata in oknice, s temno zeleno barvo. Vse ostalo, stene in svod, je zasukrat enostavno belo. Čim se zidovje temeljito izsuši, bo treba misliti na primerno poslikanje. Lunete nad galerijo in na nasprotni steni so zelo primerne za serijo alegoričnih ali dekorativnih stenskih slik. Enako bo treba tudi posamezne ostre profile, konzole in žlebiče označiti z barvo, ker se sedaj komaj opazajo vsled enotne beline zidovja. Posebno hvaležno polje za stenske slike nudi mala, svetla balkonska dvorana nad vestibulom, ki spada med najbolj posrečene prostore razsežnega poslopja.

Razsvetljava glavne dvorane je povsem zadostna. Dobiva jo deloma direktno skozi okna v desetih podstropnih lunetah, deloma pa preko sosednjih dvoran, ki so ločene le s steklenimi stenami od glavne. Umetna razsvetljava še ni izvršena, bo pa ves prostor bogato, naravnost razkošno razsvetljen s celim sistemom električnih svetilk. Od srede stropa bo na starih, vsakebi ležečih verigah visel glavni lesteneč, izvršen v obliki obroča, od katerega bodo visele na verižicah okrogle svetilke. Poleg glavnega bodo na stropu pritrjeni še štirje stranski lestenci in po stenah cela množina zidnih svetilk. Izdelane bodo iz medi. Tu bo treba paziti, da ne bo izdelava preveč filigranska, ker se sicer v velikem prostoru poizgube.

Kakor je komunikacija z dvorano zelo enostavna in lahka, tako je tudi vprašanje ogrevanja in zračenja dvorane rešeno prav povoljno. Poleg osrednje kurjave se bo glavna dvorana po modernih, preizkušenih načelih ogrevala potom dovajanja toplega zraka, ki bo prihajal iz okroglih odprtih površ stebrov, skozi katere ga potiska osrednja ogrejna naprava v pritličju. Razen tega so v stropu še navadne ventilacijske okrogle odprtine, ki se po potrebi lahko odpirajo. Spodaj pri tleh so pa spet nameščene odprtine v stebrih za odstranjevanje slabega, že izrabljenega zraka.

Dvorana je namenjena v prvi vrsti za vsakdanjo redno telovadbo in za javne na-

stope. Kako pa pridejo telovadci v dvorano in odkod? Tudi na to je mislil graditelj. Iz velike telovadnice vodijo v kotih štiri stopnišča v spodnje prostore, kjer so garderobe (ločene po spolu in starosti), kopalnice in stranišča. Na ta način je telovadcem omogočen neposreden dostop iz slačilnice na telovadišče, obenem pa doseženo, da med temi prostori ni razlike v temperaturi.

Spodnje nadstropje je zelo razsežno. Vsebuje v traktu ob škofovi ulici oblačilnico in vse stranske prostore za moški naraščaj, za člane in veliko dvorano, kjer se že postavlja moderno urejeno kopalnico. Tam bodo mizle in tople kadne kopelji in prhe, potem eventualno prostor za masažo in brivca. V nasprotnem traktu so enaki prostori za članice in ženske naraščaj, dalje lepe, prostorne sobe za vaditelje, za predavanja in sestanke in dr. V tem najspodnejšem nadstropju je cel labirint lepih zračnih in suhih ter zadostno svetlih prostorov, ki prav nič ne spominjajo na žalostna suterenska stanovanja, kakršna se vidijo tudi v Ljubljani. Glavno betonsko ploščo, ki tvori pod velike dvorane, podpira spodaj v sredini zid, dočim stebri segajo skozi gornjo dvorano prav do temeljev in tvorijo ogrode vse močnejše zgradbe. Vsi spodnji prostori so grajeni v taki visotini in tako udobno, kot zgornji.

V severnem delu poslopja so štiri privatna stanovanja in vrsta društvenih in odborovih sob, ki se po potrebi lahko stavijo v zvezo z ostalimi prostori. Kakor povedo je tudi tu poskrbljeno za zadostno število umivalnikov in stranišč. Posebno v pogledu higijene brezdvomno v Ljubljani ni stavbe, ki bi se s to mogla primerjati.

Sokolski dom na Taboru je največja sokolska zgradba v državi. Toda ne le po velikosti, še bolj prednjači po svoji vsesokoli modernosti in notranji vrednosti. Vse novodobne pridobitve so upoštevane. Glavni znak stavbe je prostornost, zračnost in jasna preglednost prostorov. Geslo je bilo: Mnogo luči! V higijenskem in varnostnem oziru se je storilo vse, kar je bilo mogoče. Pa tudi k umetnostni vrednosti, je dom zanimiv in svojevrsen. Povdarjen je karakter smotrenosti. Značaj betonske zgradbe je v glavnem ohranjen, posebno še v oblikah glavne dvorane. Vendar bo treba v svrhu, da se doseže jačji vtis zaključenega prostora, bele stene primerno pobarvati. Isti prostorski učinek je pri umetni razsvetljavi, ko steklena okna in vrata tvorijo s steno enoto, ugodnejši, nego podnevi. Danes so na stavbi še posamezni nedostatki, morda se v bodočnosti pojavijo še nekatere malenkosti, ki jih bo treba spraviti v sklad s potrebami in s celoto. Tako je n. pr. današnji oder v glavni dvorani deloma neorganičen. Vidi se, da v prvotnem načrtu tlo ni bilo mesta zanj, ali pa naj bi stal drugje, oziroma v drugačni obliki. Toda tudi v tem slučaju je trda nujnost preprečila svobodno voljo graditeljev. Saj bo ta oder moral služiti telovadnim nastopom, za gledališke predstave, zborovanja in kdo ve za kaj še vse. S primerno draperijo zaves ali sličnega se bo dala omiliti tudi ta neskladnost.

Vurnikov Sokolski dom na Taboru je pa tudi ena največjih stavb, kar se jih je po prevaru zgradilo v Ljubljani. Med njimi spada po svoji zunanosti nedvomno v prvo vrsto. Nekdaj zapuščen trg in vsa raztrgana in neobičajno pušča okolica je z njim izredno mnogo pridobila. Ko bodo sosednje parcele zaidane in se tudi mlado dreve na trgu razraste, bo vtis impozantnosti, ki ga vzbuja slikovita in originalna stavba, postal še močnejši. S tem domom je ves šentpeterski okraj, obenem pa vsa Ljubljana pridobila lepo arhitektonsko delo, ki bo po svoji zanimivosti in skladnosti pomenilo v zgodovini mlade slovenske stavbinske umetnosti znamenit dogodek in dalo marsikatero pobudo kasnejšim.

Telovadni prostori v Sokolskem domu na Taboru

Telovadnica, ki je namenjena predvsem telesno - duševno vzgojnemu namenu, odgovarja vsem zdravstvenim in higijenskim predpisom, ter služi telesnemu gibanju in napredku našega članstva. Telovadni prostori sestojijo iz velike dvorane in dveh stranskih telovadnic, ki so ob velikih nastopih združljive v prostorno areno, katere je po velikosti v slovanskem svetu prva za Tyrševim domom v Pragi.

Velika dvorana se bo uporabljala predvsem za proste skoke, preskoke čez orodje ter za skupne vaje, pri katerih lahko v prostem razstopu nastopa 120 telovadcev. V sredini telovadnice je drog, dvije krogov ob stebriščih in 9 m dolga plezalna vrva. Na odru je postavljena moderna konstrukcija, ki bo služila za nastope pri telovadnih akademijah in za simultano vežbanje vaj. Na tej konstrukciji se da namestiti 3 droge, 3 kroge, 3 ribiste, lestve in jambor v železni ravnini, poleg tega še bočno 1 drog in eni krog. V stranskih dvoranah je poleg tega nameščeno kompletno stalno orodje, in sicer tako, da moreta istočasno vežbati dva oddelka.

Vsaka telovadnica je opremljena s sledenim orodjem: Plezala (palice, vrvi), lestve, drog, krogi, koza, konj, bradlja, ribistol, švedske klopi, gredi, bom in vse ročno orodje. Poleg orodja, ki ga uporabljamo v sokolskem telovadnem sistemu, je še razno švedsko orodje, katerega bodo uporabljali predvsem starejši bratje in sestre ter mladina.

Namestitev in razvrstitev orodja je ugodno rešena in bo gotovo to najzornostna telovadnica na sokolskem jugu pod okriljem Jugoslovenskega Sokolskega Saveza.

V suterenu so telovadne garderobe, in sicer v severnem traktu za vse ženske oddelke in v južnem delu stavbe za moške oddelke. Vsega skupaj je 6 garderob, in sicer: 2 za moške in ženske deca, 2 za moške in ženske naraščaj ter za člane in članice. Poleg garderob so kopalnice ter ima vsak oddelk direkten dohod iz garderobe v kopalnice.

Na narodni praznik 1. decembra zvečer

Ljubljana Maribor

HOTEL UNION NARODNO GLEDALIŠČE

DVA VELIKA KONCERTA

na korist novinarskega penzijskega fonda

Iz garderob so 4 direktna stopnišča v telovadnico, tako, da je zavarovana proti vsaki prašini in je dostop v telovadnico samo v pravilno predpisani telovadni obleki.

Po slavnostni telovadni in koncertni akademiji se preselijo vsi oddelki iz dose danjih dveh telovadnic v lastni dom, kar bo vse telovadeče članstvo s posebnim zadovoljstvom pozdravilo ter je pričakovati novega razmaha v Sokolu I. in je želeli, da iz tega vzgojnega hrama izidejo najboljši narodni delavci in Sokoli.

Za zgradbo Sokolskega doma na Taboru so darovali v zadnjih mesecih: Rudolf Saksida 50 Din, neimenovana mesarica v Šent Petru 1000 Din, neimenovani veletrgovci na Poljanah 1000 Din, Josip Turk, zbirka med prijatelji 400 Din, Josip Turk, svoj nonorar od mestne občine 2000 Din, neimenovani dobrotniki Tabora 50.000 Din, napreden rodoljub iz Žirov 1000 Din, Franc Zupan 100 Din, neimenovani naprednjak iz Štepanje vasi 2500 Din, neimenovani tovarnar iz Poljan 5000 Din, napredni ljubljanski restavratore 5000 Din, Miha Anžič, mesar, Dobrunje 200 Din, zaveden trgovec v Šentpeterskem koncu 1000 Din, neimenovani dobrotniki 8950 Din, Polde Zupančič 1000 Din, zbirka prijateljev Tabora v gostilni Činloke 300 Din, I. Sitar 200 Din, neimenovana zavarovalnica 4000 Din, neimenovani mešarski mojstri v Šentpeterskem okraju 1000 Din, I. Krašković 200 Din, Matej Hedžet 500 Din, Joško Peršič 60 Din, Planinc 20 Din, Bačner 100 Din, Janko Drol 100 Din, Pogačnik 300 Din, Emil More 1000 Din, profesor Zmleček 50 Din, Ernest Černe 100 Din.

Naj plemenitiji darovalci našdejo še obilo posnemačev, da se zamore Sokolski dom čimpreje popolnoma dograditi.

Pokrajinski zlet v Ljubljani leta 1927.

Leta 1927. bo velika sokolska telovadnica na Taboru popolnoma dokončana. Na Vidovdan prihodnjega leta se bo vrata krasnega Sokolskega doma odprla na stečaj celokupnemu Sokolstvu, v prvi vrsti pa seveda agilnemu Sokolu I. Vsa napredna javnost bo gotovo z velikim veseljem pa tudi s popolnim zadovoljenjem pozdravila novo, močnejšo stavbo naprednosti in demokracije tam na vzhodni strani Ljubljane. Vsaj zanj niso bile nobene žrtve dovolj velike, noben napor dovolj izdaten — saj brezobzirnost nasprotnikov Tabora ni poznala nikakih mej; zato bo dan otvoritve veliki dan naše radosti vseh onih, ki čutijo s Sokolstvom.

Jugoslovensko Sokolstvo se dobro zave da pomena taborske telovadnice za celokupno organizacijo, osobito pa za ljubljanske sokolske župo in društva. Zato smo popolnoma pripravljeni, da bo z veseljem pozdravilo in odobrilo predloge svojega starešinstva in tehniškega odbora, da naj se v proslavo otvoritve največjega jugoslovenskega Sokolskega doma vrši v Ljubljani pokrajinski sokolski zlet na Vidovdan. Na tem zletu bi sodelovale poleg domače ljubljanske župe vse sosednje korporativne, ostale pa po možnih deputacijah. Vse tehnične in gospodarske priprave, ki naj služijo sedaj v prvi vrsti utemeljitvi predloga, so v polnem teku in če jih odobri zbor župnih načelnikov in savezni odbor in skupščina, se nam obeta drugo leto v Ljubljani krasen pokrajinski zlet Jugoslovenskega Sokolskega Saveza. Po vrstnem redu bi bil to peti tak zlet. Prvi je bil l. 1920. v Mariboru, drugi 1921. v Osijeku, tretji in četrti leta 1924. v Sarajevu, oziroma Zagrebu. Veselokrat je sodelovalo od 6 do 8 sokolskih žup korporativno, kar naj se tudi v tem slučaju zgodi. V poštev prihajajo župe: gorenjska, ljubljanska, celjska, mariborska, dolnjska, reška in zagrebška.

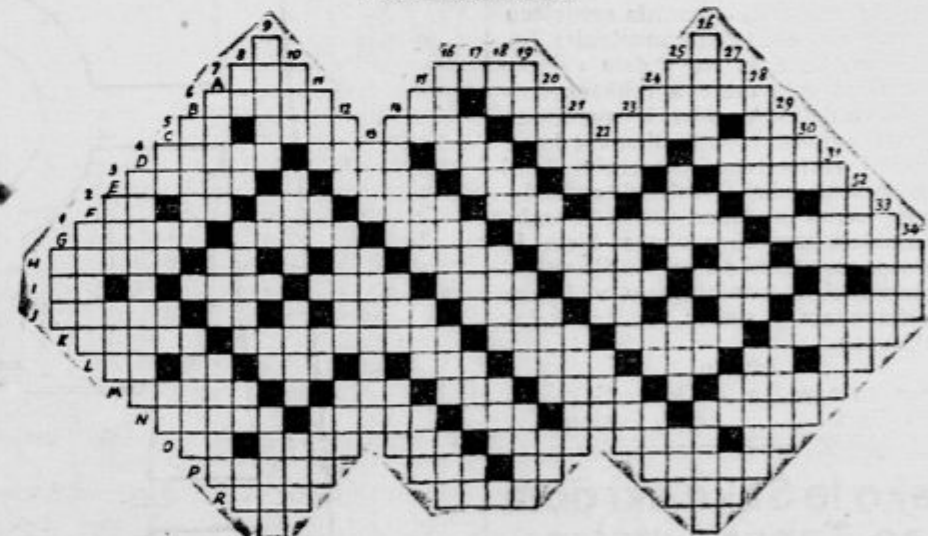
V kolikor smo poučeni, bi bile združene s proslavo otvoritve Tabora poleg javne telovadbe tudi prvenstvene tekme naših najboljših sokolskih vrst, dalje izpredel po Ljubljani, večerna slavnostna scena itd. V svrhu sestave programa in vodstva vseh priprav se je ustanovil zletni odbor, ki pokazuje v svoji sestavi krepko podprtano solidarnost vseh ljubljanskih sokolskih društev, župe in Saveza. Na sestankih, ki so se dosedaj vršili, se je pokazala volja vsega našega domačega Sokolstva, da hoče ob slavnostnih dnevih pokazati svojo manifestativno silo, svojo energijo in uspehe svojega dela. Pokrajinski zlet naj združi v Ljubljani vse telovadce in telovadke ter naraščaj višje omejenih žup. Naša sokolska mladina, naraščaj, odrasli telovadeči, vse panoge sokolskega dela, vsi prijatelji Sokolstva hočejo ob zletu pokazati, da naše organizacije niso fraza, temveč delo, kakor je to v največji meri pokazalo društvo, ki si je postavilo klub vsakovrstnim skoraj nepremostljivim zaprekam tako krasno stavbo, kot je sokolski Tabor.

Celokupna napredna javnost bo gotovo z velikim veseljem pozdravila misel pokrajinskega sokolskega zleta v Ljubljani, ki od l. 1922. pravzaprav ni imela večje sokolske prireditve. Tako velika slavnost prinese vedno svežega duha v napredne vrste, ojači delovanje naših članov, ima poleg tega tudi velik propagandni pomen in je tudi dokaz, da ob mejli, preko katere živi toliko tisočev bratov in sester, ni ponehala vroča ljubezen svobodnih rojakov do njih, pa tudi volja do njihove osvoboditve.

Bodi nam pozdravljen peti pokrajinski zlet v Ljubljani!

—r.

Križanka

Pomen besed.

vodoravno: A. domača potrebščina; del hiše; reka na Poljskem; B. del strehe; ploščasta mera; plač; izraz pri kvantitativu; C. okrašava za glej; nevolje; vstran; produkt gorenja; osebni zaimek; pesnitev; D. plica; malik; vonj; orel; nogometna, bivši Hajdukovec; E. vonj; pristančič v Rdečem morju; obžalovanje; pregovor; pritrdilnica; F. vas pri Ljubljani; predlog; šahovski izraz; bog ljubljani; migljaj; predlog; pomožni glagol; pesnitev; G. mokrota; angleška dinastija; država kot fizična oseba; slaven filmski igralec; hraber človek; H. prvovrstna kvaliteta; samo; in; eksotično drevo; hrana; črka grške abecede; ameriški dostojanstvenik; I. nota ital. skale; rimski cesar (lat.); ital. vino; prestolnica evropske države; reka v Rusiji; moderno zabavišče; po-možni glagol; J. nenormalno duševno stanje; pritrdilnica; mesto v Rumuniji; loterij-ski izraz; črka naše abecede; dvojni vokal; eno največjih mest sveta; K. možko krstno ime (nem.); mešan laškega mesta; Verdijeva opera; turistično orodje; boljša soba; L. pomožni glagol; pesnitev; čudodelen krog; skupnost ljudi; poljski pridelek; azijska valuta; črka naše abecede; vzklík; M. blaznik; pomožni glagol; pritrdilnica; vodne živali; zastavljena oseba; N. grško podzemlje; strašilo za grešne duše; kmečko orodje; vzgojevališče; možko krstno ime; O. predlog; grško božanstvo; slovenski sklada-telj; veznik; maščoba; slovnična okrašava; P. plica; možko krstno ime; osebni zaimek; žila; R. predlog; bedna ženska; dolina.

navpično: 1. latinski predlog; 2. dnevnik v prestolnici; 3. ali (sh.); umet-

nost (lat.); 4. vodja Grkov pred Trojo; 5. svojeročno (okr.); osebni zaimek; starorim-ski novce; vzklík; 6. prepadenost; primor-ska kapljica; 7. del žita; agregacijsko stanje vode; del koleasa; 8. latinska kratica za mno-žino; črka naše abecede; kakor 6. druga be-seda; nota; latinska vprašalnica; 9. polfa-brikat iz lanu; osebni zaimek; zemljiška me-ra; judovski nedelja; 10. tema (dialektič-no); up; grška pokrajina; ruska utezna eno-ta; 11. možko krstno ime; kazalni zaimek; del koleasa; predlog; 12. žensko krstno ime; oblika glagola vrisati; poslanec; 13. pesni-tev; neskončno majhen časovni del; 14. sku-pina ljudi; staroslovenska črka; kovina; 15. zemljiška mera; Ibsenova drama; darilo; zver; 16. kraj ob reki; sinonim za plug; bla-zen; izvor; 17. roparica; pedavina; pada-vina; plemiški prilastek; 18. vzklík; gorov-je na Balkanu (antični naziv); atribut uni-verze (lat.); bee; 19. pomenben dan; bar-va; gora na meji Jugoslavije; oboljša; go-spa; 20. začimba; log; torišče gledaliških umetnikov; pomožni glagol; 21. pokol; ne-maren; pariški nepridiprav; 22. zelo lep; veznik; 23. odmev; plačilno sredstvo; ilovi-va; 24. dovtip (srbsko); naslovna kratice; vzklík; mesto v Trentinu; 25. brez družbe; razpelo; ponovno; medikament; 26. mašniško oblačilo; veznik; veznik; strahovlada; 27. predlog; oziroma (okr.); ozvežice; oseb-ni zaimek; datumka kratice; 28. časovni pristop; osebni zaimek; tropično drevo; 29. gorovje na klasičnih tleh; element; 30. ni-kalnica; mršes; veznik; števnik; 31. pri-mek; Jugoslovijskega nogometnika; 32. dvo-lica; noj; 33. medikament; 34. mesto v Se-vernji Afriki.

Kraljestvo mode

Zimski cvetovi

Kar si moremo misliti najlepšega cvetja, ga letošnja moda poklanja damskemu svetu. Velik cvet, prijeten ob ramenu na kožu-hovinat ovrtnik učinkuje do srca prijazno. Nosijo se izredno veliki cvetovi, rože na-geljni, orhideje. Za ulico ponajveč rdeč cvet, za družabno toaletno v skladni barvi.

Ko sem študirala poročila, ki govorijo o množini in lepoti modnega cvetja, so mi v sobo udarjali glasovi iz množice demon-strantov, ki je vzklikala »doli z Italijo!«. Pričele so se mi nízati misli. Naše ogorče-nje nad italijanskim postopanjem je upravičeno. Bo pa li tako tudi trajno, kakor je veliko? Mar se ne bo ogorčenje zmanjšalo n. pr. za prigrize laškega peska ob morju in za krožnik letoviške meneštre? Za par metrov cenene svilne, za par dinarjev cenejših čevljev, za par vinarjev cenejšo krava-to, za par nogavic ali pa za nekaj cenene komode ljubezni? ... Kdo ve, ali ne bodo naši ljudje slejkoprej zopet hodili preko gr-nice in preko narodne zavednosti. Ako bo temu tako, potem so bile demonstracije samo nepotreben teater. Ako se nismo doslej, se moramo v naprej zavedati, da za to, kar so nam Italijani ugrabili ter poni-žujejo in uničujejo naš narod, ne bomo iz-dajali denarja, Judeževih grošev.

Nemci so z vso svojo temeljitostjo vztraj-ni v bojkotu. Bodimo takšni tudi mi, saj imamo neprimerno več razlogov k temu!

Privoščimo trgovcu — domačinu tiste di-narje zaslužka, da tako okrepimo lastno no-tranost. Dolžnost trgovca pa naj bo, da si ne bo nabavljala italijanske robe. Francozi imajo lepšo svilno od italijanske. Tudi cen-e svile imajo dovoli. Bombaževino in vol-neno manufakturo imajo Čehi in Angleži. Čevljev pa itak imamo doma dovoli.

Zavedajmo se v bodoče, da je odličnejše nositi izboljšana stara oblačila, kakor ita-lijansko svilenino. Za trajno vzdrževanje tozadevne narodne zavesti vobče in med našim ženstvom še prav posebej, bi pa morda poskrbela Jugoslovenska Matica na naslednji način:

Ker moda zahteva cvetja, si bo brez dvo-ma vsaka dama pripela cvet. Jugosloven-ska Matica naj bi nemudoma založila pre-proste simbolične iglice, s katerimi si bo naše žensstvo pripenjalo modne cvetove in s tem zavest narodnega ponosa in osvete. Ne dvomim, da bo vsaka dama takoj po nabavi cveta dodala tudi par dinarjev za iglico. Prav lepo bi pač bilo, ako bi tudi vsi narodno zavedni možje in fantje kava-lirsko podarili svojim ženam, nevestam, de-kletom, ako že ne obojega (cvet in iglo) pa vsaj iglico, recimo »rapalsko pripenjačko«, ki jim bo potom svilenega cveta pripenjala narodno zavednost in jih branila svilenih italijanskih izkušnjav. Marija Sarčeva

Modni drobci

Tisoč podrobnosti izpopolnjuje sliko mo-de. So stvari, ki so za opremo moderne da-me neobhodno potrebne. Primeroma lahko lepa večerna toaletna izgubi vso svojo velja-vo radi nepravga čevljička. A istotako lahko dopoldanski model trpi radi nepri-mernega pokrivala. K dnevnemu oblačilu so vedno potrebne nekatere modne stvari, ki obleko izpopolnjujejo in lepšajo. Naj ome-rimo: mal krznen obrobeč, ljubka roža na ovrtniku, vsakdanji dežnik, primerno velika usnjena torbica, čvrsti, a vendar elegantni čevlji itd. Se več podrobnosti pa je potrebnih k dopoldanski obleki: lepa cvetka, ki ima popoldanski značaj ter je izgotovljena iz fi-nega svilenega materiala (dočim je dopol-dansko cvetje lahko iz usnja, gumija, volne ali sličnega materiala) nadalje popoldanska torbica iz usnja ali svile, rokavice, ki so v barvi skladne z obleko, elegantni popoldan-ski čevljički, klobuk iz velurja, ki je okra-šen s trakom ali z iglo iz imitiranih bise-rov ...

Največ pa zahteva večerna toaletna, kar je pač jasno, ker se hoče vsaka dama čim ol-

lšneje uveljaviti v družbi, gledališču ali jav-nem lokalu in zatorej skuša učinek svoje obleke povečati s primernimi podrobnostmi. Za malo gledališko obleko je letos posebno važna roža iz finega svilenega baržuna ter trak iz moiréja, ki se veže okoli pasu. Po-sebna važnost je tudi posvečena ročni tor-bici. Nadalje je priljubljen ogrinjaj z dolgi-mi franžami, izgotovljen iz gladke svile ali ročno poslikanega materiala odnosno z bo-gato vezeno okrašenega kineskega krep. Tako ogrinjalo se da dobro uporabiti tudi za plesne dvorane, kjer služi dami namesto vsakega drugega ogrtača. Za velike večerne prireditve je potrebna tudi pahlačka. Veliki modeli, ki jih je bilo videti več sezon, izgi-njajo; formati pahlačk so letos majhni in ne-koliko spominjajo na nekdanje tipe ter so kombinirani z želgovino ali slonovo kostjo. Večerni plesni čevlji so iz lamčja, brokata ali moiréja ter se docela skladajo s toaletno. Moderna barva nogavice je, kakor doslej, medla, predvzeta.

Na naši sliki levo zgoraj je videti pahla-čo iz novejega ali petelinjega peresa, mon-

Pariški jesenski plašči

tirano z želgovino, dočim skica 5 predočuje, da so velike pahlače iz novejih peres črtane iz mode. Značilno je dejstvo, da nova pahla-ča v barvi kontrastira z večerno obleko in se k beli toaleti nosijo heliotropne, k pred-vastim oblekam pa zelene pahlače. Skica 2. predstavlja moderni visoki klobuk iz velur-ja, ki je prikladen za vse priložnosti, iz-vzemši večer, ker se k velikim toaletam klo-buki vobče ne nosijo. Skica 3: elegantna roč-na torbica brez držaja iz olivnobarvnega rja-vega ali vinskoročnega usnja je važna za do-poldansko obleko, dočim skica 4. predočuje podolgasto modno torbico s fino iglasto sli-karijo ali ročno vezeno; ta je primerna za

večer. Skica 7. kaže, da je cvetka na krzne-nem ovrtniku zimskega plašča zelo učinko-vita, tem bolj, ker je klobuk neokrašen, do-čim cvetka vedno poživlja živahnost. Skici 8. in 9.: dopoldanski klobuk za štrpalec in sportne svrhe iz rjavega usnja ter popoldan-ski čevlji iz sivga semiša, kombiniranega s kačjo ali kuščarjevo kožo. Skica 10.: dež-nik iz škotske vzorčaste svile z beige barvno ali golobje sivo osnovo ter z zakrivljenim ročajem iz bambusa je letošnji tip, ki bo na-domestil črni dežnik. Model 11. končno predstavlja moderno franžasto ogrinjalo, ki je, kakor rečeno, vrlo elegantna popolnitev večerne toalete.

Dvobarvne kombinacije

Mamice, ki jim Miklavž dela skrbi

naj pošljejo Miklavža v na cene še družinsko oblačilnico M. BAN na Resljevi cesti. najkoristnejših daril — oblačil si bo lahko na-bral po povsod priznanih nizkih cenah.

Kako naj se oblačim?

Slabo oblečena, pravi umetnica Griffithova, je vsaka žena, ki s svojo nošo v oč boče. Obleka se mora tako prilagati telesu, da učinkuje eleganca povsem naravno in da si osebe ne moreš misliti drugače opravljene. »Smernice« dajati, se mi zdi skoro nemogoče. Vsaka žena mora sama vedeti, kaj ji najboljše pristoji. Vendar pa poudarjam, da bodi oprema kar se da pre-prosta. Moj ponos je v tem, da si dam vso garderobo izdelati po svojih osebnih po-datkih. Glede kratkega ali dolgega krila izjavljam, da sem navzlic vsem modnim zapovedim proti dolgi suknji. Ženske nimamo povoda, da bi skrivale svoja meča. Jedro problema tiči v zahtevi, naj moda ne bo »muhasta«, marveč pametna: služi naj praktičnim in estetskim načelom.

Tigrovina in tigrasti klobučki

Z ravne štrpalec kožuhe in kratke krz-nene jopice, ki služijo sportu in dnevni nošnji, je letos zelo priljubljena tigrovina. Ker so ti komadi vzorčno zelo živahni, se išče enostavnejša forma potom ravne li-nije, ki se pri takih krznenih modelih ved-no dobro uveljavlja. K tem kožuhom in jopicam pristaja klobuk iz velurja ali pa fil-cast »tigrasti« klobuček z barvami leopa-rda. Podloženi pa so taki modeli vedno le enobarvno (da ne bi učinkovali preveč kričeče).

Za sport

Je letoš posebno priljubljena tudi usnjena jopica. Na zunaj je v svojem sportnem kroju brez efekta, zato pa mora notranjost imeti apatno noto. Za podlogo služi duve-tin ali kasha, lahko pa tudi kožuovina (wutrija, nutritte, biberette, ki imajo sport-ni značaj). Lahko pa se poslužiti tudi ti-grastega gazelinkega krzna. Šigar efektnost predočuje skica. Ovrtnik in manšeti so negazirani, pač pa je podloga vidna na re-verjih.

Spominjajte se nesrečnih poplavlencev!

Damam za Božič in Miklavža najlepše darilo

CREME MOUSON

Pri Slovencih v nebesih

Primajal sem se pred nebeška vrata na precej redkem oblaku in sem se močno prestrašil: da bi pa zdajle sko-zenj padel, ko so mi nebesa tik pred nosom, bi bilo pa res preneumno. Zato potegnem urno za hišni zvonec, kakor se spodobi, in glej, pri tej priči ti začne odmevati po vesoljni nebeški palači, da mi je kar brnelo po ušesih. Kaj pa, če so nebesa prazna, si mislim, saj to bi v teli sleparskih časih ne bilo posebno čudno. Kar se prikaže na liniji ob vratih mlad angelček, tako negoden, da se je moral na prste vzdigniti, če me je hotel videti.

»Kje pa so sv. Peter?« vprašam. »Za vsakega bo že hodil sv. Peter! Sploh ga pa točasno jaz nadomeščam,« mi odgovori odločno.

Na, zdaj se ga pa naglej, angel je, pa ima tak jezik, si mislim, ne rečem pa nič, zakaj kdo bi se prerokal z angeli, posebno če stoji še zunaj nebeških vrat. Pomolim mu tedaj vse potne listine, predvsem spričevalo o cepljenih kozah, ki je neki še svetnikom njega dni de-lalo tolikanj pregeljav, in potrdilo o plačanih davkih, ki ima v teh časih na svetu preimenitno veljavo in ki je tudi nebeškega kontrolorja mnogo bolj za-nimalo kot oni kozji dokument.

Angelček je vse natančno pregledal in tudi mene ostro premeril od pete do

glave: očitno je bilo, da imajo na tem kraju slabe skušnje z umrlimi in dokaj opravka z goljuji, ki bi se radi vtihota-pili v nebeško veselje.

Nato mi reče: »Za menoj, duša, v Gospodu za-spala!«

»Duša« mi je bila prav všeč, živega so me tam doli pitali s precej drugač-nimi priimki, si mislim in jo mahnem za krilaticem. Tisti hip so se zaprle za ma-no nebeške duri same od sebe, da sem komaj opazil. Glej jih, kljukce, si ni-slim, ko štokrljam nerodno za malčkoro, to imajo pa res modro urejeno, zakaj takih-le vrat pa res ne kaže odprtih pu-sčati, posebno dandanes ne.

Tako jo mahava po nekem dolgem hodniku, čigar konec je bil silno raz-svetljen. Velika luč je žarela tam v vijoličastih barvah, vse mnogo lepše kot pri franciškanskih šmarnicah. Okrog luči sem videl neke starce z dolgiimi bradami in v raševini. Rad bi vprašal svojega spremljevalca, kdo da so ti možje, a glej, dva angela s pal-mami v rokah me primeta pod pazduho in tisti mah sem bil v stranskem hod-niku, ki je bil prav skopo razsvetljen. Onega malega angelčka pa nikjer! Ti mušica ti, si mislim, te že zlasam nazaj gredé, ne rečem pa nič, zakaj kdo vé, nimajo li kje v tleh kake skrivne luknje, da me pahnejo na zemljo. Ko tako pre-mišljujem, me oddasta moja spremlje-valca četrtemu angelu in mu nekaj za-

šepetata. Kaj jim je treba šepetati, saj smo v nebesih? Kar jezik me je srbel, a sem molčal kakor pri spovedi.

Tako me dobi pod oblast četrtri angel, bled dolgin v gorenjskem platnu in dolgi las, tako da sem ga obsodil na prvi pogled za organista. Rad bi ga vprašal za to in ono, toda ni se mi zdelo preveč pametno, da bi tiščal v nebe-ščana, če noče sam dati človeku dobre besede. Tako stopicava mimo ogromnih vrat in mogočnih portalov. Nad vsakim je stal velik napis naroda, ki je nebe-ščanil onkraj vrat. No, veste kaj, si mislim, tale nebeška zveza narodov je pa precej podobna oni na zemlji: narodi so ločeni med seboj z visokimi ste-nami, da se ne zlasajo.

Nad najvišjimi in najlepšimi vrati je blestel napis »Italijani!«. Zaškrpal sem z zobmi, nato pa sem si mislil: »Prav nič čuda, ko imajo papeže na svoj strani.« Potem so se vrstili: Američani, Angleži, Španci, Francozi in Nemci. Zdaj je zmanjkalo Evrope. Nato sem opazil Afriko, Avstralijo in Azijo, od po-slednje neke narodiče južovzhodne Ru-sije, ki jih še poznal nisem, da mi ni šal angel razumeti.

Prav na koncu nebes, skoraj na ne-beškem dvorišču, sem našel Čeha, Po-ljake, Ruse in druge Slovane. Med na-pisi »Slovaki« in »Gigani« sem opazil napis, ki je krmežljivo pomežikoval v nebeško glorio: »Slovenci«.

»To je sleparija,« zavpijem ogorčeno. »Ko pridem dol, bom že skofu povedal.« Razumela boš, duša,« mi pravi angel in položi desnico na mojo ramo tako odločno, da sem umolknil. Zdaj se je videlo, da sem imel prav, ko sem rekel, da angelu ni nič kaj zaupati, kajti nje-gova roka je imela moč, ki je nikoli ne bi pričakoval od takega suha.

Ko to razmišljujem, me angel na lah-no potisne skozi slovenska vrata: nizka so bila ta naša nebesca, ampak prav udobna. Videlo se jim je, da so jih naši ljudje primolili, ne z ošabnostjo, ampak po svojih skromnih močeh. Niso jih od ljubega Boga izsilili kakor recimo Lahi ali drugi diplomatsko-goljujni narodi. No, glejte si, saj je ta angel prav po-šten človek, si mislim, in krivico sem mu delal prej, prav po nepotrebnem.

Angel je tisti hip stopil na sredo, vsi so vstali in on jim je intoniral počasi: »Haahalehehuhuaa!«

Vsi so jo urezali za njim, nakar je izginil.

Zdaj sem imel že toliko korajže, da sem si ogledal naše ljudi.

V celicah spredaj sem videl muštar-carje iz protestantske dobe. Spoznal sem Dalmatina in Trubarja, ki je odloč-no držal pest na bibliji in se ni dosti menil za Hrena, ki je sedel poleg njega in mu je nekaj dopovedoval.

V prihodnjem oddelku sem našel Vodnika in Pohlina, ki sta se tudi pre-rekala o nekem »besedišču« ali kaj. To-

da nisem se utegnil obirati dalje pri teli gosposdih, kajti mene je zanimal oddlek v sredini, kjer sem videl same znane obraze. Bila je to prava slovenska krč-ma, nizka, zakajena, harmonika je vre-ščala nekje v kotu in vinski duh je pla-val nad glavami.

Tam so sedeli okrog velikanske ni-ze: Prešeren in Čop, Tavčar in Krek, Gregorčič in Aškerc, Kette, Murn in Cankar, Jenko, Endlihar in mnogi, pre-mnogi naših najmlajših.

Vsi so imeli resne obraze, pri Pre-šernu in Cankarju sem natančno raz-ločil celo solze. Krek in Gregorčič sta kazala na neke obrise na mizi: videl sem, da je bil to zemljevid današnje Slovenije...

Groza me je bila, ko sem gledal njili lica: žalost, izgubljena vera in obup je bil na njih. Od bridkosti se jim nisem upal več pogledati v oči.

Tedaj me vprašajo:

»Ali je to sploh mogoče?«

»Res je...« odgovorim in sram me je bilo.

»Zdaj pa povej, kaj delajo naši ljudje, ali še mislijo na združitev? Kaj delajo skupine in posamezniki za to, da se ves narod spravi med seboj in osvobodi podjarmljene brate?«

Vroče mi je postalo, nisem vedel, kaj bi odgovoril in od sramu in gneva sem se — zbudil.

Kulturni pregled

Gledališki repertoarji

Ljubljanska drama
Začetek ob 20 uri zvečer.
Nedelja, 21. ob 15: »Skopuha«. Izv.
Ponedeljek, 22.: »apto«.
Torek, 23.: »Slaba vest«. E.
Sreda, 24.: »Boubouroche« — Stalni gost.
Premijeri. E.
Četrtek, 25.: »Macbeth«. A.
Petek, 26.: »Zaprto«.
Sobota, 27.: »Kovarstvo in ljubezen«. Premijera. Izv.

Ljubljanska opera.
Začetek ob pol 20 uri zvečer.
Nedelja, 21. ob 15: »Tannhäuser«. Ljudska predstava pri znižanih cenah. Izv. Ob 20: »Terezina«. Opereta. Izv.
Ponedeljek, 22.: »Zaprto«.
Torek, 23.: »Brivce sevski«. A.
Sreda, 24.: »Zaprto«.
Četrtek, 25.: »Figarova svatba«. D.
Petek, 26.: »Mrtve oči«. B.

Mariborsko gledališče.
Nedelja, 21. ob 15: »Veronika Deseniška«. Znižane cene. Ob 20: »Lepa Helena«. Premijera.
Ponedeljek, 22. novembra: »Zaprto«.
Torek, 23. novembra: Ob 20: »Bajka o volku«. Red C. Zadnjič v sezoni.

Celjsko gledališče.
Torek, 23.: »Periferija«. Začetek ob 20.
Šentlakovski gledališki oder
Nedelja, 21.: »Hlapci«. Gostovanje na Viču. Ob 20

Premijere v ljubljanskem Narodnem gledališču. Tekoči teden so v ljubljanskem Narodnem gledališču tri premijere, in sicer v sredo v drami Courtelinove francoske komedije »Boubouroche«, dvodejanka, in »Stalni gost«, enodejanka. V soboto pa je premijera klasične Schillerjeve igre »Kovarstvo in ljubezen«. Francoske komedije režira g. Pujel, »Kovarstvo in ljubezen« pa g. Skrbina. V operi pa bo v nedeljo premijera velike opere »Zidinja«.

Opazujemo na današnji popoldanski predstavi v drami in operi. Drama igra vezavabnega Molierjevega »Skopuha«, v operi pa se poje velika Wagnerjeva opera »Tannhäuser«. Začetek obeh predstav ob 3. popoldne. Zvečer ob 8. pa se uprizori v operi Straussova opereta »Terezina«. Vse tri predstave so izven. Za »Tannhäuserja« velja znižane cene.

Šentlakovski gostujejo danes, v nedeljo ob 8. zvečer v Sokolskem domu na Viču s Cankarjevo petdejansko dramo »Hlapci«.

Premijera »Lepa Helena« na mariborskem oderu je v nedeljo 21. t. m. Duhovita Offenbachova glasila je prepletena z izredno komičnimi prizori, ki parodirajo staro-grške razmere, njih moralo in mitologijo, njih kralje in junake ter prebrisano njihovih svecnikov. Umetniško vrednost te klasične opere dokazuje pač najbolj okolnost, da je danes repertoarna opera mnogih velikih gledališč in da jo je vzel celo Reinhardt in Hudožestveni teater v Moskvi na svoj repertoar in žel z njo velike uspehe.

Nedelja v mariborskem gledališču. V nedeljo popoldne ob 3. se uprizori Otton Zupancičeva tragedija »Veronika Deseniška«. Nudi se tudi okoliščina izredna prilika, da poselijo to predstavo posebno, ker imajo oni iz daljših krajev ugodne zveze z vlakom. Ob 8. uri zvečer pa se uprizori duhovita Offenbachova opereta »Lepa Helena«, ki je dosegla na vseh svetovnih odrih največji uspeh.

Gostovanje članov ljubljanske drame v Mariboru. Prihodnji teden gostujejo odlični ljubljanski igralci: ga. Wintrowa ter gg. Rogoz in Šest v Wildgansovi »Ljubezni«, na kar opazujemo že danes.

Mladinska glasbena predavanja. Glasbena Matica v Ljubljani priredi tekom letošnje zime več glasbenih predavanj za mladino, kakor so se vršila zadnja tri zaporedna leta. Vodstvo teh mladinskih predavanj je poverjeno dosedanjemu voditelju prof. Karlu Jerajcu. V načrtu so predavanja: Zgodovina vojaških godb in ustroj lesenih in medenih instrumentov. Predavanje je združeno s koncertom celotne godbe Dravske divizijske oblasti pod vodstvom g. dr. Josipa Čerina. Drugo predavanje nosi naslov »Ruska pesem«. Spored izvajajo operni pevci g. Pavel Holodkov. Tretje predavanje bo atrakcija prav posebne vrste. V Ljubljani nastopi namreč prvotni narodni pevec »Guslar«, ki bo zapel pesmi iz srbske in jugoslovenske zgodovine. To bo prva prireditelj v Ljubljani, na kateri bo nastopil »Guslar« s svojimi »guslami«. Dalje so mišljena predavanja o bolgarski in češki glasbi, predavanja o Beethovnu, ki bo združeno s skiptičnimi slikami, na sklepnem predavanju pa nastopi mladinski zbor in mladinski orkester Glasbene Matice v posebni

Pri Tagoreju

Slepo ulico Dwarakanath Tagore-Lane v Kalkuti zapirajo tri mogočne, rdeče pobarvane palače. To je dom Tagorejev, odlični in imovite bengalski obitelji, kadar pride v mesto. Tu sem se zgledni tudi jaz. Oddel sem vizitko s pismom na Tagorejev naslov in stopil v palačo, kjer stanujeta pesnikova nečaka, Abanindranath in Gaganendranath Tagore. Našel sem ju v ateleju.

Abanindranath Tagore je najodličnejši slikar sodobne Indije. Resen po značaju, visok po postavi je lep mož v zrelih letih. Njegova slikarja se nastanja na volinske freske v Ajanti ter na perzijske minijature. Starejši, gibljivi, živahnejši in šaljivi Gaganendranath pa je očividno prevzel Picassovo poslanstvo: na stenah sem videl kubične slike, med njimi tudi take, ki so jih pred kratkim poslali iz Weimara, kjer so bile na razstavi.

Tagore je prejel moje pismo in mi je sporočil, da pričakuje mojega obiska. Bliži časi se je mudil v Bengalijski tudi Musolinijev odposlanec, fašistijski profesor iz Rima, ki je pripeljal za Tagorejevo knjižnico cel železniški voz italijanskih knjig v Santiniketan.

Posešli smo okoli mize. Pesnik je začel govoriti, sprva tiho in utrujeno. Poznalo se mu je, da je šele nedavno prestopil bolezen (vnetje v ušesu in srčno slabost). Razpravljaj je zlogoma. Ker pa so postala razpravljanja, o katerih se je debatiralo, zanimivejša, je tudi Tagore pokazal več življenja za zgovornost. Glas se mu je razvel in oči so zagorele v mladostni svežosti.

spevoigri. Prvo predavanje se vrši v nedeljo dne 5. decembra t. l. ob pol 11. popoldne v dvorani Filharmonične družbe. Na ta predavanja opozarjamo že danes stare naše mladine.

Vrsto Beethovenovih koncertov. s katerimi proslavi naši ljubljanski kulturni faktorji stoletnico smrti enega največjih glasbenih velikanih Ludvika Beethovna, otvorijo v ponedeljek, dne 22. t. m. dr. Josip Čerin s simfoničnim koncertom Muzike dravske divizije in na katerem koncertu sodeluje tudi slovenski pianist Anton Trost iz Dunaja. Temu koncertu v proslavo Beethovna sledi tekom prihodnjih mesecev, kolikor je nam znano, še sledeči koncerti: Simfonični koncert orkestralnega društva Glasbene Matice, izvajanje IX. Beethovenove simfonije, dalje komorni koncert slavnega Ševčikovega kvarteta iz Prage, ki bo izvajal izključno Beethovenova komorna dela, dalje Beethovenov koncert konservatorija v Ljubljani; uprizoritev edine Beethovenove opere »Fidelio« v Narodnem gledališču in da proslavi Beethovna pevski zbor Glasbene Matice z večjim delom, je to samo ob sebi umevno po njegovi tradiciji. Razveseljivo dejstvo je, da vlada že za prvi ponedeljski Čerlinov koncert v naših glasbenih krogih veliko zanimanje in je že po sedanjih predpripravi sodeč pričakovati izrednega obiska. Predprodaja vstopnic v Matični knjižarni.

Poskus nemškega renesančnega romana je tvegal pisatelj Max Brod pod naslovom »Reuben«. Knjiga je izšla pri Wolflu v Monakovem.

Noblova nagrada

Noblova nagrada, ki jo švedska akademija vsako leto podeljuje najpomembnejšim književnikom in znanstvenikom, je bila ustanovljena l. 1901. Glavni fond je koncem lanskega leta znašal okrog 31 milijonov švedskih kron ali po naši: okrog 450 milijonov dinarjev. Lani je vsaka podeljena nagrada znašala 167.000 šved. kron ali preko 2 milijona 500.000 Din. Letos pa znaša vsaka podeljena nagrada za lansko leto 118.000 švedskih kron (okrog 1.791.000 Din), a za letošnje leto 117.000 švedskih kron, kar je toliko kakor 1.776.000 Din.

Doslej je bilo od posamezne države podeljeno naslednje število nagrad: Nemčija 26, Francija 21, Anglija 14, Amerika 9, Švedska 7, Danska 6, Norveška 6, Švica 5, Avstrija 1, Belgija 1, Norveška 1, Italija 1, Španija 3, Poljska 2, Rusija 1, Indija 1, torej skupno 105 podelitev.

Literarno nagrado so doslej dobili naslednji književniki: Sully Prudhomme (1901.), Theodor Mommsen (1902.), Björnsterne Björson (1903.), Frederic Mistral in José Echegaray (1904.), Henryk Sienkiewicz (1905.), Giosue Carducci (1906.), R. Kipling (1907.), Rudolf Eucken (1908.), Selma Lagerlöf (1909.), Paul Heyse (1910.), Maurice Maeterlinck (1911.), Gerhardt Hauptmann (1912.), Rabindranath Tagore (1913.), Romain Rolland (1915.), Werner Heidenstam (1916.), Karl Gjellerup in Henrik Pontoppidan (1917.), Carl Spitteler (1919.), Knut Hamsun (1920.), Anatole France (1921.), Jacinto Benavente (1922.), William Butler Yeats (1923.), Stanislaw Reymont (1924.). Leta 1914 in 1918 se literarna nagrada v obliki ni podelila. Shaw je prejel lansko nagrado, letošnja pa se podeli prihodnje leto.

Tudi v švedski akademiji se preveč čuti politični vplivi. Ni goli slučaj, da je Noblovo nagrado doslej dobilo največ Nemcev (26), a samo 1 Rus. Skupno z 2 Poljakoma so Noblovo nagrado doslej dobili samo trije Slovani, četudi je ravno zadnja leta zasijalo na obzorju kulture toliko slavni slovenski zvezdi. Nagradjeni so bili Hauptmann, Selma Lagerlöf, Tagore in še Gjellerup in Pontoppidan — niso pa je dobili niti Tolstoj, niti Merckzovski, niti Gorki, niti Masaryk, pa da o jugoslovenskih duhovnih niti ne govorimo. Švedska javnost je prežeta s strastnim germanofilstvom in je s svojim pritiskom na švedsko akademijo ustvarila prepričanje, da je Nemčija najzastavljajša za evropsko kulturo, dočim so Slovani le veliki balast, četudi so zadnja desetletja dali Evropi in svetu daleko večje genije kakor Nemci.

Nobel je v testamentu sicer odredil, naj se z njegovimi nagradami podprejo mladi pesniki in učenjaki. Vsekakor pa ne nasprotuje silihiš oporoke, ako so nagrade prešli tudi sivolasi mladeniči, kakor pok. Anatol France, Knut Hamsun in sedaj Bernard Shaw. Pri vseh je obilo mladostnega elana, mlajši so od mladih.

Kakor smo že poročali, se je Shaw odrekel nagrade v prid ustanovitvi posebnega fonda za razširjanje švedske literature v angleških prevodih. Poseben odbor bo dobočil, koliko se nameniti temu fondu, dočim se ostalo pokloni rodbinam stavkušičih rudarjev.

Tagore je kot človek očarljiva prikažen. Melodija njegovih besed je zanesla marsikateri odgovor preko pozitivno formuliranih vprašanj. Ta melodija dovršene Tagorejeve govornice se nam je sploh močnejše vtislila v spomin kakor tisto, kar nam je pesnik povedal.

Govoril je o veliki gmojni obubožanosti indijskega ljudstva, ki mora to stran svoje bode omejevati celo pri porodih. S tem gmojni uhoštvom je primerjal ogromno duševno budo industrializiranega Zapada, kjer obvladuje stroj celo zunanjo obliko življenja. Zapad, je menil Tagore, je v svoji tekmi za prvenstvo ustvaril malika, za katerega dela v miru in vojni. Ta strojna kultura evropskega človeka vpliva zelo negativno na globoko, vseživljeno in vse življenjske pojave z enako pobožnostjo spremljajočo dušo Indijca.

Večerjali smo v novi lepi hiši ovalne oblike, ki sega s konca dolge, pred solncem nezavaruovane ceste globoko v ožino. Pri mizi so bili inozem. profesorji, švicarji, Angleži, Francozi ter mlad kitajski učenjak. Večerja je bila pripravljena po evropskem receptu. Za inozemce je bilo pripravljeno prenočišče v refektoriju ovalne palače.

Po večerji smo se odpravili ven. Iz gaja, skozi katerega smo se namerili, so nam prihajali naproti ženski glasovi, zamolkle in zategnjene pesmi. Od časa do časa je dobilo to petje ekstatičen poudarek, ki se je zdel kot radostni vzklík v zvezdnato noč.

Skozi gaj in naprej čez rob je korakala skupina mladih deklet iz Indije. Vse so nosile pajolane. Stopale so tesno druga ob drugi in pele. Besed nisem razumel, a slad-

† Karel Klič in Levstikov »Pavliha«

Karel Klič

Pred par dnevi so časopisi zabeležili smrt slavnega češkega risarja-karikaturista in izumitelja heliogravure, Karla Kliča ki se je po težkih življenjskih borbah končno v začetku 20. stoletja kot prmožen Mister Kley vrnil iz Anglije zopet na svoj priljubljeni Dunaj v brezskrbno uživanje uspehov svojega izrednega talenta. Njegov

vo ime je tesno združeno z usodo prvega slovenskega zabavljivo-šaljivega lista, z Levstikovim »Pavliho«. Ko se je meseca marca 1870 poslovil od Ljubljane, ker mu po njegov lastni izjavi »ni bilo mogoče ostati v mestu, v luži, kjer si sebičnost, lakomnost in slavoželje kakor nesramne živali odjedajo druga drugi glave«, je sklenil v mirnem dunajskem zavetju obračunati najprej s sovražno mu prvaško zalego z bičem satire in sarkazma. Dne 30. aprila 1870 je poslal med svet prvo številko »Pavlihe«, ki

»Resnične bode slike risal, srčno metaje strele bistre v pisarje, doktorje, ministre, bodeč zaspance krmežljave, nemškutarje in narodnjake, če bodo delali napake. V pomoč si je pridobil Kliča, ki »Flo« njegovo slavo pričaa.

Klič je namreč po kratkodobnih »Veselih listih« in »Humorističnih listih« postal odlični sodrnik novostanovljenega dunajskega humor lista »Floha« (Bolhe) ter je na Levstikovo prošnjo prispeval tudi za naslovno stran vsake številke »Pavlihe« po eno karikaturu, katerim je Levstik s pikro satiro dodajal »avtobiografije«. Tako je v prvi številki predstavil dr. V. F. Kljuna s sladkim obrazom v primerni podobi nekdanjih popotnih let; 2. štev. je prinesla

K. Klič: Dragotin Dežman,

ki mu je oboževanje nemške kulture omamilo slovensko srce. Klič je na tem svojem delu manifestiral svojo slovansko zavestnost s slavnimi grabljami, ki jih je združil s svojim imenom.

K. Klič: Dr. Valentin Zarnik

Karikatura iz »Pavlihe«.

predsednika novomeškega sodišča, strastnega nemškutarja Antona Grčarja, ki vili grčavko proti § 19, da bi ga zapodil iz zakonika, češ, »kaj temu paragrafu koristi v zakonu biti zapisanemu, ko se nič ne ozira vanj? Približno ga rajši na steno ter nani obešajmo klobuke! Tretja je bila posvečena baronu Levinu Rauchi, hrvaškemu banu, z namigavanjem na afero osuševanja Lonjskega polja, četrta zloglasnemu mariborskemu Nemcu Frideriku Brandstetterju, ki se je vsiljeval Slovencem kot kandidat za deželni zbor, peta pa je vodil kranjske nemškutarje. Drag. Dežmanu, ki zagotavlja, da »navzlic vsem težavam in pregledam stanovitno ostanem do konca v toliki ljubezni do svoje ljubice Germanije, v kolikršen sovražstvu do svoje matere Slovenije«. — Usodna za Levstika in Pavliho pa je postala karikatura dr. Val. Zarnika med dvema stoloma, ki je kot Mladoslavenc radi ljubelega mandata v trebanjskem okraju sklenil s prvaki kompromis. In tako je Zarnik »zmagan počenil med dva stola, katere smo mu bili pripravili enega mi (Mladoslavenci) enega njegov ljubljanski prijatelji (prvaki), da bi sedel na tem ali onem; on je hotel na obeh sedeti, in zdaj nima nobenega pod seboj«. Od obeh strani so priletele pušice na Levstika nazaj, posebno skeleče od lastnih pristavev, kaljene v strupu sumničnja, češ, da je Pavliha od narodnih nasprotnikov pod kupljen. Levstik je bil moralno ubit, Pavliha pa je s 7. številko dne 31. julija 1870. moral prenehati. Naslovna stran zadnje številke je prinesla tedaj na vlišku slave in moči stoječega grofa Bismarcka, okrašenega s tremi balonci na obešni pleši. Zanimivo je dejstvo, da je duhoviti Čeh risal vse karikature — zastoj!

Spomini na zagrebško premijero »Zrinjskega«

Te dni je poteklo 50 let, odkar so se v zagrebškem gledališču prvič izvajala skladatelja Ivana pl. Zajca opera »Nikola Šubić Zrinjski«. Dirigent Nikola pl. Faller je ob tej priliki napisal v zagrebškem gledališkem tedniku »Hrvatska pozornica« spominski članek, v katerem se spominja dogodka takole:

L. 1876 sem bil petošolec. V četrtek, dne 2. novembra sem prošil svojega razrednika, ki je bil nekoliko gluha, za dva dneva dopusta. Hotel sem v Zagreb, na premijero Zajčeve opere. Toda razrednik me je zavrnil in poslal k ravnatelju. Ta je moji prošnji ugodil in tako se je zgodilo, da sem dne 3. novembra zjutraj sedel v očetov koleselj, ki me je peljal v Zagreb.

Se isti dan sem prisostvoval generalni, ki me je tako prevzela, da nisem celo noč zatisnil očesa. V ušesih so mi pele gosli, rogovi in trobente. Jedva sem dočkal naslednjega dne.

Gledališče je bilo nabito polno. Mojemu očetu se je posrečilo dobiti rezerviran fotelj v parterju; plačal je zanj 1 goldinar in 40 krajcarjev, mene pa so stisnili za 30 krajcarjev na dijaško stojšče. Cene so namreč bile povišane.

Začela se je predstava. Prvi dve sliki sta minili brez posebnosti, po prisegi v tretji sliki pa je nastalo nepopisno navdušenje. Odboravnanju in ploskanju ni bilo konca. Skladatelj Zajec in solisti so morali prireditelju zastor šestokrat in na odru je bilo polno cvetja, vencev in letakov z galerije.

Pripetil se je tudi majhen incident. Ognjen Striga, v Zagrebu tedaj popularna osebnost, se je dvignil in zapel frazo iz IV. dejanja Verdijevega »Trubadurja« ter prinesel, da je Zajec ukradel motiv Verdiju. Toda »protesti« ni našel odmeva. Navdušenja se je vedno bolj stopnjevalo in ko je prišla na vrsto pesem »U boj, u boj«, je v gledališču zagrmelo neskončno ploskanje.

Predstava je bila izvrstna. »Zrinjskega« je napisal Zajec za ljubljanskega Josipa Nollja, ki je bil nekake vrste tenor - bariton. Noll je v tej ulozi naravnost briljiral. Evo je pela Matilda Lesičeva, Jelena Slovenka Milka Gerbić - Danesova, Alapića Josip Kratochvil, Juranića Fran Gerbić itd. Orkester je vodil sam Zajec, režiral je Josip Freudenreich, zboru sta dala na razpolago pevski društvi »Merkur« in »Kolo«.

Rešitev nedeljske križanke.

Vodoravno: 2. no. 3. on. 4. ga. 5. jata. 7. po. 8. ah. 9. sebe. 11. as. 13. ideal. 14. vabi. 16. bol. 18. bi. 19. Ig. 20. aeroplav. 22. Nasa. 24. nja. 25. et. 26. mi. 27. ga. 28. lira. 29. maj. 30. oba. 32. sira. 34. Semirama. 38. ej. 39. cev. 40. HP. 41. Atila. 43. Zena. 46. ode. 47. nota bene. 49. Ra. — n. a. v. p. č. n. o.: 1. sonata. 2. noga. 3. Job. 6. Abah. 7. pelin. 9. sabat. 10. Erinije. 12. sito. 13. ilo. 15. aga. 16. bej. 17. eral. 20. Araber. 21. Lea. 23. Sinaja. 26. Maraton. 27. gos. 29. Mida. 31. amen. 32. si. 33. ne-le. 35. Ivan. 36. ahal. 37. m. p. 42. fde. 44. no. 45. oba. 48. ar.

ki me stanejo dosti denarja. Vselej jn moram po strožaju vračati...

To še ni vse! V jedilnici stoji njena miza poleg moje. Neznansko je izkušena v hotelskem življenju. Bilo bi povsem brez pomena, če bi želel spremeniti hotel, takoj bi bila za menoj. To se zdaj vleče že deset let, vse križem sveta. V svojem obupu sem mislil na to, da bi podkupil kapitana, naj potopi svoj parnik v Nilu. Pa tudi to ne bi nič zaleglo. Nazadnje bi še mene rešila iz valov...

Šaljapin se je globoko oddahnil.

»Dobro misel imam,« je rekel. »Pojdite z mano.«

Vzel me je s seboj v svojo hotelsko sobo in me skril. Malo ga tem je nekdo potkal. Bila je vojvodinja.

»Ali me ljubiš?« je vprašal Šaljapin.

»Da.«

»Potem se sleci.«

Tako se je zgodilo. Nenadoma me je potegnil pevec iz mojeg skrivališča, mi vrzel na roke njeno obleko in me potisnil skozi duri. Divjala sva po stopnicah in se odpehala s prvim vlakom. Zvečer sva sedela v tujem mestu pri jedi. Mahoma se otvorila vrata in prikaže se vojvodinja.

»Ljubček« je dejala, »razumem te. Hotel si me spraviti v sramoto. Poročim se s teboj.«

Za resničnost anekdot odgovarja s svojim imenom — Michel Georges - Michel.

Zgodbe o Šaljapinu

Francoska smotra »Sourire« je nedavno priobčila nekaj zabavnih prigod ob slavnem ruskem pevcu Šaljapinu...

Nekoga večera se je Šaljapin šel na Chicagu ter obstal pred mesarno. Cela goveda in teleta so visela v jzložbenih oknih. Šaljapin so se začele sline cediti, stopi v prodalnico in vpraša:

»Ali bi mogel dobiti pečenega mesa?« —

»Seveda, gospod.« Pečenka mu je tako teknila, da se je vrnil tja vsak dan in z njim četa prijateljev. Mesar je izvedel za ime

svojega znamenitega gosta in ga prošil dovoljenja, da bi smel na vsak biček natakati njegova sličica

Šaljapin je priuhtil. — »Tri leta pozneje,« je pravil pevec, »mi je planil v Parizu nekdo za vrat, me objel in poljubljal ter me ni maral več izpustiti. Bil je moj mesar iz Chicaga. S svojimi zrezki je bil obogatel, jaz pa sem si od preoblegga mesa nakopal protin. Pognal sem ga k vragu.«

»Vi bi radi vedeli, kdo je moja ameriška vojvodinja? To je dolga povest... Lepega htra se je pojavila na razkošnem parniku, s katerim sem se vračal v Evropo. Izpustila je na tla demantno naprsnico, jaz pa sem bil tako nepreviden, da sem jo pobral. Vprašala me je po mojem imenu. Obotavljal sem se. Ko bi bil vedel, da je ona vse tako nalašč nasukala...

Do vrnitve mi ni dala na lajdi več miru. Pri carskem pregledu sem si skušal pohenziti. Zaman. Prva posetnica, ki so mi jo prinesli, je bila njena! Dal sem ji sporočilo, da sem v kopeli. Podkupila je lišno in mi prinesla kopalno haljo. Povabil sem jo na kosilo. Dve uri me je morila s svojimi nazori o glasbi. Ugovarjal sem, kolikor se je dalo. Že vidim, v vseh točkah se strinjava, mi je slednjič izjavila. »Pri vas ostanem.«

Zvečer se je pojavila v moji oblačilnici, kateri garderobiar na svetu bi se upiral bankovcu za sto dolarjev! Najhuše je to, da je bogata. Neprestano mi pošilja darila,

Socijalna politika

Važne socijalno-politične konvencije

Naša Narodna skupščina je pri svojem delu silno počasna. Dosedaj še ni uspela, da postavi našo državo v vrsto onih, ki so si usvojile vse principe modernega socijalno-zaradnega prava, akoravno je naša država pri tozadevnih mednarodnih pogajanjih sodelovala. Te dni pa so konvencije vendar pregledel naš skupščinski odbor v razpravo in tako je pričakovati, da bodo v doglednem času vsaj deloma odobrene. O nekaterih je minister za socijalno politiko izjavil, da so v nasprotju z našimi obstoječimi zakoni in je s tem označil odklonilno stališče vlade. Odbor je 12 konvencij sprejel, 8 pa jih je odklonil.

Socijalno-politične konvencije so bile predložene Narodni skupščini že 26. aprila in sicer na intervencijo Mednarodnega urada dela v Ženevi. Sedaj bodo končno prišle na dnevni red plenuma Narodne skupščine. Tudi širša javnost bo zanimala kratak pregled teh konvencij, ki jih je skupaj 20, zato podajamo njihovo vsebino.

1. Konvencija o osebnem delu v industrijskih podjetjih, sprejeta na mednarodni konferenci organizacije dela v Washingtonu 29. oktobra 1919.

Vsebuje določbe, ki so bile v naši državi uzakonjene z zakonom o zaščiti delavcev z dne 14. junija 1922. Opozoriti je le na nekatere razlike. Dočim naveda zakon kot kriterij industrijskega podjetja število delavcev — 15 — po povprečno uporabljenem številu v enem trimesečju, konvencija obširno naštevata industrije, ki jih vsebuje pojem »industrijskega podjetja«. K tem spadajo: a) rudniki, kamenolomi in ekstraktivne industrije vsake vrste; b) industrije, ki izdelujejo proizvode, jih predelavajo, popravljajo, čistijo, izpopolnjujejo, sprejemajo za prodajo ter splošno industrijo, ki predelujejo vsakovrsten material, zgradbeni ladij ter uničevanje materiala, produkcija, transformacija in transmisija motorne sile in elektrike; c) konstrukcija, rekonstrukcija, vzdrževanje, reparacija, modifikacija ter demolaranje vsakovrstnih stavb in poslopij, železnice, cestnih železnice, pristanišča, dokov, nasipov, kanalov, cest, mostov, predorov, vadiuktov, studencev, vodovodov, instalacije za notranjo plovbo, telegrafije, telefonske in električne instalacije, tovarne plina — vsa druga konstrukcijska in prepracijska dela za navedene panoge; d) transport oseb in blaga po cesti; železnici ali vodi, vstevši prekladanje blaga v doko, keje, magacine in antrope, izključivši ročni transport.

V vseh naštetih industrijskih podjetjih sme trajati delovni čas osem ur dnevno, oziroma 48 ur tedensko. V izjemnih slučajih se sme zvišati po našem zakonu na 60 ur na teden, po konvenciji pa na 56 ur. Prekočasno delo se mora po zakonu plačevati najmanj s 50%, višje od rednega, po konvenciji pa samo 25%.

Poudariti je, da vsebuje konvencija le glavne norme, kojih detaljiranje je prepuščeno zakonodajni posameznih držav, ki morajo tozadevne podatke posiljati mednarodnemu uradu dela v Ženevi.

Ta zakonodaja sicer ne sme nasprotovati glavnim zahtevam konvencije, more pa jih prekršiti ali tudi omiliti v zmislu gospodarskih, socijalnih, političnih in kulturnih prilik, ki obstojajo v posameznih državah.

2. Konvencija o zaposlitvi mornarjev z dne 15. junija 1920.

3. Konvencija o odškodnini mornarjem, ki so postali brezposelni vsled brodoloma.

4. Konvencija o zavarovanju poljedelskih delavcev proti neizgodi, sprejeta na mednarodni konferenci dela v Ženevi 25. oktobra 1921 določa, da mora vsaka država, članica te konvencije, razširiti zavarovanje proti neizgodi tudi na poljedelske delavce. Pri nas je to urejeno z zakonom o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1922, člen 6., odstavek 7, ki pravi: Dokler se ne izvede zavarovanje poljedelskih delavcev s posebnim statutom, se morajo pri poljedelskih podjetjih, ki uporabljajo parne kotle ali naprave, gonjene s elementarnim silo (ognjem, vodo, paro, svetilnim plinom, razgretim zrakom, z elektriko in podobnim) ali z živalsko silo, po predpisih tega zakona zavarovati oni delavci, ki jim preti nevarnost od kotla ali pogona.

5. Konvencija o pravu poljedelskih delavcev do združenja, sprejeta na mednarodni konferenci dela v Ženevi 25. oktobra 1921, jamči poljskim delavcem iste pravice združevanja kakor industrijskim ter ukinja vsako zakonodajo, ki omejuje to pravo.

6. Konvencija o zaposlitvi mladoletnih delavcev v poljedelstvu. Istega datuma kakor prejšnja, dovoljuje otrokom izpod 14 let izven šolskega časa zaposlitev v javnih in zasebnih poljedelskih podjetjih, vendar to delo ne sme škoditi njihovemu šolskemu napredku. V slučaju nučnih poljskih del, posebno v času žetve, se morejo za nekaj časa tudi oprostiti obiskovanja šole, toda vsaj osem mesecev v letu morajo prisostvovati pouku. Te določbe pa ne veljajo za delo v tehničnih šolah, ako so odobrene in kontrolirane od javnih oblasti.

7. Konvencija o nočnem delu v pekarnah. Sprejeta na mednarodni konferenci dela v Ženevi dne 19. maja 1925, prepoveduje ponočno delo v pekarnah kruha, finega peciva ter slanih močnih izdelkov, izveniši preprečenca. Za noč se smatrajo po tej konvenciji razdobje najmanj 7 neprekinjenih ur, v katero mora spadati čas od 11. ure zvečer, do 5. ure zjutraj.

V skladu s podjetniki in delavci se mora ta čas določiti tudi med 10. zvečer in 4. ura zjutraj.

Izjeme od navedene določbe so možne, ako gre: a) za nujna popravilna ali dopolnilna dela pod pridržkom, da se zaposli samo nujno potrebno število delavcev in

so izzeti mladoletni izpod 18 let; b) za posebnosti pekarske industrije v tropičnih deželah; c) za zagotavljanje tedenskega počitka; d) za preveliko nakopičenje dela in za čuvanje javnih interesov.

Naš zakon o zaščiti delavcev v čl. 19, sicer prepoveduje nočno delo v pekarnah, a dejansko se ta določba ne izvaja.

8. Konvencija o uporabi svinčenega belila v slikarstvu.

9. Konvencija o brezposelnosti, sprejeta na mednarodni konferenci dela v Washingtonu 29. oktobra 1919.

Države - članice te konvencije morajo vsaj po preteku vsakih treh mesecev poslati mednarodnemu uradu dela statistične podatke o brezposelnosti in ukrepih proti njej. Ustanoviti morajo nadalje sistem brezplačnih javnih birojev za nameščenje — borze dela — ki stoje pod nadzorstvom centralne oblasti. Ako je v posameznih državah - članicah te konvencije uvedeno zavarovanje za brezposelnost, velja med njimi reciprociteta: enako postopanje namram domačim in inozemskim delavcem v slučaju brezposelnosti.

Sprejete te konvencije je velike važnosti za vsako državo. Na podlagi nje dobiva Mednarodni urad za delo statističen pregled o brezposelnosti v posameznih državah in le tako je mogoče sistematičen boj proti temu izrodu kapitalističnega gospodarstva, ki je posebno po svetovni vojni zavzel široke dimenzije ter pahnil mnogo delovnih sil v obupen gmotni položaj.

Tudi naša država ima posebno v zadnjem času, ko je bilo na tisoče rudarjev reduciranih, dovolj vzroka, da odobri to konvencijo in si tako osvoji bazo, na koji bi bilo možno rešiti ali vsaj omiliti pereče vprašanje brezposelnosti.

10. Konvencija o zaposlitvi žen pred in po porodu, odobrena na mednarodni konferenci dela v Washingtonu 29. okt. 1919.

Prepoveduje ženam - porodicam vsako delo v industrijskih podjetjih za čas šestih tednov pred in 6 tednov po porodu ter vsebuje določbe v podporah in odmoru, potrebnim za dojenje. Te določbe se že nahajajo v zakonu o zaščiti delavcev čl. 22 do 25, zvišan je samo rok od 6 tednov na dva meseca.

11. Konvencija o nočnem delu žensk. Istega datuma kakor prejšnja, zabranjuje nočno zaposlitev žensk brez razlike starosti v industrijskih podjetjih, izveniši v zelo važnih slučajih n. pr. če gre za višjo silo ali surovine, ki se rade kvarijo. Izraz noč znači razdobje najmanj 11 neprekinjenih ur, v katero mora spadati čas od 10. ure zvečer do 5. ure zjutraj. Enake določbe vsebuje naš zakon o zaščiti delavcev v čl. 17. do 19.

12. Konvencija o zaposlitvi mladoletnih delavcev v industriji, sprejeta isti dan kakor prejšnja. Otroci izpod 14 let se ne smejo zaposliti v industrijskih podjetjih. Izvzete pa so strokovne šole, ako so odobrene in kontrolirane od pristojne oblasti. V svrhu kontrole morajo voditi podjetniki natančen register vseh zaposlenih oseb izpod 16 let z navedbo rojstnega dne.

Slične določbe najdemo v zakonu o zaščiti delavcev čl. 20.

13. Konvencija o nočnem delu otrok v industrijskih podjetjih, odobrena isti dan kakor prejšnja. Mladoletni pod 18 let se ne smejo zaposliti ponoči v industrijskih podjetjih. Noč znači zopet razdobje najmanj 11 neprekinjenih ur, v katero mora spadati čas od 10. ure zvečer do 5. ure zjutraj. V izjemnih slučajih se smejo zaposliti pri nočnem delu že mladoletni nad 16 let, posebno pri industrijah, ki morajo vsled narave in produkcije delati ponoči in podnevu, sicer bi nastala podjetniku neprecenljiva škoda (tovarne železa in jekla, steklarne, papirne, tovarne surovega sladkorja i. dr.). Slične določbe vsebuje zakon o zaščiti delavcev v čl. 17—19.

14. Konvencija o sprejemu mladoletnih v mornarske poklice.

15. Konvencija o nedeljskem počitku, odobrena na mednarodni konferenci dela v Ženevi dne 25. oktobra 1921. Delavci, zaposleni v industrijskih podjetjih, morajo imeti vsakih sedem dni prosto vsaj 24 neprekinjenih ur. Upoštevati je pri tem posebnosti posameznih držav, ki zahtevajo včasih tudi izjemo od glavne norme. Enaka določba se nahaja v zakonu o zaščiti delavcev čl. 12.

16. Konvencija o minimalni starosti onih, ki se smejo zaposliti kot magacinski delavci ali kot kurjači na ladjah.

17. Konvencija o obveznem zdravniškem pregledu mladoletnih, zaposlenih na brodomih.

18. Konvencija o zavarovanju proti neizgodi, sprejeta na mednarodni konferenci dela v Ženevi dne 19. maja 1925 ter

19. konvencija o bolezenskem zavarovanju istega datuma.

S pristopom k tema dvema konvencijama se zaveže država, da uredi neizgodo in bolniško zavarovanje na svojem teritoriju. Naša država je to storila z zakonom o zavarovanju delavcev z dne 14. maja 1922.

20. Konvencija o enakem postopanju z domačimi in inozemskimi delavci v slučaju nesreče, odobrena isti dan kakor prejšnja. Vsaka država - članica te konvencije se zaveže, da čuva reciprociteto in sicer brez ozira na to, kie si poškodovanec ali njegovi preostali izvolijo svoje bivališče. Izplačevanje rent pa se naj uredi s posebnimi pogodbami med prizadetimi državami. Države, ki sprejmejo to konvencijo, a še nimajo uvedene neizgode zavarovanja, ga morajo urediti najkasneje tri leta po ratifikaciji konvencije. Za našo državo je nujna potreba, da odobri navedeno konvencijo ter na podlagi nje sklene posebno reciprocitetno pogodbo glede invalidnih in starostnih rent z Nemčijo in Francijo; s

državami, ki se v njih nahaja nad 60.000 naših delavcev, vstevši obitelji.

Vse navedene konvencije postanejo za državo obvezne z dnem ratifikacije, ki jo mora registrirati generalno tajništvo Društva narodov.

Država more tudi odstopiti od konvencije, a še le po preteku 10 let njene ratifikacije in registracije. Odstop pa velja še le eno leto potem ko je bil registriran od tajništva Društva narodov.

Nova važna razsodba višjega stanovanjskega sodišča

Dijake je smatrati za podnajemnike. Najemnik, ki se ne ukloni zabraniti imeti dijake na stanovanju, se kaznuje z izselitvijo.

Hišni lastnik je vložil pri stan. sodišču v Ljubljani tožbo na izpraznitev stanovanja v smislu čl. 8 zak. o stanovanjih, češ da oddaja najemnik del svojega stanovanja v podnajem in sicer dvema srednješolskima dijakoma. Z dopisom od 3. septembra 1925 je bil najemnik pozvan, da oddajanje v podnajem opusti; z dopisom od 4. sept. 1925 pa je zastopnik najemnikov sporočil lastniku, da se njegova stranka pozivu noče odzvati in da obdrži dijake še nadalje pri sebi.

Pri razpravi je toženec zastopnik navedel, da nima najemnik nobenih podnajemnikov, ampak le 2 dijaka na stanovanju in hrami. Eden obiskuje 6. gimnazijo, drugi tr-

govsko šolo. Dijaka nimata nobenega določenega dela stanovanja v izključni uporabi, temveč stanujeta skupaj s toženčevimi družino. Toženec je že več let bolan; postelje sploh ne more zapustiti, je kronski upokojenec in ima pri sebi dijake, da si omogoči obstanek.

Ker je trdil tožnikov zastopnik, da imata dijaka eno sobo v izključni uporabi, se je odredil ogled na licu mesta, pri katerem se je ugotovilo sledeče: stanovanje ima 3 sobe s pritlikami. Manjša sobica služi kot spalnica dijakoma, ki uporabljata po dnevi za učenje in tudi sicer za bivanje tudi sosednjo sobo, ki je opremljena kot sprejemnica. Dijaka, ki se svobodno gibljeta tudi v ostalih delih stanovanja, imata pri najemniku tudi hrano, perilo, luč, kurjavo in sploh vso postrežbo, za kar plačujeta mesečno vsak po 750 Din. Starši obeh so dolgoletni znanci najemnika. Ta je bolan in zaradi boleznih ne more iz postelje.

Stan. sodišče je tožbo zavrnilo in sicer v bistvu iz sledečih razlogov:

Zakon govori o oddaji v podnajem. Kaj je podnajem, določa obč. drž. zakonik. V smislu teh določb je mogoče govoriti o podnajemu le, ako odstopi najemnik komu celo stanovanje ali del stanovanja, oziroma eno sobo v izključno uporabo za določeno najemnino. V obč. drž. zakonu so tudi določene pravice in obveznosti najemnika in podnajemnika. V navzočem primeru je nesporno, da ima toženec pri sebi samo 2 srednješolska dijaka (in sicer na stanovanju in hrami), ki uporabljata tudi ostale dele stanovanja. Dijaka srednjih šol ni mogoče smatrati za podnajemnika v smislu o. dr. z. od-

Ljubljanske razglednice

v bakrotisku. I. serija 8 kom. Din 6, I. serija 10 kom. Din 8, posamezni komad 1/2 dinar. Dobe se v vseh ljubljanskih trgovinah in tiskarnah. Zajoč a

Vekos' av Kramarič, Ljubljana
Florijanska ulica 22. 12047a

nosno zakona o stanovanjih. Najemnik nima glade takih dijakov samo one pravice in dolžnosti, ki jih ima sicer najemnik proti podnajemniku, ampak tudi še druge pravice in dolžnosti, izviraajoče iz pooblastila staršev glede vzgoje in nadzorovanja teh dijakov in odgovornosti nasproti njim in šolskim oblastem. Dijaki živijo takorekoč skupno z najemnikovo družino. O podnajemu in prepovedi podnajema torej ne more biti govora.

Na pritožbo lastnikovo je višje stanovanjsko sodišče v Zagrebu z razsodbo z dne 3. nov. 1925 br. 3931 odločilo, da se pritožbi ugodi in sodba prve stopnje tako spremeni, da se ima najemnik v smislu čl. 8 izseliti iz stanovanja tekom 15 dni, ker je lastnik dokazal, da je zabranil imeti dijake na stanovanju, a se najemnik zabraniti ni uklonil. Tudi dijake je smatrati za podnajemnike, ker jih zakon o stanovanjih kot take ne izloča in ker se ima za podnajemnika smatrati vsakdo, komur daje najemnik stanovanje proti plačilu, temveč ker stanujeta dijaka v posebni sobi, ki sta jo vzela v podnajem.

Prva moderna klavnica v Jugoslaviji

Novembra 1924. se je začel v mestnem gradbenem uradu v Ljubljani intenzivno proučevati osnutek za modernizacijo mestne klavnice in napravo novih hladilnic. Pripravljalna dela ter izdelava generalnih načrtov so začetkom marca 1925 tako daleč dozorala, da so se razpisale strojne instalacije, za katere so konkurirale najodličnejše inozemske specialne tvrdke. Delo so dobili škodovi zavodi v Pragi, t. j. dobavo in montiranje celokupnih strojnih naprav: kotlov, kompresorja, generatorja, obsežne višee tirne naprave ter vso notranjo opremo klavnice, kutele in hladilnice. Med tem je izvršil mestni gradbeni urad že za dovažanje gradbenega materiala in strojev prepotrebno dovlačilnico v lastni režiji. Gradbeni načrti, razpis ter celokupno vodstvo dela je

bilo v rokah gg. nadsvetnikov inž. Zupanca in inž. Poženela ter arhitekta inž. Mušiča.

1. oktobra 1925 je začelo podjetje inž. Duklić i. dr., kateremu se je poverilo delo na podlagi razpisa in ofertalne licitacije, z obsežnim in kompleksnim gradbenim delom. Delo se je pričelo z 250 delavci, forsiralo se je celo zimo, delalo neprenehoma v najhujšem mrazu in dežju (o pr. tudi na Sveti večer in Silvestrovo do 11. ure zvečer). Še danes je zaposlenih 220 stavbnih delavcev, poleg 50 profesionalistov, med slednjimi 12 strojnih monterjev iz Prage.

Poleg temeljitih preureditev in modernizacije obstoječih klavnice se je nanovo zgradilo 6000 m². Objekti so delno podkletnjeni, vsi stropovi in večji deli stropov so iz konzobeta.

Dovrševanje nove klavnice v Ljubljani.

Središče celokupne naprave je 70 m dolga prometna veža, ki služi splošnemu prometu ter spaja klavniške prostore s predhladilnicami in hladilnicami potom vseh tirnih naprav, na katerih se prevažajo zahlajena živila. Poleg hladilnic se nahaja zamrzovalnica za divjačino in perutnino ter izdelovalnica umetnega ledu, ki proizvaja dnevno 10.000 kg.

Klavnica ima lastno kotlarno in strojnico za pogon celokupnih naprav, generator, salk novega 25 m globokega vodnjaka ter proizvaja električnega toka za luč in pogon. Večji del prostorov raznih objektov bo obložen z belimi kaolinskim ploščami ter bo tudi v splošnem odzračevan, kar se higijene in čistote tiče, najmodernejša izkustvom.

V zvezi z omenjeno napravo se gradijo ob dovlačilnici klavnica ter vsežni, higijensko urejeni hlevi za govedo in prašiče.

Razum strojnih naprav in dobave izolacijskega materiala za plinovne so vsa dela in dobave v rokah domačih ljubljanskih tvrdk.

Na desni: Strojnica

Za obseg dela priča dosedaj porabljeni material in sicer: 60 vagonov strojnih posiljstev, 230 vagonov cementa in 25 vagonov betonskega železa.

To obsežno delo, katerega vodstvo je v rokah že omenjenih inženjerjev mestnega gradbenega urada, katerim sta dodeljena tehnika g. Škof in g. Kessler, napreduje v zelo slabemu vremenu ter raznih drugih zaprek in težko, ki nastajajo pri slinih kompleksnih gradnjah, gradbenih in profesionalnih del in v tem primeru izpovedno radi potrebe nemotenega rednega in čistega obratovanja v starih prostorih klavnice tako, da bo v glavnem končano aprila 1927.

Ljubljana bo tako imela prva med vsemi mesti Jugoslavije novo veliko in popolno moderno klavnico. Zanj mora biti hvaležna bivšemu gerentskemu svetu!

Na levi: Prometna dvorana

Radio

Izveček iz večernih programov
DUNAJ (517 m KW), BERLIN (483 m 10 KW), LIPSKO (357 m 10 KW), FRANKFURT (428 m 9 KW), MONAKOVO (535 m 10 KW), RIM (422 m 12 KW), PRAGA (361 m 5 KW), BRNO (441 m 2.4 KW).

Nedelja, 21. XI.

DUNAJ 19.30: Puccini: »Madame Butterfly«.
BERLIN 20: »Puščavnik«. Kantata M. Regnerja. — Brahms: Nemški requiem.
LIPSKO 20.30: Seriozen koncert. (Petje in harmonij.)

FRANKFURT 20.30: Praznik mrtvih. (Vernež duš dan, pri protestantih.) Koncert Bachovih in Mozartovih skladb.
MONAKOVO 20: Večerni orkestralni koncert.

RIM 21: Prenos iz gledališča.
PRAGA 19: Prenos iz Narodnega gledališča v Pragi.
BRNO 19.15: Smetana: »Prodana nevesta«. (Iz Narodnega gledališča v Brnu.)

Ponedeljek, 22. XI.

DUNAJ 19.30: Liszt: Legenda o sv. Elizabeti (Iz koncertne dvorane.)
BERLIN 20.45: Slovanska romantika. (Pesmi.)

21.15: Orkestralni koncert.
LIPSKO 20.30: »Vasif in Akif« ali »Gospa z dvema soprogama«. Turška veseloliga.

FRANKFURT 19.30: Koncert frankfurtskega orkestralnega društva: J. Miakowski, Čaikovsky, A. Skrabin.

MONAKOVO 19.30: Simfoničen koncert monakovskega koncertnega društva.
RIM 21: Vokalni in instrumentalni koncert (Sopran, kvartet, tenor.)

PRAGA 19.30: Koncert nabožne vsebine.
BRNO 19: Orkestralni koncert.

20: Koncert vojaške godbe.
Torek, 23. XI.

DUNAJ 20.05: Koncertna akademija. — Anton Rubinstein.
BERLIN 20.15: Prenos revije iz palače Admiral. (Solisti, jazz - orkester, ruske plesalke itd.)

LIPSKO 19.30: »Krojači iz Schönaue«. Komična opera v 3 dejanjih.

FRANKFURT 20: Kurt Heymike: »Morje«. Drama.

MONAKOVO 20.30: Tirolski večer. (Orkester in solisti.)

RIM 21: Prenos iz gledališča; v pavzah pregled novih knjig.

PRAGA 20: Koncert komorne glasbe.
21.20: Orkester na pihal.

BRNO 19: Komorna glasba.
20: Recitacije in pesmi.

Sreda, 24. XI.

DUNAJ 20.05: Čitanje dr. Rudolfa Tyrolta.
21.05: Muzikalne bagatele in humoreske. (Klaviir, solisti, kvartet.) Nato lahka večerna glasba.

BERLIN 20.30: Koncert orkestra na pihala.
LIPSKO 20.30: Pesnik in tehnik.

FRANKFURT 19: d' Albert: »Golem«.

MONAKOVO 20: Pisan večer. (Orkester, kitara, pesmi, izvajanje melodrame.)
RIM 21: Vokalni in instrumentalni koncert.
PRAGA 20.02: Večerni koncert.

BRNO 19.15: »Jurčkovo sanje«. Pravičica s petjem in plesom v 5 dejanjih.

Četrtek, 25. XI.

DUNAJ 20.05: Koncert dunajskega simfoničnega orkestra: Mendelssohn, Smetana — R. Strauss, Wagner (plesi). — Saint — Saens, Dvořák — Schubert, Schumann (pesmi).

BERLIN 20.30: »Doktor Klaus«. Veseloliga v petih dejanjih.

LIPSKO 20.30: Še nepoznani Verdi. (Bariton in orkester.)

FRANKFURT 20.15: Zabaven večer. (Orkester, recitacije, pesmi.)

MONAKOVO 19.50: Spored filharmoničnega koncerta.

20: Filharmoničen koncert monakovskega koncertnega društva.

RIM 21: Prenos iz gledališča.
PRAGA 19.30: Koncert državnega konservatorija. — Iz starih čeških gradov.

BRNO 19: Orkestralni koncert.
20: Ruski koncert.

Petek, 26. XI.

DUNAJ 19: Prenos iz državne opere.
BERLIN 20.30: 200 let orkestra. — Beethoven: 1. Uvertura iz opere »Senora«, 2. Klavirski koncert, g - dur. — 3. Simfonijski št. 3, es - dur.

LIPSKO 20: Uvod v opero »Sadko«.
20.30: Odlomki iz R. Korsakove romantične opere »Ladko«.

FRANKFURT 20.15: Mlada simfonična glasba iz klasične dobe: L. Holzbauer, Mozart.

21.15: Pevski koncert moškega zbora.
MONAKOVO 19.30: Izvajanje enodejanske burke in enodejanske melodrame v bavarskem dialektu.

RIM 21: Vokalni in instrumentalni koncert.
PRAGA 20: Koncert iz Smetanove dvorane.

BRNO 19: Orkestralni koncert.

Sobota, 27. XI.

DUNAJ 19.45: »En dan v paradizu«. Muzikalna burka v 3 dejanjih.

BERLIN 20.30: »Gospa Luna«. Opereta v 4 dejanjih.

LIPSKO 20.30: Emile Verhaeren, flamski pesnik. (Recitacije iz njegovih del.)
22.15: Funkbrettli.

FRANKFURT 20.15: Operni večer.
MONAKOVO 19.30: Wagnerjev večer.

21.30: Orientalne pravljice.
RIM 21: Koncert italijanske glasbe.

PRAGA 19.30: Koncert češke filharmonije.
BRNO 20: Iz poezij Petra Krickasa.

20.30: Koncert vojaške godbe.

Žepni robci, vezena, čipke, volna, moško perilo ter lepa izbira copat za dame, gospode in otroke po nizkih cenah

I. PODBOJ, Sv. Petra cesta

Radio potrebščine

v največji izdini ima stalne v zalogi
FRANC BAR, Ljubljana
Čankarjevo nabrežje 5. Telef. 407

Olepša

Vas le

ELIDA

IDEAL-MILO

Čisto. blago in izredno parfimirano.

Gospodarstvo

Tedenski borzni pregled

Zasebnik kakor tudi državni papirji precej mirni. — Dinar na starem nivoju. — Valovanja lire iz močan porast francoskega franka.

Zagreb, 20. novembra.

Trgovina z bančnimi in industrijskimi papirji se je ves teden razvijala mirno. Ljubljanska kreditna se je gibala na svojem znižanem tečaju okrog 142. Istotako so Trbovlje popustile na 325. Drava je nazadovala od 850 na 845, Dubrovačka od 410 na 400. Večina papirjev pa je ostala na nespremenjenih tečajih.

Od državnih papirjev se je vojna škoda razvijala nekoliko prijazneje. Njen tečaj je bil priključno čvrst. Krog kupcev vojne škode ni bil posebno velik, vendar je sem in tja prišlo do večjih zaključkov. Najraje se je kupovalo promptno blago, dočim je bilo terminsko zanemarjeno. Poleg vojne škode, ki se je trgovala večeraj po 335—336 (promptna) sta poskočila tudi tečaja investicijskega (na 77.5) ter agrarnih (na 44.75). Promet v obeh teh papirjih je bil zaradi pomanjkanja blaga majhen.

Dinar se je držal v Curihu kakor običajno svojega nivoja nad 9.14. Lira je znova valovala; sredi tedna je malo poskočila, koncem tedna pa je znova popustila, kar se je odražalo tudi na zagrebški borzi, kjer je deviza na Italijo notirala v ponedeljek 234 do 235, v četrtek 230.5—241.5, večeraj pa 238 do 239.75. Danes je lira ponovno popustila. — Francoski frank pa se je ta teden konstantno dvigal in je tudi danes precej porastel.

Na zagrebškem deviznem tržišču je bila v ponedeljek obilica blaga, tako da ni bila potrebna intervencija Narodne banke. Naslednji dan pa se je slika zopet spremenila in je bila do konca tedna potrebna precej močna intervencija, zlasti v močnejših devizah (Švica, London, New York, Dunaj in Praga). London se je nekoliko okrepil. Promet je bil ta teden precejšen.

V današnjem svobodnem prometu je Pariz dalje poskočil; denar je bil po 205. Italija je bila malo slabša in se je ponujalo blago po 238.5. Pojavilo se je tudi privatno blago na London, ki se je ponujalo po 273.2. V drugih tečajih ni sprememb. V vojni škodi se ni mnogo poslovalo.

Načrt za nove železnice

Na železniški konferenci v Beogradu je bilo zastopnikom gospodarskih krogov predloženih 6 obširnih študij z načrti za rekonstrukcijo in izpolnitve naše železniške mreže. Ti načrti so rezultat šestletnega proučevanja raznih predlogov interesentov, kakor tudi gospodarskih korporacij za gradbo železniških zvez in je naloga konference, katere plenem se bo ponovno sestal sredi meseca decembra v Beogradu, da na podlagi teh načrtov sestavi zakonski predlog za gradbo železniške mreže, ki bo kot mišljenje strokovnih in gospodarskih krogov predložen narodni skupščini v zakonodajno in bo tvoril podlago za vse bodoče železniške investicije in gradbeni program.

Predloženi so sledeči načrti: 1. uradni načrt Direkcije za gradnjo novih železnic iz leta 1925; 2. načrt bodoče železniške mreže od inž. Zdravka Vaskovića iz leta 1923; 3. načrt mreže in program gradbo železnic od Jugoslovenskega združenja inženjerjev in arhitektov iz leta 1922; 4. nova železniška mreža od inž. Petra Milenkovića iz leta 1926; 5. načrt mreže in referat inž. O. Kuzmanovića, direktorja za gradbo železnic, iz leta 1926; 6. načrt mreže za gradbo državnih železnic od inž. Nikole Gjurića, šefa oddelka za trasiranje.

Ti načrti predstavljajo razna mišljenja in vsebujejo različne konkurenčne predloge tudi glede omrežja in Sloveniji in njegove izpolnitve, glede katerih je treba zavzeti stališče.

V to svrhu sklicuje Zbornica za trgovino, obrt in industrijo konferenco interesentov, ki se bo vršila v tork, dne 23. novembra t. l. ob 10. dopoldne v zborniških prostorih (Beethovnova ulica št. 10, pritrlišje, desno).

Razprava se bo vršila na podlagi primerjalnega referata o predlogih za rekonstrukcijo in izpolnitve železniške mreže v Sloveniji, ki so obsežni v zgoraj navedenih načrtih. Glavni namen ankete je, da se precizira stališče, ki naj ga zastopniki slovenskih gospodarskih krogov zavamejo pri razpravah v Beogradu.

Ljubljanski trg

Blaga kakor običajno vedno dovolj. Cene se ne spreminjajo mnogo, dasi deloma pokazujejo nagibanje k porastu. Zlasti velja to za zelenjavo. Krompir je drag zaradi pomanjkanja blaga. Minuli teden so bile v Ljubljani naslednje cene:

Meso in mast: goveje meso 15—18, telečje 17—20, svinjsko 19—22.50, slanina 18—22, mast 23—25, koštrunje meso 13—14, jagnjetina 20 Din za kg. Perutnina: piščanec 15 do 25, kokoši 25—40, petelin 30—35, race 20—30 Din komad. Divjačina: divji zajec 80 do 90, kijač 23 Din za komad, erije meso 22—28 Din kg. Ribe: krapi 25—50, ščuke 35, postrvi 55—60, klini 15—20, pečenke 10 Din za kg. Mlečni proizvodi: mleko 2.50 do 3 Din liter, sirovo maslo 45, čajno 50—55, kuhano 40 Din kg. Jajca: 1.75 Din komad. Sadje: jabolka 3—8, hruške 4—10, navadni kostanj 4—10, maroni 10—12 Din kg. Specerjisko in kolonijalne blago: kava Portorico 69—72, Santos 48—52, Rio 42—46, sladkor kristalni bel 13.50, v kokah 15.50, riž 8.50 do 10, čaj 75 Din kg, namizno olje 20 Din liter. Mlečni izdelki: moka »0« 5.50—6, kaša 6, jesprenji 7, jesprenček 10—13, turški na moka 3.50—4, turški zdrob 4, pšenini 7, ajdova moka 7—9 Din kg. Krma: seno sladko 100, posladko 80—85, kisto 75, slama 50 Din za 100 kg. Zelenjava: endivija 11 do 12, motovilec 11—12, radish 10, pozno zelje 1—1.50, rdeče 5—6, kisto 3.50, ohrovt 1—1.50, kartofla 13—14, kolerabe 5—6, špinata 10 do 12, paradizniki 12—13, čebula 2—3, česen 7—8, krompir 1.50—1.75, kila repa 3 Din kg.

Mariborski trg

Na večerajšnjem trgu ni bilo opaziti posebnih sprememb v cenah namraz zadoje mu tržnemu dnevu. Le cene krmi, katere se je spričo pripravljavanja k dežju pripeljalo malo, so se nekoliko dvignile. Slaminariji so imeli na trgu 50 vozov s 141 zaklanimi svinjami, ki so jih prodajali po 10.50—27 Din

1 kg na drobno in po 14—17 Din kg na debelo v komadih. Krompirja se bilo 14 voz po 1.50—2 Din kg, zelja pa 12 voz po 0.50 do 0.75 Din.

Ostale cene so bile: Perutnina: kokoši 40 do 45, piščanci 15—32.50, gosli 60—70, purani 60—80 Din komad. Fitol: 2—2.75 Din liter. Zelenjava: kartofla 1.50—7, glavata so leta 1, endivija 0.75—1.50, ohrovt 0.50—1.50 Din komad, česen 15—20, čebula 2—3, kisto zelje 3—4, kila repa 2, paradizniki 3—4 Din 1 kg. Sadje: jabolka 3—5, hruške 5—9 Din 1 kg, kostanj sirovi 1.75—2, pečen 5—6 Din liter. Mlečni proizvodi: mleko 2—3, smetana 12—14 Din liter, sirovo maslo 36—40, čaj no 55—65, kuhano 40—45 Din kg. Jajca: 1.75—2 Din komad. Med: 25—30 Din kg.

Dalje so pripeljali kmetije 6 voz sena in 2 slame. Cene: seno 75—105, slama 40—50 Din za 100 kg.

Tržna poročila

Novosadska blagovna borza (20. t. m.) Pšenica: baška, 75—76 kg, 2 odstotka, ponudba 285; baška, 75—76 kg, 2 odstotka, 5 vagonov 282.50—285 Oves: baški, 2 vagona 152.50; baški, okolica Sombor, 1 vagon 157.50; sremski, 1 vagon 150. Turšičica: baška, za april - maj, povpraševanje 155; baška, nova, garantirana kakovost, 15 vagona 130; baška, sušena, 2 vagona 145; sremska, garantirana kakovost, 11 vagonov 135. Moka: baška, »0«, 1 vagon 480; baška, »6«, 1 vagon 290; baška, »7«, 1 vagon 210. Tendence mlačna.

Dunajska borza za kmetijske produkte (19. t. m.) Čvrstejša poročila z ameriških borz in Budimpešte niso prišla na Dunaj do pravega uveljavljanja. Tendence v pšenici in rži je bila sicer čvrstejša, toda do povišanja cen ni moglo priti. Uradne novice so ostale na stanju prejšnjega dne.

Deklariranje blaga pri uvozu v Italijo. Italijanska carinska oblast se v zadnjem času začela strogo kontrolirati blago, ki se uvažuje v Italijo iz Jugoslavije, ker se je ugotovilo, da so napačno označene blagovne kakovosti. Ker so s tem v zvezi denarne globe za italijanske uvoznike, se na ta način italijanski uvozniki odvračajo od trgovinskih stikov z našimi izvozniki in z našo državo. Zaradi tega se naši izvozniki v lastnem interesu opozarjajo, da ob priliki deklariranja blaga prijavljajo pravo stanje.

Naš les na solunskem tržišču. Kakor piše časopisje, se v zadnjem času opaža na solunskem tržišču veliko zanimanje za naš trdi gradbeni les, zlasti za bukove deske in trame, za bukovo tesano blago in za lipove les. Posamezni solunski uvozniki so že stopili v stike z našimi izvozniki. Solun rabi največ bukove deske in trame naslednjih dimenzij: dolžina 2—4 m, širina 13—30 cm, debelina 4—10 cm. Parjen bukov les iz Rumunije se plačuje po 75 šilingov meter, cena cif Solun, a priroden bukov les po 65 šilingov. Glede na boljšo kakovost našega bukovnega lesa bi se mogla doseči tudi višja cena.

Vprašanje naših dolgov Angliji. Kakor poročajo iz Beograda, se je posrečilo znižati prvotno vsoto naših dolgov Angliji v znesku 33 milijonov na 25 milijonov funtov šterlingov. Teh 8 milijonov je Anglija zahtevala za blago, ki ga je poslala Srbiji preko Francije, ki si je tudi zaračunala ta znesek, tako da bi morala Jugoslavija dvakrat plačati ta znesek. Ta pomota se je sedaj popravila.

Za izvoznike preko naših pristanišč. Prometno ministristvo je odredilo, da od pošiljk, ki se prekladajo na naših pristaniških postajah direktno iz vagonov na ladje, ne bo treba plačevati ležarine za ves čas slabega vremena. Ta odredba ne velja za pošiljke, ki so prispele v pristanišče ob lepem vremenu.

Pomoč svinjerejskim središčem. Veliki župan mariborske oblasti je letos zopet porazdelil 32 dobrih plemenskih mršjasčkov med svinjerejce. Zivali so se oddale iz najboljših domačih vzrejvališč s 50% državno subvencijo in bodo od nastopa plemenske sposobnosti dalje do dovršenega drugega leta starosti proti primerni skotnini na razpolago za plemenjenje vseh okoliških svinj. Stajališče mrjascev se bo razglasilo po do-

tičnih in sosednih občinah. S to oddajo so zaenkrat vsa razpoložljiva državna sredstva izčrpana in se nadaljnje prošnje ne bodo mogle več upoštevati.

Za čim prejšnje ureditev kmetijskega kredita. Zakon o kmetijskem kreditu do danes še ni oživitoren. Kakor piše »Jugoslovenski Lloyd«, so se uvedbe tega zakona hale naše stare zadržno institucije, ki so zaradi tega podvrle vse mogoče korake, da se ta zakon ne izvade, temveč zamenja z drugim boljšim zakonom, ki bi vso organizacijo kmetijskega kredita prenesel na že obstoječe zadržno kreditne institucije. Ali je potrebno, da se ta zakon spremeni v pri-log tem kreditnim zadrugam, je vprašanje za sebe, toda naš kmetovalec ne more čakati na zaključek zadevnih razprav med vlado in obstoječimi zadržnimi zvezami, temveč kliče po kreditu, ki ga nujno potrebuje. Kriza kmetijskega gospodarstva je velika in naš kmetovalec se mora zadovoljevati za kmetijske investicije. Na eni strani je vedno manjša rentabilnost kmetij zaradi javnih bremen in zaradi padanja cen kmetijskim proizvodom, na drugi strani pa so cene uvoženemu in domačemu tovarniškemu blagu, potrebnemu našemu kmetijstvu, danes v absolutno nemogočem kalkulu. Vprašanje ureditve kmetijskega kredita mora basirati na čim boljše in čim neposrednejšem preskrbovanju našega kmetijstva s potrebnimi prometnimi in investicijskimi posojili. Omenjeni list pravi, da stojimo sredi strašne krize celokupnega kmetijskega gospodarstva, iz katere je edini izhod čim hitrejša ureditev kmetijskega kredita.

Dohodki centralnih carinskih blagaj v tretji dekadi oktobra t. l. so znašali 59.56 milijona dinarjev. Posamezne blagajne so zabeležile naslednje zneske (v milijonih dinarjev): Beograd 15.00, Zagreb 12.88, Novi Sad 9.95, Ljubljana 5.83, Maribor 4.37, Dubrovnik 4.24, Skoplje 3.33, Split 3.26, Sušak 0.69. Skupni dohodki od 1. aprila do 31. oktobra t. l. so znašali 1028.88 milijona dinarjev.

Ponudba posojila Novem Sadu. Kakor poročajo iz Novoga Sada, je Češkoslovaška izvozna družba v Novem Sadu ponudila novosadski občini posojilo v znesku 150 milijonov dinarjev, ki bi se uporabilo za investicije. Za ponudbo stoji baje skupina angleško - nemško - ameriških finančnikov. Posojilo se ponuja na 20 do 30 let s 7.5 odstotnimi obrestmi in z emisijemski tečajem 90 do 92 Din.

Kartel producentov aluminija. Pogajanja evropskih producentov aluminija za ustanovitev kartela so končana. Sedež kartelove pisarne je v Neuhausenu v Švici, sedež odbora pa v Parizu. Pravijo, da bo kartel cene po možnosti znižal; sedaj znaša cena okrog 13 funtov šterlingov za tono. Vsa evropska produkcijska aluminija je znašala v l. 1925. 110.000 ton, ameriška pa 70.000 ton. Z ustanovitvijo tega kartela je položaj takšen, da bodo morali s tem kartelom stopiti v stike tudi ameriški producenti aluminija ter se dogovoriti za skupno postopanje.

Borze

CURIH. Beograd 9.1425, Berlin 128.05, New York 518.75, London 25.14 in tri osminke, Pariz 19.325, Milan 21.70, Praga 15.85, Budimpešta 0.0072675, Bukarešta 2.8625, Sofija 3.7375, Dunaj 73.075.

TRST. Devize: Beograd 42—43, Dunaj 330—345, Praga 70.25—71.25, Pariz 88—89, London 115—116, New York 23.80—24, Curih 460—470, Budimpešta 0.0325—0.0340, Bukarešta 12.75—13.75, valute: dinari 41.50—42.50, dolari 23.65—23.80, 20 zlatih frankov 94—99, zlata lira 458.24.

DUNAJ. Devize: Beograd 12.48 in tri osminke do 12.52 in tri osminke, Berlin 167.95—168.45, Budimpešta 99.07—99.37, Bukarešta 3.8375—3.8575, London 34.8150 do 34.8150, Milan 29.61—29.71, New York 707.67 do 710.15, Pariz 26.67—26.77, Praga 20.96 do 21.04, Sofija 5.1075—5.1475, Varšava 78.45 do 78.95, Curih 136.50—137, valute: dinari 12.4750—12.5350, dolari 707.25 do 711.25.

Deviza Beograd na ostalih borzah: v Pragi 59.49, v Berlinu 7.422, v Londonu (popoldne) 275.

HARRY LIEDTKE — LIL DAGOVER

Originalni naslov: **Der Veilchenfresser** Originalni naslov:

Evi Eva, Darry Holm. Režija Friedrich Zelnik. — Silajna salonska veseloliga. — Najnovejši, najlepši in najboljši Harry Liedtke film sezije 1926-27

Premijera te originalne veselolige istočasno v Berlinu, na Dunaju in v Ljubljani! Opozarjamo Vas na naše reklamne fotografije in kritike inozemskih časopisov, ki so vsi polni hvale za ta najboljši Harry Liedtke film.

Svetovnoznani virtuozi na ustni harmoniki gostuje samo še danes

in izvaja med glavno pavzo pri vseli predstavi popolnoma nov bogat spored. Ne zamudite! Preskrbite si pravočasno vstopnice! Ne zamudite redke prilike! Predprodaja vstopnic od 10. do pol 1. inod 2. naprej.

ELITNI KINO MATICA najudobnejši kino v Ljubljani.

Roman

„Z Bogom, mati... ljuba mamica!... Očka! Kje si... očka
moi?...“

»Česa čakaš?...

Favstin mig so se postavil v vrsto in so namerili morilne cevi...

12049 a

V globoki žalosti naznanjamo, da je naš srčno ljubljeni, dobri soprog, oče in brat, gospod

Alojzij Slamič

sedlarski mojster

v soboto, dne 20. t. m. po kratkem mukepolnem trpljenju, nenadoma preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v ponedeljek, dne 22. novembra 1926 ob 2 popoldne iz mrtvašnice Sv. Krištofa na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana - Moste, 21. novembra 1926.

ŽALUJOČI OSTALI.

Potrni globoke žalosti naznanjamo tužno vest, da je naš nad vse ljubljeni podpredsednik, gospod

Alojzij Slamič

sedlarski mojster

danes dne 20. t. m. ob 3. uri popoldne nenadoma preminul.

Pogreb predragega pokojnika se vrši v ponedeljek, 22. t. m. ob 3 uri popoldne iz mrtvašnice pri Sv. Krištofu, Dunajska cesta na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, 20. novembra 1926.

Odbor „Kolesarskega društva Sava“.

Med

garantiran, čist, razpošilja po povzetju po Din 27—, tvrdka
I. Lovrenčič & drugi
v Križevcih pri Lutomeru

Prej nego shranite Vaše letne obleke, plašče, kostume itd., dajte jih kemično čistiti in likati

pri tvrdki

JOS. REICH

LJUBLJANA, Poljanski nasip 4-6

Koncesionirano električno podjetje

ALEKSANDER KOZIČ, Ljubljana-Vič

prevzame vsa dela elektrotehnične stroke, visoke in nizke napetosti.
Izvršitev strokovnjaška! 12076 Cene zmerne

Svetovnoznani sportni avtomobili

Na ogled pri glavnemu zastopstvu za SHS

BUGATTI
DOSP. 11988a
O. Žužek
LJUBLJANA
Tavčarjeva ulica 11.

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH.

Preservat in Fixat in druge potrebščine. Originalne barve in matrice za Gestetner Cyklostil.

LUDVIG BARAGA

LJUBLJANA, Selenburgova ulica št. 6. Telefon št. 980

Znižane cene in največje skladišče dvokoles, motorjev, otroških vozičkov, šivalnih strojev, vsakovrstnih nadomestnih delov, pneumatike. Posebni oddelek za popolno popravilo emajliranja in poniklanih dvokoles, otroških vozičkov, šivalnih strojev itd. Prodaja na obroke. — Ceniki franco. „TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovška cesta 4.

Tvrdba

JOS. WEIBL, ključavničarstvo v Ljubljani

vključno naznanja, da se je

preselila

s svojo delavnico

v hišo v Čopovi ulici št. 10

(vhod z Resljeve ceste) ter se najtopleje priporoča Stanovanje: Slomškova ulica 4.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Zahvala.

Ob izgubi predragega soproga, sina, brata, svaka, strica gospoda

Antona Lokarja, viš. polic. stražnika v pok.,

sem prejela nebroj osebnih izrazov globokega sočustvovanja.

Temu potom se najiskreneje zahvaljujem društvu in članstvu policijskih nameštencev za prekrasne cvetlje in izkazane dobroto in vsem onim, ki ste ga spremili na težki zadnji poti k trudnemu počitku, in sočustvovali z menoj ob izgubi dragega soproga.

Posebna zahvala čast. duhovščini, posebej g. župniku Barletu za tolažilne besede za časa njegove bolezn. Vsem prisrčna hvala!

VIDA LOKAR

Naprodaj je

za takoj srednje velika dobro urejena

tiskarna

z rotacijskim strojem, stereotipijo, 3 brzotisni stroji, 4 tigelni, trije Linotype-stroji z izmenjalnimi skladišči, električni motorji in vsi drugi opremljenimi tehničnimi potrebščinami in inventarjem. Pogoji zelo ugodni. Interesenti, ki razpolagajo s kapitalom, naj se obrnejo na

Jugoslavensko

RUDOLF MOSSE.

Beograd, Terazije,

od št. 107.

Zahvala.

Povodom smrti našega predragega, nepozabnega pokojnika, gospoda

Ivana Čopa

so številni prijatelji in znanci počastili njegov spomin in nam izrekli svoje sočustvovanje. Zahvaljujemo se jim, kakor vsem onim mnogobrojnim, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Moste pri Zircu, dne 19. nov. 1926.

Globoko žalujoči ostali.

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja povodom smrti našega srčno ljubljenega očeta, starega očeta, strica in tasta, gospoda

Ivana Gabra

drž. vpokojenca,

se tem potom zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, vsem onim, ki so poklonili toliko lepega cvetja, ter sploh vsem, ki so spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti. Iskrena zahvala preč. p. Feliks, g. dr. Rusu, g. dr. Volavšku in g. Klunu.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v novi cerkvi sv. Frančiška v Šiški dne 1. decembra t. l. ob pol 7. uri.

Globoko žalujoči ostali.

Zastopstva

sprejme dobro uvedena agentura za
Srbijo in Vojvodino
ponudbe na inseratni oddelek „Jutra“
pod „Beograd“ 12039a

Denar takoj dobi

tišči, ki se javi za razpisovanje realnega premoženja — Ponudbe pod „Jutra“ na „Publicitas“ št. 4 Zagreb, Gunduličeva 11. 11918-a

Za moške!

agubljeno moško milo, ki jako dobro pomirja
OKASA Erecton pastilami od prot. Dr. med. Lantusa. Uspah nenadkritiv. Nežne priznave. Pojasnilo se pošilja direktno. Prihodite direktno. — Lantus, Ljubljana, Dobrejškega.

Modni salon Marija Jeglič

LJUBLJANA, Slomškova ul. 27
audi veliko izbiro baržunastih klobukov od 100 Din naprej. Popravila vseh vrst se točno izvršijo.

H. Kenda, Ljubljana
Mostni trg 17.

Puške, pištole

bezdimna municija originalna čehuri, pištoolska municija
Generalno zastopstvo tvorničko skladišče
PIRA D. D., Zagreb
Račkoga ul. 7/d.

Proda se omara

dvodelna, skoro nova 2 m šir. 3 m vis. 45 cm globoka. Ugodna cena. Vprašati pri Zvezi industrijev (Trgovska zbornica). 12075a

Važno za igralce sreče!

Kako rabimo

„PALMOLIVE“

Da postanete in ostanete lepi je potrebno, da vaša gornja koža pride v dotiko z zrakom. To dosežete, če odstranite sicerne in prah, ki se nabira na koži. Prah se pomeša z znojem, pudrom, kremom, zapre kožne luknjice in povzroča v koži črne, grde pikice, kožne zajedalce in še druge nepravilike. Neobhodno je potrebno, da se vsaki dan večkrat umijete, posebno zvečer, predno greste k pokoju.

Enostavni način gojenja kože.

Palmolive dobro razperite. Ni potrebno posebno topiti to milo, ker se hitro zelo rado peni. S penami operite lice, vrat, ramena in grudi, za tem izperite najprej z mlačno in nato s hladno vodo, ter obrišite in ne drgnite, z mehko brisačo. Palmolive prodere do dna najtinejših kožnih luknjic, odstrani vso zamazanost, ki se je čez dan nabrala in jih splošno očisti. Ker je omenjeno milo sestavljeno iz palminega in olivnega olja napravi kožo mehko, elastično in svežo. Milo palmolive osveži in očisti Vašo kožo, ki se med tem popolnoma odpočije ter je drugi dan popolnoma sveža in očarujoča.

Vzor lepote — Kleopatra.

Že več kot 2000 let je minulo odkar slove izredno lepševalne vrline palminega in olivnega olja, ki so jih nekoč nazvali **olje lepote**. Lepe Egiptanke so ga uporabljale redno že v starem veku. Zgodovinsko je dokazano, da se ima za kraljico Kleopatru svoji še danes sloveči lepoti in trajni mladosti le dnevni uporabi omenjene zmesi, iz katere v glavnem sestoji naše milo. Vporabljajte tudi: Vi kakor večno lepa Kleopatra vsak večer palmovo in olivno olje in sicer v moderni obliki, kot milo **palmolive**. Toaletno milo itak rabite, zato kupite še danes **palmolive**, ki je boljše kot vse ostale vrste toaletnih mil in ga vporabljajte ko pričujete s toaletno.

Zapomnite si, da milo lepote ravno tako uporabljate kakor druga mila in poleg tega lahko še nadalje dčitate Vaša lica in ustnice s pudrom, kremno barvo itd., toda uspešno le pod pogojem, da si vsak večer temeljito umijete s peno našega mila.

Palmolive milo za deco.

Palmolive je edino milo, ki je primerno nežni otroški koži. Mali otroček Vam ne more reči, da mu je milo s katerim ga umivate neprijetno. Zagotovljeni pa ste, da je njegovi nežni kožici prijetno in gotovo neškodljivo ako uporabljate naše milo Palmolive. Njegov blagi učinek se pojavi na otroški koži. Radi tega umivajte Vaše ljube otroke samo edino s palmolive milom, ki povzroča vse dobro.

Milo Palmolive dobite povsod, a kjer ga ni ga pošilja **FRANCOSKI MAGAZIN** v Osljku, generalno zastopstvo in skladišče za vso državo. Zastopstvo za Slovenijo **ROK ARHAR**, Ljubljana, Poljanska cesta št. 27.

SAVON

PALMOLIVE

FABRICATION FRANÇAISE

Snežne čevlje

sprejema v popravilo tvrdka

M. TREBAR, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta 6

Čuvajte svojo mladeniško svežost, čar in lepoto z milnico palmovega in oljčnega olja, ki pomlajuje.

SAVON

PALMOLIVE

FABRICATION FRANÇAISE

Pohištvo prve kvalitete

neomejena garancija, cene konkurenčne, naročila se sprejemajo

A. AMANN, Ljubljana

Gornji trg št. 1.

Vhod v veži desno.

JOSIP ZIDARIČ, car. posrednik,

== CELJE ==

se je preselil v skladišče „Sloga“.

NAZNANILO!

Ivan Kuralt, posestnik valjčnih mlinov v Domžalah, naznanja vsem cenjenim interesentom, še prav posebno pa svojim p. n. starim odjemalcem, da je svoja mlin v Domžalah preuredil popolnoma na novo z najmodernejšimi stroji ter je povodom tega v stanu postreči in zadovoljiti svoje cenjene odjemalce v vsakem pogledu in oziru kar najbolje in najhitreje. — Na zalogi ima vedno sveže pšenične in koruzne izdelke vseh vrst in bo vsa njemu dana naročila z največjo točnostjo in vestnostjo izvršil. — **Prevzame v mletev vagonске pošiljke** pšenice, koruze, ajde in rži ter bo mletev takih pošiljk izvrševal v popolno zadovoljnost svojih nalogodajalcev pod **zelo kulantnimi pogoji**. — Da se zamorejo vsa naročila resnično in tudi točno izvesti, pa še prav posebno vkladno prosi vse cenj. odjemalce, da blagovolijo svoja naročila nasloviti točno na naslov:

Ivan Kuralt, posestnik valjčnih mlinov, Domžale.

Inter. tel. št. 5.

Brzjavni naslovi: Ivan Kuralt, Domžale.

Inter. tel. št. 5.

Kupite srečke državne razredne loterije 13 kola s skupnim dobitki nad 82 milijonov dinarjev. Cena srečk: cela 100 Din, polovica 50 Din, četrtina 25 Din. Naročila sprejemam že sedaj, a srečke razpošiljam od 2. decembra naprej. Čekovne položnice št. 14674 na razpolago. Naročila zadostuje z dopisnico. — Postrežba točna.

V zalogi imam tudi žepne gramofone, plošče, slike itd.

Priporoča se: **VIOMIR DOLINŠEK**, prodajalec srečk drž. razred. loterije Celje, Gosposka ulica 26.

Gospodje, če potrebujete

delavsko obleko modne bliače
nedeljsko obleko modni gilet
raglan smoking
črno sukno frak

kupite sukno
v veletrgovini

J. Grobelnik, Ljubljana

Na drobno Mestni trg Na debelo
ki uvaža v velikih množinah sukno v vseh cenah in kvalitetah.

Zadnje novosti blaga za damske plašče in kostume.

Vsak bo lahko spal

na blazinah iz finega puha 11423-a
ako si bo naročil puha pri eksp. firmi za Jugoslavijo
BRAČA HOLLANDER, SUBOTICA.
Najceneje perje in specijalni puha za blazine.
Zahtevajte cenike in vzorce!

DIN 300 ALUMINIJ
kompletne garniture
12 kom. kakor na sliki
tranko dom. proizv. redplacito ali povzetju

BUHL MARIBOR
Zahtevajte gratis cenike!

Čisto presno maslo kg Din 45—
la polumastna domači trap stovski sir kg Din 25—
la domači trapistovski sir kg Din 20—
la grojer in tilzitr kg Din 25—
1/2 ementaler v hlebcih 5—6 kg Din 35—
la sir za struganje kg Din 25—
posilem po pošti povzetju in železnici v vsaki količini 11374

Mlekarna Karlo Laznički Dežanovac.

Važno! Veliko zalogo

lepe vate za odejo

se odda po jako nizki ceni, v balah po 50 p. franko kraj trgovca v Sloveniji. Kupci na zahtevo ponudbe z vzorcem pri upravi tega časopisa pod šifro „Va a“ Posamezne bale tudi oddajamo.

Gasilna društva, pozor!

Motorna brizgalna 60 m³ na uro do 60 m visokine
Motor: 4 cilindre z 22/36 HP — Cena brez cavi franko tu: **Din 38.000 do 40.000**
Vse auto-brizgalne 30—40 HP ceneje kot druge kookurenčni izdelki
dobavlja zastopstvo Renault
A. LAMPRET, Dunajska cesta 22

Moč osebnega vplivanja

Sugestije - hipnotizem - osebni magnetizem
Pouč potom dopisovanja
Številna priznana pisma

Delo obsega 10 pisem, katera vsebujejo najmodernejše metode za vzgojo in jačjenje volje, sugestivno in hipnotično tehniko, zdravljenje potom sugestij, telepatijo id. Uspeh zagamčen! Prvo pismo na ogled!
„Veča in znanost“ Cella Razlagova ulica 6

„SPECTRUM“ d. d.

inž. Kopista, Dubsky in Krstić, tvornica ogledal in brušenega stekla, Ljubljana VII. Medvedova ul. 38, tel. 343 Zagreb, Beograd, Osijek, Središnjica Zagreb

Zrcalno steklo, portalno steklo, mašinsko steklo 3—6 mm. ogledala, brušena vseh velikosti in oblikah, kakor tudi brušene prozorne šipe, izbočene plošče, vstekljevanje v med. Fina, navadna ogledala

Tako izgleda pravi Trapistovski sir

FRANÇOIS MARIESTERN
SCHUTZ MARKE
BOSNIEN

Pazite na zgornjo zaščitno znamko pravega **Trapistovskega sira**, ki se proizvaja že **50 let** samo v trapistovskem samostanu „Marija Zvezda“, Banja Luka, Bosna. Pri kupovanju trapistovskega sira zahtevajte vedno samo **Trapistovski sir „Marija Zvezda“ v Bosni**, ki je opremljen z gornjim zaščitnim žigom

POZOR!

Ni potrebno, da nosite obidele obleko, plašče, kostume i. t. d., ker jih ovarna

los. Reich, Ljubljana, Poljanski nasip 4-6

pobarva najlepše v različnih barvah

Sprejemalnice: Selenburgova ulica 3

Postrežba točna Cene zmerne

6. XII.

Za Miklavža in Bižč

25. XII.

dobite primerna darila odraslim in malim

v bogati izbiri in po najnižjih cenah pri staroznani, domači tvrdki

F. M. SCHMITT, Ljubljana

Pred škofijo št. 2. 12036 a

SREČKE

državne razredne loterije

nudi nedvomno največjo možnost dobika, ker je vsaka druga srečka izžrebana.

Največji dobitki v najsrečnejših slučajih

Din 4,200.000

razen tega nebroj visokih dobitkov po več stotisoč in mnogo tisoč dinarjev.

Prvo žrebanje se vrši 11. januarja 1927

Cena cele srečke Din 100
Cena polovične srečke Din 50
Cena četrtinske srečke Din 25

Naročila za srečke sprejema že sedaj

Zadružna hranilnica

reg. in pos. gosp. družba z o. o. z.

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta šte. 19.

KEMIJSKA TVORNIKA BRILL A. D., BEOGRAD

Sredi noči vse stopničke bobni ker urnih korakov nekdo po njem hiti.

In krasen soj razsvetlil je mrak. To divni čevlji so bili, to bil je solčni žarek.

Vratar pokliče t. silo pogleda gospodu v oči ves srečen se mu pokloni in „Brilla“ pri tem slevi.

Brill

Biser vseh čistil za obutev, daje čevljem izvanreden sijaj.